

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2023. gada 13. septembrī
(OR. en)

12965/23

Starpiestāžu lieta:
2023/0321(CNS)

FISC 191
ECOFIN 870
IA 224

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2023. gada 13. septembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2023) 532 final
Temats:	Priekšlikums PADOMES DIREKTĪVA par uzņēmējdarbību Eiropā: ienākuma nodokļu sistēma (<i>BEFIT</i>)

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2023) 532 *final*.

Pielikumā: COM(2023) 532 *final*

Briselē, 12.9.2023.
COM(2023) 532 final

2023/0321 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

par uzņēmējdarbību Eiropā: ienākuma nodokļu sistēma (*BEFIT*)

{SWD(2023) 308 final} - {SWD(2023) 309 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

BEFIT priekšlikums tika pasludināts Paziņojumā par uzņēmējdarbības nodokļiem 21. gadsimtā 2021. gada maijā¹. Priekšlikums ir iekļauts arī Komisijas darba programmā 2023. gadam², un tas ir būtisks arī no pašu resursu skatupunkta, kā noteikts 2021. gada paziņojumā “Jaunās paaudzes pašu resursi ES budžetam”³.

Savienības vēsturē vienmēr ir pastāvējusi ideja izstrādāt vienotu uzņēmumu ienākuma nodokļa regulējumu iekšējā tirgus atbalstam, un pirmo reizi tā parādījās Eiropas Ekonomikas kopienas politikas dokumentos jau tālajos 1960. gados. Tomēr, atzīmējot iekšējā tirgus 30. gadadienu, joprojām nav kopīgu noteikumu, kā aprēķināt apliekamo ienākumu uzņēmumiem, kas darbojas Savienībā. Tāpēc uzņēmumiem ir jāizpilda līdz pat 27 dažādu valsts līmeņa nodokļu sistēmu prasības, tādējādi uzņēmumiem ir grūti un izmaksu ziņā dārgi darboties visā Savienībā. Dažādu nodokļu sistēmu mijiedarbības sarežģītība un atšķirīgums rada nevienlīdzīgus konkurences apstākļus un vairo nodokļu nenoteiktību un nodokļu saistību izpildes izmaksas uzņēmumiem, kas darbojas vairākās dalībvalstīs. Tas nelabvēlīgi ietekmē iekšējā tirgus darbību, jo attur no pārrobežu ieguldījumiem un rada Savienības uzņēmumiem neizdevīgus konkurences apstākļus salīdzinājumā ar uzņēmumiem, kuri darbojas līdzīga lieluma tirgos citviet pasaulē.

Turklāt nesaistītu pušu darījuma princips iekšējo cenu noteikšanā, ko izmanto, lai noteiktu saistīto uzņēmumu savstarpējo darījumu vērtību, rada ne tikai augstākas izmaksas un ilgus strīdus, bet ir balstīts arī uz salīdzināmu darījumu pieejamību, tādējādi darījumu vērtību padarot neprecīzāku, jo īpaši attiecībā uz darījumiem ar nemateriāliem aktīviem (patentiem, preču zīmēm, nemateriālām vērtībām utt.), jo tie būtībā ir unikāli. Tas padara dalībvalstu nodokļa bāzi nestabilāku, un pastāv risks, ka uzņēmumi nozīmīgai savu darbību daļai vērtību nosaka patvaļīgi.

Lai risinātu identificētās problēmas, tagad *BEFIT* izstrādē var izmantot vērtīgās atziņas, kas gūtas sarunās daudzu gadu garumā, un saistīto nodokļu politikas materiālu analīzi. Proti, 2011. gada⁴ un 2016. gada⁵ priekšlikumi par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi raisīja padziļinātu viedokļu apmaiņu, un dalībvalstis būtiski tuvināja savas tehniskās pieejas šajās sarunās. Šis priekšlikums aizstāj Komisijas Priekšlikumu par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi un Priekšlikumu par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi, kuri abi ir atcelti. *BEFIT* atainos gūtās atziņas un izmaiņas mūsdienu ekonomikā, ko raksturo aizvien pieaugoša globalizācija un digitalizācija.

Savienības nodokļu politikas konteksts pēdējos gados ir krasi mainījies. Uzņēmumu ienākuma nodokļa iniciatīvu galvenās koncepcijas un turpmākās diskusijas ir raisījušas citos un plašākos

¹ COM(2021) 251 final.

² COM(2022) 548 final.

³ COM(2021) 566 final.

⁴ COM(2011) 121/4 final.

⁵ COM(2016) 685 final; COM(2016) 683 final.

kontekstos nekā iepriekš. 2020. gadā Padome, Parlaments un Komisija piekrita, ka kopējā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze varētu būt pamats Komisijas piedāvātajiem jaunajiem pašu resursiem⁶. 2021. gadā ESAO/G20 Iekļaujošā satvara paziņojumā par divu pīlāru risinājumu⁷ vairāk nekā 135 valstis vienojās aprēķināt lielas starptautiskas grupas efektīvo nodokļa likmi, sākot no grupas konsolidētajiem finanšu pārskatiem (2. pīlārs), un izmantot sadalījuma formulu, lai daļēji pārdalītu ar nodokli apliekamo peļņu (1. pīlārs). Nolīgumu par 2. pīlāru apstiprināja dalībvalstis, kas 2021. gada decembrī vienbalsīgi pieņēma Direktīvu par globāla minimāla nodokļu līmeņa nodrošināšanu starptautisku uzņēmumu grupām un lielām vietējām grupām Savienībā (2. pīlāra direktīvu)⁸. Tādējādi Savienības politiku var veidot, pamatojoties ne tikai uz pašā Savienībā gūto pieredzi, bet arī pamatojoties uz šiem starptautiskajā līmenī īstenotajiem pilnveidojumiem uzņēmumu nodokļu politikas jomā.

Tehnoloģiskā attīstība un dalībvalstu nodokļu iestāžu uzlabotā administratīvā spēja arī deva izredzes efektīvākā un realizējamā veidā īstenot un vadīt nodokļu satvaru visā Savienībā. Turklāt Covid-19 krīzes rezultātā un saistībā ar ekonomisko nenoteiktību, ko izraisījis Krievijas agresijas karš pret Ukrainu, uzticami noteikumi un stabili publiskie ieņēmumi ir vēl jo svarīgāki, kā nekad iepriekš. Tomēr dalībvalstu nodokļa bāzes pārvirzās tādu milzīgu tendenču rezultātā kā globalizācija, digitalizācija, klimata pārmaiņas, vides degradācija, sabiedrības novecošana un darba tirgus transformācija. Jo īpaši globalizācija un digitalizācija ir pavērusi iespēju pārvirzīt peļņu, izmantojot nodokļu plānošanas praksi, ko iepriekš Savienība un dalībvalstis bija risinājuši, pieņemot pasākumus nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas novēršanai. Šie pasākumi veiksmīgi risināja konkrētus jautājumus, taču padarīja sarežģītākas nodokļu sistēmas, kurās uzņēmumiem bija jāorientējas. Tāpēc tiek izdarīts aizvien lielāks spiediens uz Savienības nodokļu politiku, lai nodrošinātu, ka dalībvalsts nodokļu bāzes ir stingras, ilgtspējīgas un pasargātas no ļaunprātīgas rīcības, vienlaikus samazinot sarežģītību iekšējā tirgū.

Šis priekšlikums ir izstrādāts, lai atrastu turpmāku veidu, kā saskaņot visus aspektus, ieviešot kopēju satvaru uzņēmumu ienākuma nodokļu politikai Savienībā. Kopējais satvars vienkāršos nodokļu vidi iekšējā tirgū, jo aizstās pašreizējos 27 dažādus veidus, kā tiek noteikta nodokļa bāze uzņēmumu grupām, kuru apvienotie ieņēmumi pārsniedz 750 mlj. EUR gadā. Attiecīgi kopējais satvars radīs līdzvērtīgus konkurences apstākļus, veicinās juridisko noteiktību, mazinās saistību izpildes izmaksas, mudinās uzņēmumus veikt pārrobežu darbības un stimulēs ieguldījumus un izaugsmi Savienībā.

Līdztekus šim priekšlikumam Komisija ir pieņēmusi atsevišķu priekšlikumu par transfertcenām, kas ir aplūkots tajā pašā ietekmes novērtējuma ziņojumā.

⁶ Iestāžu nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai.

⁷ *Statement on a Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy* [Paziņojums par divu pīlāru risinājumu, lai risinātu nodokļu problēmas, ko rada ekonomikas digitalizācija], 2021. gada 8. oktobris, ESAO/G20 projekts par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu.

⁸ Padomes Direktīva (ES) 2022/2523 (2022. gada 14. decembris) par globāla minimāla nodokļu līmeņa nodrošināšanu starptautisku uzņēmumu grupām un lielām vietējām grupām Savienībā (OV L 328, 22.12.2022., 1. lpp.).

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šī direktīva saskan ar vairākiem Komisijas nesenajiem priekšlikumiem, kuri arī tika pasludināti Paziņojumā par uzņēmējdarbības nodokļiem 21. gadsimtā, un papildina šos priekšlikumus. Proti, “DEBRA” priekšlikums, kura mērķis ir veicināt izaugsmi un inovācijas, ar atvieglojumu sistēmu vēršoties pret stimuliem, kas sekmē parādsaistību uzņemšanos uzņēmumu nodokļu politikā⁹, un “UNSHELL” priekšlikums, kura mērķis ir novērst čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu nodokļu vajadzībām ar jauniem nodokļu apiešanas novēršanas pasākumiem¹⁰.

Šī iniciatīva arī pilnībā saskan ar spēkā esošo Savienības politiku tiešo nodokļu jomā. Mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu direktīva¹¹, Procentu un honorāru maksājumu direktīva¹² un Apvienošanas direktīva¹³ tika izstrādātas ar mērķi novērst nodokļu dubulto uzlikšanu uzņēmumiem. *BEFIT* turpina veidot, pamatojoties uz šo politiku, ar mērķi sniegt vispusīgāku risinājumu. Turklāt Direktīva par administratīvo sadarbību (DAS)¹⁴ nodrošina sadarbību un dažādu veidu informācijas apmaiņu starp dalībvalstu nodokļu administrācijām. Proti, kopš 2017. gada DAS 4. pārskatītajā redakcijā¹⁵ ir prasīts starptautisku uzņēmumu grupu galīgajiem mātesuzņēmumiem pārskatos par katru valsti iekļaut informāciju par ieņēmumiem, peļņu, nodokļiem, darbiniekiem un materiāliem aktīviem, kā arī par to sastāvā esošajām vienībām. Dalībvalstis apmainās ar šo informāciju. Esošā sadarbība sniegs ieguvumus *BEFIT* pārvaldības sistēmai un padarīs to efektīvāku.

Šis priekšlikums ir saderīgs arī ar Nodokļu apiešanas prakses novēršanas direktīvu (*ATAD*)¹⁶, kas tika pieņemta 2016. gadā, lai vērstos pret nodokļu apiešanas praksi. *BEFIT* nav pretrunā šiem noteikumiem. Uzņēmumi, kas ietilpst *BEFIT* piemērošanas jomā, var pat gūt priekšrocības, ko sniedz lielāka nodokļu noteiktība šajā saistībā. Nodokļu situācija šiem uzņēmumiem būs pārredzamāka un skaidrāka salīdzinājumā ar situāciju, kad tiem ir jāstrukturē savas darbības saskaņā ar vairākiem valstu tiesiskajiem regulējumiem, vienlaikus arī nodrošinot, ka tie ievēro katra tiesiskā regulējuma galveno nolūku un novērš nesakritības.

⁹ Priekšlikums — PADOMES DIREKTĪVA, ar ko paredz noteikumus par atvieglojumu tādu stimulu samazināšanai, kas sekmē parādsaistību uzņemšanos, un par procentu atskaitāmības ierobežošanu uzņēmumu ienākuma nodokļa vajadzībām (COM/2022/216 final).

¹⁰ Priekšlikums — PADOMES DIREKTĪVA, ar ko paredz noteikumus ar mērķi novērst čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu nodokļu vajadzībām un groza Direktīvu 2011/16/ES (COM/2021/565 final).

¹¹ Padomes Direktīva 2011/96/ES (2011. gada 30. novembris) par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs (pārstrādāta redakcija) (OV L 345, 29.12.2011., 8. lpp.).

¹² Padomes Direktīva 2003/49/EK (2003. gada 3. jūnijs) par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs (OV L 157, 26.6.2003., 49. lpp.).

¹³ Padomes Direktīva 2009/133/EK (2009. gada 19. oktobris) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE vai SCE juridiskās adreses pārcelšanai no vienas dalībvalsts uz citu.

¹⁴ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvo sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

¹⁵ Padomes Direktīva (ES) 2016/881 (2016. gada 25. maijs), ar ko Direktīvu 2011/16/ES groza attiecībā uz obligātu automatisku informācijas apmaiņu nodokļu jomā (OV L 146, 3.6.2016., 8. lpp.).

¹⁶ Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV L 193, 19.7.2016., 1. lpp.).

Vienīgais noteikums, kurā *BEFIT* priekšlikumam ir jānodrošina saskaņība, ir procentu ierobežošanas noteikums (*ATAD* 4. pants). Tālab priekšlikumā ir iekļauts īpašs noteikums, lai šo pasākumu ietvertu pārrobežu grupas dimensijā un nevis kā noteikumu, kas tiks piemērots katram uzņēmumam atsevišķi (13. pants)

Priekšlikums ir saskaņīgs arī ar ESAO/G20 Iekļaujošā satvara divu pīlāru risinājuma īstenošanu. Paplašinot ESAO/G20 2015. gada projektu par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (*BEPS*) un jo īpaši *BEPS* 1. darbības ziņojumu “Addressing the tax challenges of the digital economy” [Digitālās ekonomikas radīto nodokļu jomas problēmu risināšana], ESAO/G20 Iekļaujošais satvars tika izstrādāts, lai risinātu digitalizācijas radītās problēmas nodokļu jomā. Pieeja tika vērsta uz divām dažādām, bet savstarpēji saistītām darbplūsmām, un 2021. gada jurisdikcijas visā pasaulē panāca vēsturisku nolīgumu par divu pīlāru risinājumu. Pirmais pīlārs paredz, ka tiesības uzlikt nodokli daļēji tiek nodotas tirgus jurisdikcijām (A summa) un tiek vienkāršots nesaistītu pušu darījuma princips noteiktām darbībām (B summa). Otro pīlāru veido globālie nodokļu bāzes samazināšanas novēršanas (*GloBE*) noteikumi, kas ir divi savstarpēji saistīti vietējie noteikumi – viens nodrošina efektīvo nodokļa uzlikšanu 15 % apmērā un otrs ir noteikums par pakļautību nodokļa uzlikšanai, kas ir uz līgumiem balstīts noteikums un ļauj noteiktiem maksājumiem piemērot minimālo likmi 9 %. 2022. gada 15. decembrī Savienība pieņēma 2. pīlāra direktīvu, lai visā Savienībā viendabīgi īstenotu *GloBE* noteikumus. Turpmāko ESAO/G20 Iekļaujošā satvara darbu, kas risina atlikušos divu pīlāru risinājuma elementus, 138 valstis un jurisdikcijas saskaņoja 2023. gada 11. jūlijā¹⁷. Priekšlikums ir izstrādāts, pamatojoties uz divu pīlāru sasniegumiem, lai uzņēmumiem Savienībā vispusīgā veidā nodrošinātu vienkāršību un noteiktību.

- **Saskaņība ar citām Savienības politikas jomām**

Komisijas priekšsēdētāja Urzula fon der Leiena savā runā par stāvokli Savienībā 2022. gadā paziņoja, ka Komisija virzīs MVU paredzēto atvieglojumu paketi. MVU atvieglojumu paketei būtu jānodrošina ļoti nepieciešamais atbalsts, lai nodrošinātu naudas plūsmu, vienkāršotu kārtību un veicinātu ieguldījumus un izaugsmi. Tai būtu jāatvieglo iespēja MVU darboties iekšējā tirgū. Šajā saistībā ir paredzēts, ka saistītais priekšlikums direktīvai par MVU, kas veic ierobežotas ar nodokli apliekamas darbības ārvalstīs (izmantojot tikai pastāvīgu(-as) pārstāvniecību(-as) citā(-ās) dalībvalstī(-s)), papildinās Komisijas iniciatīvu bloku uzņēmumu nodokļu politikas vienkāršošanas jomā. Tādējādi tiks nodrošināts, ka MVU grupas arī tiks mudinātas paplašināties ārpus robežām un ka augstas nodokļu saistību izpildes izmaksas nekavēs MVU pilnībā izmantot priekšrocības, ko sniedz iespējas darboties iekšējā tirgū.

BEFIT un MVU paredzētā atvieglojumu pakete ir savstarpēji papildinošas. Abu iniciatīvu mērķis ir veicināt uzņēmējdarbības vienkāršošanu. Nodokļu politikas jomā MVU paredzētās atvieglojumu paketes mērķis ir piedāvāt vienkāršāku kārtību MVU, kas veic ierobežotas ar nodokli apliekamas darbības ārvalstīs, savukārt *BEFIT* koncentrējas uz lielām uzņēmumu grupām, kuras jau veic plašu pārrobežu darbību. Tomēr *BEFIT* piedāvā fakultatīvus noteikumus MVU, kuras ietilpst grupā, kas iesniedz konsolidētus finanšu pārskatus. Šis

¹⁷ [OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project Outcome Statement on the Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy of 11 July 2023](#)

fakultatīvais tvērums ļaus tiem izvēlēties vienkāršāko un izmaksu ziņā efektīvāko risinājumu, pamatojoties uz savām individuālajām vajadzībām.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šis priekšlikums ietilpst Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 115. panta piemērošanas jomā. Priekšlikumā sniegto noteikumu mērķis ir tuvināt dalībvalstu tiesību aktus, noteikumus un administratīvo praksi, jo tie tieši ietekmē iekšējā tirgus izveidi vai darbību. Tāpēc tas jāpieņem saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru atbilstoši šim pantam un direktīvas veidā. Savienība kompetenci šajā jomā kopīgi dala ar dalībvalstīm.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Savienībā strādājošie uzņēmumi aizvien vairāk veic pārrobežu darbību iekšējā tirgū, tomēr pašreizējais satvars nodokļu jomā Savienībā sastāv no 27 dažādām uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmām. Šī noteikumu daudzveidība rada sadrumstalotību un būtiski kavē uzņēmējdarbību iekšējā tirgū. Proti, pārrobežu uzņēmējdarbība saskaras ar augstām nodokļu saistību izpildes izmaksām, jo uzņēmumiem ir jāizpilda dažādu tiesisko regulējumu prasības. Turklāt dalībvalstīs pastāvošās atšķirības rada neatbilstības, kuru rezultātā var rasties nodokļu dubultā uzlikšana vai nodokļu neuzlikšana un netīšas nodokļu priekšrocības.

Šīs problēmas ir kopīgas visām dalībvalstīm, un tās nevar efektīvi atrisināt ar valsts līmeņa pasākumiem. Tā kā pirmām kārtām šīs problēmas ir atšķirīgu nodokļu sistēmu darbības rezultāts, valstu līmenī veikti nekoordinēti pasākumi radītu nepietiekamu ietekmi. Līdzīgi, lai arī labāka sadarbība arī var sniegt zināmu labumu, šāda pieeja lielākoties ir vien divpusēja un ierobežota, jo īpaši grupām, kuras darbojas vairāk nekā divās dalībvalstīs.

Šādā kontekstā efektīva var būt tikai Savienības mēroga iniciatīva, kas sniedz kopīgu noteikumu kopumu. Sarežģītība un tās sekas būtiski mazinātos, ja uzņēmumu grupām tiktu izstrādāts viens uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumu kopums visas Savienības mērogā. Arī neatbilstības varētu drīzāk novērst, nevis tās labot, ja problēma tiek risināta kopīgu noteikumu veidā.

Ja pasākumu īsteno Savienības līmenī, tam būs skaidra pievienotā vērtība. Piemēram, sakopojot grupas dalībnieku nodokļa bāzes vienā portfeli un izstrādājot skaidru metodi peļņas sadalei grupā, varētu objektīvā veidā un ar mazākām izmaksām izstrādāt metodi uzņēmumu grupu nodokļu saistību noteikšanai. Tomēr dalībvalstis atsevišķi nevar efektīvi izmantot šādu metodi, jo saglabātos nodokļu dubultās uzlikšanas un strīdu risks, ja peļņas sadale metode nav viendabīga visai grupai un ja grupai piemērojamā nodokļu bāze netiek aprēķināta saskaņā ar vienotu noteikumu kopumu.

Kopīgos pamatnoteikumus var arī administrēt ar kopēju satvaru, kas sniegtu noteicošas priekšrocības uzņēmumiem un nodokļu administrācijām Savienībā. Vienas pieturas aģentūra ļautu uzņēmumu grupām izpildīt prasības ar vienas struktūrvienības starpniecību, un deklarācijas nebūtu jāiesniedz katrā dalībvalstī. Nodokļu administrācijas, kuras pašreiz katra atsevišķi un tikai katra ar saviem resursiem novērtē vienu pārrobežu uzņēmumu nodokļu saistības, varētu kolektīvi izmantot šos resursus efektīvākā un mērķtiecīgākā veidā. Turklāt pārrobežu jautājumu risināšanai dažkārt ir nepieciešams noslēgt dažādu dalībvalstu nolīgumus, un bieži vien tie rada garus strīdus vai procedūras. Kopējs administratīvais satvars tādējādi ļautu uzņēmumiem Savienībā jau agrīni gūt zināmu noteiktību par noteiktiem jautājumiem.

Tāpēc šī iniciatīva atbilst LESD 5. panta 3. punktā noteiktajam subsidiaritātes principam, ņemot vērā, ka mērķus nevar pietiekami sasniegt atsevišķas dalībvalstis un ka ar vienotu pieeju visām dalībvalstīm būtu lielākās izredzes sasniegt paredzētos mērķus.

- **Proporcionalitāte**

Paredzētie pasākumi nepārsniedz to, kas vajadzīgs mērķu sasniegšanai, un tāpēc tie atbilst proporcionalitātes principiem. Priekšlikums neparedz pilnībā saskaņot uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas, bet tikai nosaka kopīgus noteikumus uzņēmumu (lielo) grupu apliekamā ienākuma noteikšanai Savienībā. Tas ir nepieciešams, lai varētu sasniegt iniciatīvas mērķus, un noteikumi ir rūpīgi izstrādāti, nepārsniedzot to, kas stingri nepieciešams.

Nodokļu likme un izpildes politika pilnībā paliek dalībvalstu kompetencē. Piedāvāto pasākumu tvērums attiecas tikai uz nodokļa bāzi. Konkrētāk, priekšlikums ir tikai ieviest noteikumus, kur tas ir nepieciešams, lai uzņēmumi Savienībā varētu aprēķināt savu nodokļa bāzi visā Savienībā, pamatojoties uz vienu noteikumu kopumu. Tas nozīmē, ka jaunā *BEFIT* nodokļa bāze primāri tiks izstrādāta, pamatojoties uz spēkā esošiem finanšu uzskaites noteikumiem, kas jau ir atzīti Savienības tiesībās, t. i., pamatojoties vai nu uz dalībvalstīs atzītiem vispārpieņemtiem grāmatvedības principiem (VPGP), vai arī starptautiskiem finanšu pārskatu standartiem (*IFRS*). Priekšlikums neparedz saskaņot nodokļa bāzes noteikumus kopumā, bet tikai tur, kur tas ir nepieciešams, un ļauj veikt papildu pielāgojumus pēc *BEFIT* nodokļa bāzes piešķiršanas, ņemot vērā valsts politikas vajadzības.

Lai nodrošinātu, ka iniciatīva nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, noteikumi būs arī fakultatīvi vairumam uzņēmumu, kuri varētu turpināt piemērot spēkā esošos dalībvalstu noteikumus. Obligāti tiek ietverta tikai Savienības lielo grupu apakškopa, kurai ir piemērojama arī 2. pīlāra direktīva, izņemot, ja lielās grupas galvenā mītne ir ārpus Savienības, bet tai ir ierobežota darbība iekšējā tirgū (būtiskuma sliekšnis). Šī mērķorientētā pieeja ir izmantota, lai nodrošinātu konsekveni un saskanību Savienībā, un tāpēc ka šajā direktīvā noteiktie kopīgie noteikumi varētu sniegt ieguvumus jo īpaši šiem uzņēmumiem. Tādējādi tiem, visticamāk, arī ir stingra pārrobežu klātbūtne, un jaunie noteikumi ir iespējami cieši saskaņoti ar divu pīlāru pieeju.

Piemērojot šīm grupām *BEFIT* noteikumus viendabīgā veidā, tiktu nodrošināta saskanība ar 2. pīlāra direktīvu. Tas ļaus uzlabot mijiedarbību un saglabāt minimālas īstenošanas izmaksas. Gan *BEFIT* nodokļa bāze, gan 2. pīlāra minimālā efektīvā nodokļa likme tiktu lietota vienā līmenī, t. i., Savienības grupas līmenī. Procesus var arī salāgot; piemēram, tie abi attiecas uz finanšu grāmatvedības pārskatiem kā sākuma punktu, un uzņēmumiem Savienības līmenī ir jāpiemēro nodokļa koriģēšana abiem procesiem. Tādējādi tas ir samērīgs solis, lai vienkāršotu mūsu nodokļu noteikumus un uzlabotu nodokļu noteiktību Savienībā.

Ieviešot uzņēmumiem Savienībā jaunu satvaru nodokļu jomā, varētu rasties dažas sākotnējās pielāgošanas izmaksas un administratīvi slogi. Tomēr tiek lēsts, ka šīs izmaksas atsvērs atbilstības nodrošinās izmaksu ietaupījums, kā arī vienkāršotas administratīvā procedūras, un ilgtermiņā – labāka resursu sadale uzņēmumos un nodokļu administrācijās.

Attiecīgi šī iniciatīva būs saskaņā arī ar LESD 5. panta 3. punktā noteikto proporcionalitātes principu, jo tās saturs un forma nepārsniedz to, kas ir nepieciešams un atbilst paredzētajam mērķim.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Šis priekšlikums ir par direktīvu, kas ir vienīgais pieļaujamais juridiskais instruments saskaņā ar juridisko pamatu (LESD 115. pantu).

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Stratēģija šīs iniciatīvas apspriešanai ar ieinteresētajām personām ietvēra gan sabiedrisko apspriešanu, gan mērķorientētas apspriešanās. Saistībā ar sabiedrisko apspriešanu 2022. gada 13. oktobrī tika publicēts uzaicinājums iesniegt atsauksmes¹⁸ un tiešsaistes apsekojums, kam sekoja 12 nedēļas ilgs konsultāciju periods, kas ilga līdz 2023. gada 26. janvārim. Mērķis bija apkopot ieinteresēto personu viedokļus par galvenajiem principiem, kas nosaka kopējās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes iezīmes Savienībā. Kopumā konsultāciju periodā tika saņemtas 123 atsauksmes, no kurām 46 bija atgriezeniskās saites atsauksmes un 77 bija atbildes uz sabiedriskās apspriešanas apsekojumu, no tām 29 bija iesniegtas rakstveidā, kas pievienotas atgriezeniskai saitei vai arī nosūtītas pa e-pastu. Piecdesmit četras no 123 atsauksmēm bija iesniegušas uzņēmumu asociācijas, kas pārstāv vispārējās uzņēmējdarbības intereses, nodokļu konsultanti, juristi vai konkrētas uzņēmējdarbības nozares, piemēram, apdrošināšanas nozare. Respondenti bija arī iedzīvotāji un gan lielāki, gan mazāki uzņēmumi, kā arī akadēmiskās aprindas un pētniecības institūcijas, nevalstiskās organizācijas un arodbiedrības. No valsts iestādēm netika saņemti nekādi ievaddati.

Visas saņemtās atsauksmes tika aplūkotas ietekmes novērtējumā. Ietekmes novērtējuma ziņojuma pielikumā ir sniegts kopsavilkuma ziņojums, un ieinteresēto personu ievaddatus un faktu kopsavilkuma ziņojumu Komisija ir publicējusi apspriešanās lapā. Apspriešanās lapā ir sniegts sīks pārskats par respondentu profiliem un saņemtajiem ievaddatiem.

Notika arī mērķtiecīgas apspriešanās un divpusējas sanāksmes ar attiecīgajām ieinteresētajām personām (uzņēmumu nodokļu maksātāji, uz kuriem, iespējams, attieksies *BEFIT*, akadēmisko aprindu pārstāvji, dalībvalstis). Ietekmes novērtējuma ziņojuma pielikumā ir sniegts šajās mērķtiecīgajās apspriedēs sagatavoto aptaujas ziņojumu apkopojums. Dalībvalstis tika informētas arī ar Komisijas IV darba grupas (tiešie nodokļi) un Padomes augsta līmeņa darba grupas (*HLWP*) sanāksmju starpniecību.

No visas šīs viedokļu apmaiņas un dažādu ieinteresēto personu sniegtās informācijas var secināt, ka, lai arī viedokļi atšķiras, pastāv liela vienprātība par problēmām, ko rada valstu nodokļu sistēmu atšķirības, un ka ir jārīkojas Savienības līmenī, lai risinātu šo sadrumstaloto un neefektīvo situāciju.

Viedokļi par jaunās sistēmas galvenajām iezīmēm bija sašķeltāki. Tomēr priekšlikums ietver risinājumus, kuriem sabiedriskās apspriešanas respondenti deva priekšroku, piemēram, hibrīds tvērums, nodokļa bāzes aprēķināšana, veicot pēc iespējas mazāk korekciju finanšu kontos, atļaut atvieglojumus pārrobežu zaudējumu gadījumā un deklarāciju iesniegšanas pienākumu vienkāršošana. Attiecībā uz darījumiem ar saistītiem uzņēmumiem, kas neietilpst

¹⁸ Uzaicinājums iesniegt atsauksmes ietekmes novērtējuma nolūkiem - Ares(2022)7086603.

BEFIT grupā, arī turpmāk tiks piemēroti transfertcenu noteikšanas noteikumi, bet priekšlikumā ir izvirzīti kritēriji vienkāršotam riska novērtējuma satvaram. Pēdējo minēto atbalstīja vairums respondentu.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Komisija balstījās uz Kopīgā pētniecības centra ekspertiem, kas izmantoja *CORTAX* modeli, lai izpētītu iniciatīvas iespējamo ietekmi. *CORTAX* modelis ir vispārējs līdzsvara modelis, kas izstrādāts, lai izvērtētu 27 dalībvalstīs veikto uzņēmumu ienākuma nodokļa reformu ietekmi, izmantojot detalizētus datus no dažādiem avotiem.

Gatavojot šo priekšlikumu, Komisija nebalstījās uz neatkarīgiem ekspertiem.

- **Ietekmes novērtējums**

Tika veikts ietekmes novērtējums, lai sagatavotu šo iniciatīvu, kā arī priekšlikumu Direktīvai par transfertcenu noteikšanu. Ietekmes novērtējuma ziņojuma projekts 2023. gada 26. aprīlī tika iesniegts Komisijas Regulējuma kontroles padomei un apspriests 2023. gada 24. maijā. Regulējuma kontroles padome sniedza pozitīvu atzinumu¹⁹ ar atrunu 2023. gada 26. maijā, iesakot jomas, kurā būtu veicami turpmāki uzlabojumi. Galvenās uzlabojamās jomas bija šādas: izstrādāt skaidrāku saikni ar iepriekšējiem priekšlikumiem un aktuālajiem starptautisko nodokļu pilnveidojumiem, detalizētāk aprakstīt saistību izmaksu aplēses, labāk paskaidrot izmaksas un ieguvumus un skaidrāk aprakstīt uzraudzības kārtību.

Tika sagatavots pārskatītais ietekmes novērtējuma ziņojums, kurā tika aplūkotas šīs atrunas. Piemēram, tika precizētas gūtās mācības no iepriekšējām uzņēmumu ienākuma nodokļa iniciatīvām un pievienota saikne ar ESAO divu pīlāru pieeju. Saistību izmaksu aplēses arī tika sniegtas iespējami plašāk, pamatojoties uz pieejamajiem datiem.

Tika konstatēts, ka ziņojumā novērtētās iniciatīvas, attiecībā uz kurām tika saņemts Regulējuma kontroles padomes pozitīvs atzinums ar atrunu, ir jāsniedz atsevišķu priekšlikumu veidā. Šā iemesla dēļ minētajā ietekmes novērtējuma ziņojumā ir novērtēta tikai ietekme, ko sniedz priekšlikums Padomes Direktīvai par *BEFIT* un priekšlikums Padomes Direktīvai par transfertcenu noteikšanu.

Šā priekšlikuma ietekmes novērtējuma ziņojumā ir patiesi analizēta *BEFIT* un transfertcenu noteikšana, kas ietverta sīki izskatītajā ietekmes novērtējuma ziņojuma projektā, un iekļauti Regulējuma kontroles padomes šajā saistībā sniegtie ieteikumi.

Ziņojumā ir novērtēta ietekme, pamatojoties uz vairākiem politikas risinājumiem. Attiecībā uz *BEFIT* tvērumu ir sniegts obligātais, fakultatīvais un hibrīdais risinājums, proti, dažām grupām risinājums ir obligāts, bet pārējām tas joprojām ir fakultatīvs. Attiecībā uz nodokļa bāzes aprēķināšanu risinājumi ir ierobežotas finanšu pārskatu korekcijas un visaptverošs nodokļu noteikumu kopums. Attiecībā uz nodokļa bāzes sadalījumu risinājumi ir formula bez nemateriāliem aktīviem, formula ar iekļautiem nemateriāliem aktīviem un pārejas sadalījuma metode. Attiecībā uz darījumiem ar saistītajām pusēm, kas neietilpst *BEFIT* grupā, risinājumi ir saglabāt *status quo* un ieviest “luksofora sistēmu” kā riska novērtēšanas rīku. Attiecībā uz

¹⁹ Ares(2023)3669156, 2023. gada 26. maijs.

pārvaldību risinājumi ir uzlabota vienas pieturas aģentūra, ierobežota vienas pieturas aģentūra un hibrīda vienas pieturas aģentūra.

Lai novērtētu šos risinājumus, ziņojumā ir izskatītas trīs *BEFIT* “versijas”, tas ir, trīs dažādu risinājumu kombinācijas. Tā kā novērtējums par transfertcenu noteikšanas risinājumiem tiks iekļauts atsevišķā priekšlikumā, šajā direktīvā tas netiks apkopots.

1. versija – “visaptveroša” *BEFIT*

Piemērošanas joma	Nodokļa bāzes aprēķināšana	Nodokļa bāzes sadalījums	Transfertcenu noteikšanas riska novērtējums	Pārvaldība
Obligāta visām grupām	Visaptverošs noteikumu kopums	Formula, kurā iekļauti nemateriālie aktīvi	Luksofora sistēma	Uzlabota vienas pieturas aģentūra

Šajā versijā tiktu piedāvāti noteikumi, kas ir obligāti visiem nodokļu maksātājiem, un tiktu nodrošināta saskaņošana augstākajā pakāpē, kā arī tūlītēja piemērošana. Šī risinājumu kombinācija nodrošinātu iespējami plašāko tvērumu un tā rezultātā visplašāko vienkāršošanu uzņēmumiem Savienībā un dalībvalstu nodokļu iestādēm, ņemot vērā, ka tas aizstātu pašreizējos valstu noteikumus par nodokļa uzlikšanu grupai Savienībā.

2. versija – “vieglā” *BEFIT*

Piemērošanas joma	Nodokļa bāzes aprēķināšana	Nodokļa bāzes sadalījums	Transfertcenu noteikšanas riska novērtējums	Pārvaldība
Fakultatīva visām grupām	Ierobežotas nodokļu korekcijas	Pārejas noteikums attiecībā uz sadali	Saskaņā ar līdzšinējiem noteikumiem	Ierobežota vienas pieturas aģentūra

Šajā versijā tiktu piedāvāti pārsvarā fakultatīvi noteikumi ar vismazāko saskaņošanas pakāpi un paredzot pakāpenisku piemērošanu. Šī risinājumu kombinācija nedaudz mainītu *status quo*, bet izmaiņas būtu šaurākas tvēruma ziņā, ne tik visaptverošas un paredzētu pakāpeniskas piemērošanas noteikumu.

3. versija – “saliktā” *BEFIT*

Piemērošanas joma	Nodokļa bāzes aprēķināšana	Nodokļa bāzes sadalījums	Transfertcenu noteikšanas riska novērtējums	Pārvaldība
Hibrīdmetode	Ierobežotas nodokļu korekcijas	Pārejas noteikums attiecībā uz sadali	Luksofora sistēma	Hibrīda vienas pieturas aģentūra

Šī trešā versija ir “vidus versija”, kas ir obligātās saskaņošanas un pakāpeniskas piemērošanas elementu apkopojums. “Saliktā” *BEFIT* sniedz hibrīdu pieeju attiecībā uz tās piemērošanu un tvērumu. Tā nodrošinātu kopīgus un obligātus noteikumus lielām grupām, kurām, visticamāk, ir pārrobežu struktūras un darbības un kurām tāpēc *BEFIT* piedāvātā vienkāršošana varētu sniegt lielākus ieguvumus.

Ietekmes novērtējumā ir secināts, ka vēlamā politikas pakete ir 3. risinājums. Ir pierādījies, ka tas ne tikai efektīvi ļauj sasniegt konkrētus iniciatīvas mērķus, bet arī ir iedarbīgs, jo tā ierobežotais obligātais tvērums iekļauj tikai tās grupas, kuras visvairāk var izmantot kopīgo noteikumu sniegtos ieguvumus un var atļauties pāreju cenas ziņā, savukārt tām grupām, kas ir zem robežvērtības, tas ir fakultatīvs.

Ietekmes novērtējumā ir iekļauta iniciatīvas izmaksu un ieguvumu analīze, kas provizoriski ir pozitīva. Saskaņā ar šo risinājumu uzņēmumiem Savienībā tostarp **ieguvumi** ir tādi, ka ar šo iniciatīvu ieviestie vienkāršojumi varētu mazināt kārtējo nodokļu saistību izpildes izmaksas katram uzņēmumam, un sagaidāms, ka tie varētu stimulēt ieguldījumus un izaugsmi un palīdzēt nodrošināt ilgtspējīgākus nodokļu ieņēmumus dalībvalstīm.

Priekšlikuma izmaksas nevar precīzi aprēķināt, jo *BEFIT* priekšlikumam nav precedenta un nav konkrētu datu, kurus varētu izmantot, lai ticami sagatavotu konkrētas aplēses. Tomēr ziņojumā norādīts, ka saistībā ar kopīgo noteikumu īstenošanu saskaņā ar šos priekšlikumu ir sagaidāmas šādas izmaksas: pastāvīgas administratīvas darbības izmaksas, īstermiņa (iespējams, vienreizējas) koriģēšanas izmaksas saistībā ar IT sistēmu atjaunināšanu, un uzņēmuma darbinieku un nodokļu administrāciju apmācības izmaksas pārejai uz jauno sistēmu. Aplēses ir atrodamas ietekmes novērtējuma ziņojuma 3. pielikumā.

• **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Priekšlikuma mērķis ir mazināt reglamentējošo slogu nodokļu maksātājiem un nodokļu administrācijām. Nodokļu saistību izpildes izmaksas ir slogs uzņēmumiem, un to samazināšana būs būtiska priekšrocība, ko sniegs šīs iniciatīvas īstenošana. Atbilstības nodrošināšanas izmaksu provizoriskais samazinājums ir aplūkots ietekmes novērtējuma ziņojumā.

Lai sasniegtu nodokļu noteikumu vienkāršošanas mērķus, stimulētu izaugsmi un ieguldījumus un vienlaikus samērīgā veidā nodrošinātu taisnīgus un ilgtspējīgus nodokļu ieņēmumus, vēlamais iniciatīvas risinājums ir hibrīdais tvērums pārrobežu uzņēmumiem Savienībā. Uzņēmumi Savienībā, kas nav iekļauti Savienības lielāko grupu apakškopā un kuriem arī ir piemērojama 2. pīlāra direktīva, nav iekļauti šīs iniciatīvas obligātajā tvērumā. Lielākajām grupām *BEFIT* noteikumi būs obligāti, lai nodrošinātu konsekveni un saskanību. Citām grupām, kas ir zem robežvērtības, tostarp MVU grupām, būs iespēja piemērot *BEFIT* noteikumus atkarībā no savu uzņēmumu struktūras. Šim brīvprātīgajam tvērumam būtu jānodrošina, ka priekšlikums efektīvi mazina reglamentējošo slogu. Uzņēmumi, visticamāk, to apzināti izvēlēsies, ja vienkāršotā kārtība, ko šie noteikumi piedāvā, tiem būs izdevīga. Pretējā gadījumā tie varēs turpināt piemērot spēkā esošos noteikumus. Šādā veidā priekšlikuma tvērums nodrošina, ka atbilstības nodrošināšanas izmaksas MVU ir zemas. Visbeidzot, tā kā priekšlikuma primārais mērķis ir apmierināt to pārrobežu uzņēmumu vajadzības, kuri veic ar nodokli apliekamas darbības vairākās dalībvalstīs, daudzi mikrouzņēmumi faktiski būs ārpus tvēruma.

Sagaidāmais transfertcenu noteikšanas jautājumu samazinājums sniegs ieguvumu arī nodokļu administrācijām, jo saskaņā ar *BEFIT* noteikumiem mazināsies vajadzība pilnīgi novērtēt

grupas iekšējo darījumu atbilstību nesaistītu pušu darījuma principam. Pēc pārejas perioda beigām vajadzība noteikt, vai cenu noteikšana šādiem grupas iekšējiem darījumiem atbilst nesaistītu pušu darījuma principam, nodokļa nolūkos varētu kļūt pat lieka. Būtu jāsamazinās arī strīdu skaits, jo līdz ar *BEFIT* darba grupu izveidi nodokļu administrācijas var vienoties par agrīnas noteiktības pakāpi un efektīvāk risināt radušās problēmas apspriežoties un koordinējot.

- **Pamattiesības**

Nav paredzams, ka šis priekšlikums varētu būtiski ietekmēt pamattiesības, un piedāvātie pasākumi atbilst tiesībām, brīvībām un principiem, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā²⁰. Vienādojot konkurences apstākļus, noņemot šķēršļus pārrobežu darbībai un nodrošinot lielāku noteiktību nodokļu jomā, šis priekšlikums palīdzēs arī novērst diskrimināciju vai nepamatotus ierobežojumus brīvībām, kas saistītas ar uzņēmējdarbības veikšanu.

Tiek garantētas Hartā un Vispārīgajā datu aizsardzības regulā (VDAR)²¹ noteiktās datu aizsardzības tiesības. Nodokļu administrācijas varētu apstrādāt persondatus, piemēram, informāciju par līdzdalību *BEFIT* grupā, bet tikai IV nodaļas piemērošanas nolūkā, kā arī, lai pārbaudītu un panāktu konsensu par *BEFIT* informācijas deklarācijas saturu un apstrādātu un novērtētu atsevišķas nodokļu deklarācijas saskaņā ar V nodaļu. Persondatus drīkst savstarpēji pārsūtīt tikai nodokļu administrācijas, kas ir iesaistītas konkrētās *BEFIT* grupas administrēšanā. Persondatu sūtīšana tiks veikta tikai tādā apjomā, kas nepieciešams, lai nodrošinātu atbilstību un konstatētu krāpšanu nodokļu jomā, nodokļu apiešanu vai nemaksāšanu, saskaņā ar VDAR prasībām. Persondati tiks saglabāti tikai šajā nolūkā nepieciešamo laiku, un katrā ziņā ne ilgāk kā 10 gadus.

- **Cita ietekme**

Cita nozīmīga ietekme nav sagaidāma. Priekšlikums attiecas uz visās nozarēs strādājošo uzņēmumu grupām, kurām ir piemērojams uzņēmumu ienākuma nodoklis dalībvalstī. Pats priekšlikums neietekmē uzņēmējdarbības veikšanas pašreizējo kārtību, un nav paredzams, ka tas tieši ietekmēs Eiropas zaļā kursa vai Eiropas tiesību aktu vides jomā mērķus. Netieši var uzskatīt, ka resursus, kas atbrīvojušies, samazinoties nodokļu saistību izpildes izmaksām, uzņēmumi varētu izmantot, lai veiktu ieguldījumus videi ilgtspējīgās ražošanas metodēs, ja uzņēmumi vēlas tā darīt.

Priekšlikumā ir ievērots princips “digitāls pēc noklusējuma”, un tas dod ieguldījumu eiropeiskās digitālās sabiedrības un ekonomikas sasniegšanā.

Attiecīgie ilgtspējīgas attīstības mērķi, uz kuriem daļēji attiecas šis priekšlikums, ir 8. mērķis (pienācīgas kvalitātes nodarbinātība un ekonomiskā izaugsme) un 9. mērķis (rūpniecība, inovācija un infrastruktūra), kā izklāstīts ietekmes novērtējuma 3. pielikumā.

²⁰ Eiropas Savienības Pamattiesību harta (OV C 326, 26.10.2012., 391. lpp.).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Iniciatīvai būs ietekme uz Komisijas budžetu saistībā ar *BEFIT* sadarbības rīku. Saskaņā ar šo iniciatīvu nodokļu administrācijām būs cieši jāsadarbjas un jāizmanto paziņošanas rīki *BEFIT* darba grupām. Lai atvieglotu *BEFIT* darba grupu darbību un saziņu, Komisija pieņems nepieciešamās praktiskās procedūras, tostarp pasākumus, lai standartizētu informācijas apmaiņu starp *BEFIT* darba grupu locekļiem, piedāvājot izmantot *BEFIT* sadarbības rīku. Komisija būs atbildīga par šā rīka izstrādi (vienreizējas izmaksas), kā arī par tā mitināšanu, satura pārvaldību, šifrēšanu un ikgadējo uzturēšanu. Paredzams, ka šāda *BEFIT* sadarbības rīka izmaksas būs apmēram 300 000 EUR (pirmajā gadā) un apmēram 600 000 EUR gadā par *BEFIT* sadarbības rīka ekspluatāciju. Šīs izmaksas tiks finansētas no *Fiscalis* programmā paredzētajiem līdzekļiem. Sīkāka informācija ir atrodama šā priekšlikuma tiesību akta finanšu pārskatā.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Lai uzraudzītu un izvērtētu direktīvas īstenošanu, iesākumā dalībvalstīm būtu jādod laiks un jāsniedz visa nepieciešamā palīdzība, lai pareizi īstenotu Eiropas Savienības noteikumus. Komisija izvērtēs direktīvas piemērošanu pēc pieciem gadiem pēc tās stāšanās spēkā un ziņos Padomei par tās darbību. Dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai valsts tiesību normas, ko tās pieņems šīs direktīvas piemērošanas jomā, un arī jāsniedz to rīcībā esošā būtiska informācija, kas Komisijai varētu būt nepieciešama izvērtējuma veikšanai.

Papildus izvērtējumam tiks regulāri un pastāvīgi uzraudzīta iniciatīvas efektivitāte un lietderība, izmantojot šādus definētus rādītājus: *BEFIT* īstenošanas un sākotnējās ekspluatācijas izmaksas; cik daudz uzņēmumu grupu ir priekšlikuma obligātajā tvērumā, kā arī cik daudz uzņēmumu var brīvprātīgi to izvēlēties; atbilstības nodrošināšanas izmaksu attīstība; ar nodokļu dubulto uzlikšanu saistīto strīdu skaits. Šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējuma ziņojumā šie rādītāji ir izklāstīti sīkāk.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Priekšlikumā ir sniegts vienots noteikumu kopums, saskaņā ar kuru aprēķina nodokļa bāzi uzņēmumiem, kuri ietilpst grupā, kas gatavo konsolidētos finanšu pārskatus, un kuri ir aplikami ar uzņēmuma ienākuma nodokli kādā dalībvalstī.

Priekšlikuma galvenie aspekti ir šādi.

Hibrīds tvērums attiecībā uz obligāto un fakultatīvo piemērošanu

I nodaļas vispārīgo noteikumu sadaļā priekšlikumā ir definēts hibrīdais tvērums attiecībā uz noteikumu piemērošanu saskaņā ar šo direktīvu. **Obligātajā tvērumā** ir iekļautas grupas, kurām piemērojams 2. pīlārs (t. i., grupas, kuru apvienotie ieņēmumi ir vismaz 750 mlj. EUR gadā), bet attiecas tikai uz Savienības struktūrvienību apakškopu, kas atbilst 75 % īpašumtiesību sliksnim (5.–6. pants). Grupām, kuru galvenā mītne ir trešajās valstīs, Savienībā izvietotajai apakškopai papildus būs jāgūst vismaz 50 mlj. EUR gadā apvienoto ieņēmumu veidā vismaz divus gadus četros pēdējos finanšu gados pirms tā finanšu gada, kurā grupa ir sākusi piemērot šo direktīvu, un tiem ir jābūt vismaz 5 % no grupas kopējiem ieņēmumiem (2. panta 4. punkts). Šis būtiskuma sliksnis turklāt nodrošina, ka priekšlikuma prasības ir samērojamas ar tā ieguvumiem.

Izvēle salāgot obligāto tvērumu ar 2. pīlāru tika izdarīta, jo ir zināms, ka šie nodokļu maksātāji jau īsteno vairākas attiecīgas iezīmes kā 2. pīlāra direktīvas sastāvdaļu, piemēram,

attiecībā uz apliekamā rezultāta aprēķināšanu. Tādējādi ir panākts līdzsvars starp nepieciešamo izmaiņu sasniegšanu saskanīgā veidā, no vienas puses, un sistēmas vienkāršības nodrošināšanu, no otras puses.

Citas mazākas grupas, ja vēlas, var to izvēlēties, ja gatavo konsolidētos finanšu pārskatus. **Brīvprātīgais tvērums** varētu interesēt jo īpaši mazākas grupas, kas veic pārrobežu darbību, jo tām ir mazāk resursu, lai nodrošinātu atbilstību vairākām uzņēmuma ienākuma nodokļu sistēmām, kas tiek īstenotas valsts līmenī.

Ja grupa piemēro vai izvēlas piemērot šīs direktīvas noteikumus, satvars attieksies uz **visu “BEFIT grupu”**, t. i., uz apakškopu, kurā ietilpst visi uzņēmumi, kas ir nodokļu rezidenti Savienībā, un grupas pastāvīgās pārstāvniecības Savienībā, kas atbilst 75 % īpašumtiesību sliekšnim, saukti par “*BEFIT* grupas dalībniekiem”. Tvērums attiecas uz šīm struktūrvienībām.

Priekšlikumā no tvēruma netiek izslēgta neviena nozare. **Nozarei raksturīgās īpatnības** ir atainotas attiecīgajās priekšlikuma daļās. Tas jo īpaši attiecas uz starptautiskiem pārvaldājumiem un ieguves darbībām. Piemēram, pārvaldājumu ienākumam bieži vien piemēro īpašus nodokļu režīmus, kuri ir pielāgoti realitātei nozarē. Priekšlikumā tas ir ņemts vērā, un no *BEFIT* nodokļa bāzes ir izņemts pārvaldājumu ienākums, kam piemērots tonnāžas nodokļa režīms.

Provizoriskā ar nodokli apliekamā rezultāta aprēķināšana katram *BEFIT* grupas dalībniekam

II nodaļā ir iekļauti noteikumi provizoriskā ar nodokli apliekamā rezultāta aprēķināšanai katram *BEFIT* grupas dalībniekam. To dara, piemērojot 2. un 3. iedaļas korekcijas un 4. iedaļas noteikumus par grafika un kvantitatīvās noteikšanas jautājumiem attiecībā uz neto ienākumu vai zaudējumu, kā noteikts finanšu kontos.

Līdzīgi kā 2. pīlārā sākuma punkts ir finanšu kontos norādītais uzskaites rezultāts, kas ir jānosaka saskaņā ar vienu atsevišķu grāmatvedības standartu *BEFIT* grupai. Tālab katra *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu konti ir jāsaskaņo ar galīgā mātesuzņēmuma grāmatvedības standartu vai, ja grupas galvenā mītne ir ārpus Savienības, ar deklarācijas iesniedzējas struktūrvienības grāmatvedības standartu. Grāmatvedības standartam ir jābūt Eiropas Savienības tiesībās atzītam standartam, kas būtībā nozīmē, ka tam ir jābūt vai nu dalībvalstīs vispārīgi atzītiem vispārpieņemtiem grāmatvedības principiem (VPGP), vai arī starptautiskiem finanšu pārskatu standartiem (*IFRS*).

Vienkāršošanas labad ir veiktas tikai minimāli nepieciešamās korekcijas, nevis salikts kopā detalizēts uzņēmumu ienākuma nodokļa regulējums. Tāpēc *BEFIT* ietver mazāk nodokļa korekciju nekā 2. pīlārā, kuram ir cits mērķis, proti, aprēķināt atbilstošu kvalificētu ienākumu maksājamā nodokļa līmenim.

BEFIT korekcijas ir uzskaitītas 2. iedaļā. **Ir iekļauti šādi posteņi**, t. i., pievienoti atpakaļ, ja tie bija atskaitīti vai ja tie nav jau ierakstīti finanšu kontu pārskatos: tirdzniecībai turēti finanšu aktīvi (11. pants), aizņēmumu izmaksas, kas ir samaksātas pusēm, kuras neietilpst *BEFIT* grupā, kas pārsniedz *ATAD* procentu ierobežošanas noteikumu (13. pants), patiesās vērtības korekcijas un kapitāla pieaugums, ko saņēmuši dzīvības apdrošināšanas uzņēmumi saistībā ar indeksam piesaistītajiem un daļām piesaistītajiem līgumiem (14. pants), naudas sodi, sodi un nelegāli maksājumi, piemēram, kukuļi (16. pants), un uzņēmuma ienākuma nodokļi, kas jau ir samaksāti, vai virsnodokļi, piemērojot 2. pīlāru (17. pants).

Ir izņemti šādi posteņi, t. i., atskaitīti no finanšu neto ienākuma vai zaudējuma, ja tie bija finanšu kontos: dividendes un kapitāla pieaugums vai zaudējumi no akcijām vai līdzdalības

procentiem, ja ir būtiska līdzdalība un ja vien tos netur tirdzniecībai vai tos netur dzīvības apdrošināšanas uzņēmums (8.–11. pants un 14. pants), peļņa vai zaudējumi no pastāvīgām pārstāvniecībām (12. pants), pārvadājumu ienākums, kam piemērojams nacionāls tonnāžas nodokļa režīms (15. pants), refinansēšanas atvieglojums guvumiem no aktīviem, kas ir aizstāti (18. pants), nolietojamu aktīvu iegādes, būvniecības un uzlabošanas izmaksas, jo šīs izmaksas jau būs nolietojuma bāzes sastāvdaļa, kā arī ar tām tieši saistītās subsīdijas, jo subsīdijas nedrīkst būt ne nolietojuma, ne nodokļa bāze (19. pants), nerealizētie guvumi vai zaudējumi no valūtas maiņas kursa svārstībām pamatlīdzekļiem (20. pants). Saskaņā ar 21. panta noteikumu netiek iekļautas summas, kas attiecas uz 48. pantā uzskaitītajām pēcsadales korekcijām (skat. skaidrojumu zemāk). Attiecīgi šie posteņi nav provizoriskā ar nodokli apliekamā rezultāta sastāvdaļa, tādējādi tiek novērsts to dubultas uzskaites risks.

Turklāt 3. iedaļā ir sniegts kopīgs **nolietojuma norakstīšanas nodokļu aprēķināšanas vajadzībām** noteikumu kopums. Šī ir svarīga korekcija nodokļa nolūkos, tomēr priekšlikums ir tuvāks finanšu grāmatvedības noteikumiem, nevis valstu noteikumiem par nolietojuma norakstīšanu nodokļu aprēķināšanas vajadzībām. Materiālie pamatlīdzekļi, kuru vērtība ir mazāka par 5000 EUR, tiks tūlītēji ierakstīti izdevumos. Citus aktīvus vienmēr amortizē vienmērīgi, t. i., sadala vienādi visā aktīva lietošanas laikā. Principā lietošanas laiks atbilstīs finanšu kontos norādītajam lietderīgās lietošanas laikam. Savukārt nekustamajam īpašumam, ieskaitot ražošanas ēkas, parasti lietošanas laiks ir noteikts 28 gadi. Nemateriālajiem pamatlīdzekļiem tas atbilstīs tiesiskās aizsardzības laikam, piemēram, intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības laikam, vai pretējā gadījumā – 5 gadi. Ja ir iegādātas nemateriālās vērtības un tās attiecīgi ir norādītas finanšu kontos, tās arī amortizē.

4. iedaļā priekšlikumā ir aplūkoti **grafika un kvantitatīvas noteikšanas jautājumi**, kas ir nepieciešami nodokļu nolūkos, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu. Būtu, piemēram, konsekventi jānovērtē krājumu un nepabeigto ražojumu izmaksu starpība, izmantojot “pirmais iekšā – pirmais ārā” metodi vai vidējo svērto izmaksu metodi (29. pants). Noteikumi ir izņemti, ja tie nav juridiski nepieciešami vai tos nevar ticami aplēst (30. pants). Sliktos parādus var atskaitīt tikai tad, ja ir veikti visi pamatoti pasākumi, lai iegūtu maksājumu no parādnieka vai ja var ticami aplēst summu, kas tiks zaudēta, nekad – ja parādnieks ir saistīts uzņēmums (31. pants). Ieņēmumus un izmaksas no ilgtermiņa līgumiem uzskaita tikai par gadu, kurā tie uzkrājušies vai radušies (32. pants). Riska ierobežošanas instrumentu nodokļa režīmam ir jābūt tādām pašām kā pret risku nodrošinātā posteņa nodokļu režīmam (33. pants).

Visbeidzot, 5. iedaļā priekšlikumā ir iekļauti arī noteikumi, kas nepieciešami struktūrvienībām, kas **ienāk BEFIT grupā vai no tās iziet**. Piemēram, zaudējumi, kas radušies pirms jauna dalībnieka ienākšanas BEFIT grupā, nebūtu jāiekļauj uz citu to dalībvalstu nodokļa bāzes rēķina, kurās BEFIT grupai ir dalībnieki. Būtu jāveic šo zaudējumu ieskaits pret iedalīto daļu, tātad pēc apkopošanas un iedalīšanas (38. pants *kopsakarā ar* 48. panta 1. punkta a) apakšpunktu). Noteikumi attiecas arī uz **uzņēmumu reorganizāciju**, lai precizētu, piemēram, ka Apvienošanas direktīvai ir prioritāte (40. pants). Ir arī ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikums, lai nodrošinātu, ka kapitāla pieaugums no aktīviem ir iekļauts provizoriskajā ar nodokli apliekamajā rezultātā, ja aktīvi tiek pārvietoti grupas ietvaros bez nodokļu saistībām grupas dalībniekam, kurš pēc tam tos pārdod ārpus grupas. Parasti no nodokļu atbrīvojuma par daļu realizāciju varētu gūt labumu, bet tas nav pieļaujams, ja vien to nevar pamatot no komerciālā skatupunkta (41. punkts).

Provizorisko ar nodokli apliekamo rezultātu apkopošana vienā nodokļa bāzē un šīs apkopotās nodokļa bāzes sadale atbilstīgajiem BEFIT grupas dalībniekiem

III nodaļā ir ietverti noteikumi par nodokļa bāzes apkopšanu un sadalījumu. Vispirms visu BEFIT grupas dalībnieku provizoriskos ar nodokli apliekamos rezultātus apkopo vienā

“portfelī” Savienības grupas līmenī, kas būs “**BEFIT** nodokļa bāze”. Tas ir aprakstīts 42.–44. pantā un ir iezīmētas vairākas svarīgas priekšrocības.

- **Pārrobežu zaudējumu pārņemšana:** grupas varēs veikt zaudējumu ieskaitu pāri robežām. Šodien tas ir iespējams tikai retos gadījumos, kā rezultātā grupas peļņa var tikt aplikta ar pārmērīgiem nodokļiem un uzņēmumi tiek atturēti no pārrobežu darbības iekšējā tirgū.
- **Transfertcenu noteikšanas atbilstības veicināšana:** pārejas periodā *BEFIT* grupas iekšējo darījumu iznākums būs noteicošais faktors, kā (apkopotā) *BEFIT* nodokļa bāze tiks sadalīta *BEFIT* grupas dalībniekiem. Ņemot vērā, ka *BEFIT* grupas iekšējo darījumu cenu noteikšana ir svarīga nodokļa aplikšanas nolūkos, prasība, ka tiem ir jāatbilst nesaistītu pušu darījuma principam, tiks saglabāta, bet vienlaikus *BEFIT* grupas dalībnieki gūs labumu, ko sniedz lielāka nodokļu noteiktība (komforta zona), ja *BEFIT* grupas dalībnieku iekšējo darījumu rezultātā to izdevumi vai ienākumi saglabāsies mazāk nekā 10 % pieauguma robežās salīdzinājumā ar iepriekšējo triju finanšu gadu vidējo rādītāju. Šī sistēma sniedz zināmu noteiktību un paver iespējas novērst vajadzību noteikt cenas *BEFIT* grupas iekšējos darījumos atbilstoši nesaistītu pušu darījuma principam, ja uz koeficientu balstīta formula tiktu saskaņota kā pastāvīgs veids *BEFIT* nodokļa bāzes sadalījumam.
- Nebūs arī **ieturamo nodokļu** par tādiem darījumiem kā procentu un honorāru maksājumi *BEFIT* grupā, kamēr maksājuma faktiskais īpašnieks ir *BEFIT* grupas dalībnieks. *BEFIT* grupā principā nav vajadzības šos darījumus aplikēt ar nodokli atsevišķi, jo tie tiks iekļauti apkopotajā *BEFIT* nodokļa bāzē, bet ir arī izšķirīgi svarīgi nodrošināt, ka šādi maksājumi netiek izmantoti, lai pārvirzītu peļņu no grupas ar zemu nodokli. Tāpēc valsts kompetentās iestādes saglabās tiesības pārskatīt, vai maksājumu saņēmējs ir faktiskais īpašnieks.

Tomēr attiecībā uz apkopošanu ir **divi izņēmumi**. No *BEFIT* nodokļa bāzes ir nodalīts ienākums un zaudējumi no ieguves darbībām, jo tās vienmēr iedala to izcelsmes jurisdikcijā. Saskaņā ar ESAO/G20 Iekļaujošā satvara divu pīlāru pieeju pamatojums ir tāds, ka šīs darbības ir aplikamas ar nodokli, pamatojoties uz izcelsmi, t. i., ieguves vietu (46. pants). Netiek iedalīti arī ieņēmumi un izdevumi no pārvadājumiem, kuriem nepiemēro tonnāžas nodokļa režīmu, kā arī no gaisa pārvadājumiem. Saskaņā ar ESAO nodokļu paraugkonvencijas 8. pantā sniegto pieeju šādas darbības aplik ar nodokli tikai valstī, kurā ir izvietoti kuģi vai gaisa kuģi, kurus uzņēmums ekspluatē (47. pants).

Pēc tam apkopoto nodokļa bāzi sadalīs katras *BEFIT* grupas dalībniekiem, pamatojoties uz sadales pārejas noteikumu, saskaņā ar kuru izmanto katra *BEFIT* grupas dalībnieka apkopotās nodokļa bāzes procentuālo daļu, kas aprēķināta kā iepriekšējo triju finanšu gadu aplikamā rezultāta vidējais rādītājs. Tas varētu dot iespēju ieviest pastāvīgu sadalījuma metodi, kas balstītos uz sadalījuma formulu. Priekšlikumā sniegtais pārejas risinājums dos iespēju izmantot jaunākos ziņojumu datus pa valstīm un informāciju, kas iegūta *BEFIT* piemērošanas pirmajos gados, pastāvīgas sadalījuma metodes izstrādē. Tas ļaus arī pilnīgāk novērtēt, kā ESAO/G20 Iekļaujošā satvara divu pīlāru risinājuma īstenošana varētu ietekmēt valstu un *BEFIT* nodokļa bāzes.

Priekšlikumā ir iekļautas arī **sadales nodokļa sistēmas**, un tālab ir sniegta nepieciešamā korekcija, kas ļaus to uzņēmumiem piedalīties *BEFIT* grupā. Šādā gadījumā ar nodokli aplik nevis uzņēmuma gada ienākumu, bet gan pamatojoties uz peļņas sadali. Attiecīgi apkopotās nodokļa bāzes iedalītā daļa katru gadu tiktu pārnesta uz nākamo proporcionāli ienākumam, kas netika sadalīts tajā gadā (49. pants).

Visbeidzot, sadalījuma rezultātā katram *BEFIT* grupas dalībniekam būs viena daļa. Attiecībā uz šo daļu grupas dalībniekam savā nodokļu aprēķinā būs jāpiemēro **papildu korekcijas** (48. panta 1. punkts). Tās galvenokārt ir tehniski labojumi, kas nepieciešami sistēmas saskanībai. Piemēram, provizoriskajā ar nodokli apliekamajā rezultātā nebūtu jāiekļauj vairāki posteņi, lai novērstu, ka tie tiek nosūtīti visām dalībvalstīm, bet šie posteņi joprojām būtu jāuzskaita (piemēram, pirms *BEFIT* gūtie zaudējumi). Citas summas, piemēram, dāvinājumi, ziedojumi un pensiju pasākumi, ir ļoti atkarīgi no valsts tiesību aktu prasībām un tāpēc ir visatbilstošākās iedalītajā daļā.

Lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pilnībā saglabā kompetenci attiecībā uz savu nodokļa likmes politiku, svarīgi, ka dalībvalstis savām iedalītajām daļām varēs brīvi un bez ierobežojumiem turpmāk piemērot atskaitījumus, nodokļu atvieglojumus vai bāzes palielinājumus (48. panta 2. punkts). Šajā saistībā vienīgā prasība, kas dalībvalstīm būs jāizpilda, ir 2. pīlāra direktīvas noteikumi par globālo minimālo efektīvā nodokļa līmeni.

“Luksofora sistēma”, kas izmantojama, lai veicinātu transfertcenu noteikšanas atbilstību darījumos ar saistītajiem uzņēmumiem ārpus *BEFIT* grupas

Darījumos ar saistītajiem uzņēmumiem ārpus *BEFIT* grupas, proti, grupas struktūrvienībām, kas nav Savienībā vai kas neizpilda 75 % īpašumtiesību sliekšni, IV nodaļā ir paredzēts veicināt atbilstības nodrošināšanu, izmantojot riska novērtēšanas rīku (“luksofora sistēmu”) ar kritērijiem.

Šī *BEFIT* iezīme ir vērsta uz to, lai vienkāršotu atbilstību transfertcenu noteikšanai, un nav pretrunā pamatnoteikumiem, kas nosaka, vai konkrētā darījuma cena ir noteikta saskaņā ar nesaistītu pušu darījuma principu. Turklāt tās materiālā piemērošanas joma attiecas tikai uz zema riska darbībām, kas parasti neparedz plašu rīcības brīvību cenu noteikšanai, jo tās nerada augstu atlikušo peļņu. Šī iezīme, kas ietver atsevišķu funkciju, skaidri atšķiras no Direktīvas par transfertcenu noteikšanu, kura attiecas uz pamatnoteikumiem un kurai ir plašāka piemērošanas joma, potenciāli iekļaujot visu transfertcenu noteikšanas tēmu bloku. Ar Direktīvu par transfertcenu noteikšanu tādējādi tiek apstiprinātas ESAO transfertcenu noteikšanas pamatnostādnes un ir atbalsta punkts, lai dalībvalstis varētu vienoties par kopīgām pieejām konkrētu transfertcenu noteikšanas tēmu risināšanai, jo īpaši tām, attiecībā uz kurām ES līdz šim ir bijusi atšķirīga administratīvā prakse.

Luksofora sistēma tiks piemērota 50. pantā definētajām **zema riska darbībām**: i) izplatīšanas darbībām, ko veic izplatītāji, kam ir zems risks, un ii) ražošanas darbībām, ko veic līgumražotāji. Lai kvalificētos, izplatītājam vai ražotājam ir jāizmanto uzticama, vienkusēja metode, kas izstrādāta, pamatojoties uz ESAO Transfertcenu noteikšanas pamatnostādņēm, un katrā ziņā izplatītājs vai ražotājs nevar kvalificēties, ja tur intelektuālā īpašuma tiesības vai kādus ar šiem produktiem saistītos riskus. Tas tā ir tāpēc, ka nemateriāliem aktīviem un riskiem bieži vien trūkst salīdzināmu darījumu.

Attiecībā uz šīm darbībām priekšlikumā ir ieteikts izmantot **“publiskos peļņas rādītājus”**, kas būs ar ekspertu grupas palīdzību noteikti peļņas marķieri Savienības līmenī (53. pants). Darba procesā, ja zema riska izplatītāja vai līgumražotāja peļņas rādītāji ir zemi salīdzinājumā ar vidējo diapazonu šajā kritērijā, tā darījumi tiks novērtēti kā “augsta riska” darījumi, un otrādi. Tādējādi darījumi var atrasties **trijās riska zonās (zema/vidēja/augsta riska zonā)**. Dalībvalstu nodokļu administrācijām būtu jākoncentrē savī centieni uz augsta riska zonām (51. pants). Tāpēc to sauc par “luksofora sistēmu”.

Šis rīks tādējādi ļaus dalībvalstīm efektīvāk izmantot savus resursus, un tas piedāvās uzņēmumiem augstāka līmeņa prognozējamību attiecībā uz to, ka to transfertcenas tiek atzītas, pamatojoties uz nosacījumu, ka tie izpilda noteiktās peļņas normas.

Sistēmas administratīvā vadība: a) “Vienas pieturas aģentūra” un “*BEFIT* darba grupa”

Sistēmas administratīvā vadība ir izklāstīta V nodaļā. Kopīgi pamatnoteikumi nozīmē, ka ir nepieciešama arī vienota administratīvā sistēma. Tas ļaus vēl vairāk vienkāršot pašreizējās sistēmas un pakāpeniski varētu atbrīvot resursus administrācijām un uzņēmumiem.

Vienas pieturas aģentūra nodrošinās, ka uzņēmumi varēs izmantot vienu iestādi Savienībā deklarāciju iesniegšanas saistību izpildei, ja tas ir realizējams. “Deklarācijas iesniedzēja struktūrvienība”, kas principā ir galējais mātesuzņēmums, iesniegs vienu informācijas deklarāciju par visu *BEFIT* grupu (“*BEFIT* informācijas deklarāciju”) tikai savai nodokļu administrācijai (“deklarācijas iesniegšanas iestādei”), kas to pārsūtīs citām dalībvalstīm, kurās grupa darbojas (57. pants). Katrs *BEFIT* grupas dalībnieks iesniegs arī savu atsevišķu nodokļu deklarāciju vietējai nodokļu administrācijai, lai varētu piemērot savai iedalītajai daļai vietējā līmenī noteiktās korekcijas (62. pants). Kopā ar *BEFIT* informācijas deklarāciju katra nodokļu administrācija tādējādi varēs novērtēt savu *BEFIT* grupas dalībnieku nodokļu saistības iespējami efektīvā veidā (64. pants).

Katrai *BEFIT* grupai būs arī tā saucamā ***BEFIT* darba grupa**, kurā darbosies visu to dalībvalstu nodokļu administrāciju pārstāvji, kurās grupa darbojas (60. pants). Katrai dalībvalstij atsevišķi nebūs jāatvēr cilvērskresursi, lai novērtētu vienas pārrobežu grupas nodokļu saistības, bet tā vietā katras *BEFIT* darba grupas locekļi apmainīsies ar informāciju, koordinēs jautājumus, sniegs zināmu agrīnu noteiktību par konkrētām tēmām un risinās jautājumus, izmantojot tiešsaistes sadarbības rīku (61. pants).

Revīzijas paliks dalībvalstu līmenī, un dalībvalstis varēs pieprasīt kopīgas revīzijas un radīt pienākumu otrai pusei tās atzīt. Ņemot vērā revīzijas rezultātu, *BEFIT* darba grupa veicinās arī labojumus (65. pants).

Priekšlikums arī paredz, ka *BEFIT* informācijas deklarācijas saturu var **pārsūdzēt** “deklarācijas iesniegšanas iestādes” dalībvalsts administratīvajai struktūrai. Līdzīgi atsevišķus nodokļu aprēķinus var pārsūdzēt tās dalībvalsts administratīvajai struktūrai, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu aprēķina vajadzībām. Ja šāda pārsūdzība ietekmē *BEFIT* nodokļa bāzi, var veikt nepieciešamos grozījumus visā grupā saskaņā ar koordinētu procesu, ko izstrādājušas “*BEFIT* darba grupas” (66.–70. pants).

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

par uzņēmējdarbību Eiropā: ienākuma nodokļu sistēma (*BEFIT*)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu²²,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²³,

saskaņā ar īpašo likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Savienībā pašlaik nav vienotas pieejas uzņēmumu nodokļu bāzes aprēķināšanai. Tāpēc Savienības uzņēmumiem ir pienākums ievērot atšķirīgu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu katrā dalībvalstī, kurā tie darbojas.
- (2) Tas, ka Savienībā līdzās pastāv 27 dažādas uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas, sarežģī nodokļu saistību izpildi un rada nevienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem. Šī problēma ir kļuvusi aktuālāka, jo ekonomikas globalizācija un digitalizācija ir būtiski mainījušas priekšstatu par sauszemes robežām un uzņēmējdarbības modeļiem. Lai gan valdības ir mēģinājušas pielāgoties šai jaunajai realitātei, sadrumstaloti dalībvalstu atbildes pasākumi ir radījuši vēl lielākus iekšējā tirgus izkropļojumus. Dažādie tiesiskie regulējumi nenovēršami noved pie atšķirīgas nodokļu administrēšanas prakses arī dalībvalstīs. Tas bieži vien ir saistīts ar ilgstošām procedūrām, kam raksturīga neparedzamība un nekonsekvence, kā arī augstas atbilstības nodrošināšanas izmaksas.
- (3) Lai gan uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu struktūra atšķiras, to pamatiezīmes ir līdzīgas, jo tās paredz noteikumus, ar kuriem ir plānots sasniegt vienu un to pašu mērķi, t. i., izveidot nodokļu bāzi uzņēmumiem. Šajā sakarā uzņēmumiem, kas darbojas iekšējā tirgū, būtu svarīgi, lai dalībvalstis ieviestu kopēju tiesisko regulējumu, lai saskaņotu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu pamatiezīmes nolūkā vienkāršot nodokļu noteikumus un nodrošināt godīgu konkurenci.
- (4) 2023. gada 9. jūnijā 139 jurisdikcijas, kas ir ESAO/G20 iekļaujošā satvara dalībnieces, pievienojās 2021. gada oktobra Paziņojumam par divu pīlāru risinājumu ekonomikas

²² OV C [...], [...], [...]. lpp.

²³ OV C [...], [...], [...]. lpp.

digitalizācijas radīto nodokļu problēmu risināšanai²⁴. Minētajā paziņojumā dalībvalstis vienojās i) par to, ka 2. pīlāra ietvaros notiks pārskatīšana, lai aprēķinātu iespējamās minimālās nodokļu saistības lielām starptautiskām grupām, pamatojoties uz finanšu grāmatvedību, un ii) par to, ka 1. pīlāra ietvaros tiks daļēji pārdalīta ar nodokli apliekamā peļņa, pamatojoties uz sadalījuma formulu. Izstrādājot vienotu sistēmu digitalizācijas un globalizācijas radīto nodokļu problēmu risināšanai, būtu jāizmanto par pamatu minētās pārskatīšanas rezultāti. Tā kā dalībvalstis ar Padomes Direktīvu (ES) 2022/2523²⁵ ir vienprātīgi padošas atbalstu 2. pīlāra īstenošanai, kopējai uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmai Savienībā būtu jābalstās uz tādiem jēdzieniem kā nodokļu bāzes tvērums un aprēķināšana, kas jau ir zināmi gan uzņēmumiem, gan dalībvalstīm.

- (5) Uzņēmējdarbības vide iekšējā tirgū būtu jāpadara pievilcīgāka, lai stimulētu izaugsmi un investīcijas Savienībā. Šajā nolūkā par prioritāti būtu jānosaka vienotas uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumu sistēmas ieviešana, lai uzņēmumiem būtu vieglāk ievērot šādus noteikumus, kad tie darbojas pāri robežām, kā arī lai mudinātu tos, kuri vēlas paplašināt darbību ārvalstīs, to darīt. Paredzams, ka vienots uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumu kopums starptautiskai darbībai radīs lielāku noteiktību nodokļu jomā un samazinās nodokļu strīdus, jo tas novērstu izkropļojumus un samazinātu dubultas un pārmērīgas nodokļu uzlikšanas gadījumu skaitu. Turklāt, tā kā nodokļu ieņēmumu ilgtspēja ir būtiska dalībvalstu budžetiem, tostarp, lai ieguldītu infrastruktūrā, pētniecībā un izstrādē un sniegtu sabiedriskos pakalpojumus, būtu ļoti svarīgi nākotnē nodrošināt, ka ieņēmumu sadale notiek saskaņā ar instrumentu, kura pamatā ir stabili parametri, kurus nevar ļaunprātīgi izmantot.
- (6) Ir ļoti svarīgi izveidot sistēmu, kas nodrošina zināmu vienveidību visā Savienībā, vismaz to nodokļu maksātāju vidū, uz kuriem tā galvenokārt attiecas. Attiecīgi un ņemot vērā gan nodokļu administrāciju, gan uzņēmumu centienus īstenot globālā minimālā nodokļu līmeņa regulējumu, būtu svarīgi izmantot šo sasniegumu un izstrādāt noteikumus, kas joprojām ir pēc iespējas līdzīgi ESAO/G20 paraugnoteikumiem un Direktīvai (ES) 2022/2523. Tādēļ vienotajai noteikumu sistēmai vajadzētu būt obligātai attiecībā uz tādām grupām, kuru klātbūtne Savienībā ir apliekama ar nodokli un kuru apvienotie gada ieņēmumi, vadoties pēc to konsolidētajiem finanšu pārskatiem, pārsniedz 750 000 000 EUR. Tādējādi darbības joma būtu vērsta uz uzņēmumiem, kuri, visticamāk, veic pārrobežu darbības, un tādējādi tie varētu gūt labumu no vienkāršošanas, ko nodrošinātu kopējs tiesiskais regulējums. Robežvērtība arī nodrošinātu saskaņotību ar Direktīvu (ES) 2022/2523 attiecībā uz konsekvētu pieeju Savienībā.
- (7) Lai gan robežvērtība tiktu noteikta, pamatojoties uz grupas apvienotajiem ieņēmumiem globālā mērogā, noteikumu darbības joma būtu jāattiecina tikai uz grupas dalībniekiem, kas darbojas iekšējā tirgū, jo Savienības tiesību akti ir

²⁴ *Statement on a Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – 8 October 2021, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project* (Paziņojums par divu pīlāru risinājumu, lai risinātu nodokļu problēmas, ko rada ekonomikas digitalizācija], 2021. gada 8. oktobris, ESAO/G20 projekts par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu.)

²⁵ Padomes Direktīva (ES) 2022/2523 (2022. gada 14. decembris) par globāla minimāla nodokļu līmeņa nodrošināšanu starptautisku uzņēmumu grupām un lielām vietējām grupām Savienībā (OV L 328, 22.12.2022., 1. lpp.).

piemērojami tikai Savienībā un nav saistoši valstīm, kas nav ES dalībvalstis. Tāpēc būtu jāaptver tikai šādas grupas apakšgrupa Savienībā. Tas ietvertu uzņēmumus, kas ir dalībvalsts rezidenti nodokļu vajadzībām, un to pastāvīgās pārstāvniecības, kas darbojas dalībvalstī, kā arī vienas un tās pašas grupas ārpus Savienības uzņēmumu pastāvīgās pārstāvniecības Savienībā. Jāņem vērā tas, ka pastāvīgas pārstāvniecības jēdziens ir aplūkots divpusējos nodokļu nolīgumos un valstu tiesību aktos un ka visā pasaulē joprojām pastāv zināmas atšķirības, lai gan definīcijā ir ietverti daži kopīgi principi. Tādējādi pragmatiska pieeja būtu izmantot spēkā esošos nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumus un dalībvalstu noteikumus, nevis censties panākt pilnīgu saskaņošanu Savienības sekundārajos tiesību aktos.

- (8) Lai nodrošinātu proporcionālītāti un vienotās sistēmas labu darbību, tādi grupas dalībnieki, tostarp uzņēmumi, kuri ir dalībvalsts rezidenti, to pastāvīgās pārstāvniecības un pastāvīgās pārstāvniecības Savienībā, kas ir dalībnieces tādā grupā, kuras galvenā mītne atrodas ārpus Savienības un kuras darbība iekšējā tirgū ir ierobežota, būtu jāizslēdz no darbības jomas, piemērojot būtiskuma sliekšni.
- (9) Paredzētās iniciatīvas galvenais mērķis ir vienkāršot pašreizējos noteikumus. Tāpēc noteikumi par nodokļu bāzes aprēķināšanu būtu jāizstrādā, katra grupas dalībnieka finanšu pārskatiem piemērojot konkrētu nodokļu korekciju sēriju. Šīs konkrētās korekcijas būtu kopīgas korekcijas, kas nepieciešamas, lai finanšu grāmatvedības pārskatus pārvērstu nodokļu bāzē. Ņemot vērā vajadzību pēc saskaņošanas ar Direktīvu (ES) 2022/2523, korekcijām būtu jāatbilst minētajam regulējumam, kam vajadzētu arī atvieglot īstenošanu dalībvalstīm un uzņēmumiem, jo vispārējie principi jau būtu zināmi.
- (10) Ņemot vērā to, ka vienkāršošanas nolūkā finanšu pārskati tiks izmantoti kā sākumpunkts katra grupas dalībnieka nodokļu bāzes aprēķināšanai, ir jāizstrādā tādi nodokļu noteikumi, kas būtu pēc iespējas tuvāki finanšu grāmatvedībai. Gadījumos, kad tas ir iespējams, aktīva vai saistību finanšu grāmatvedības metode nodokļu vajadzībām nemainītos, un līdz ar to nebūtu jāveic korekcijas. Savukārt ir arī nepieciešams, lai saskaņā ar nodokļu uzlikšanas loģiku citi nodokļu bāzes elementi tiktu aplūkoti nodokļu vajadzībām atšķirīgi salīdzinājumā ar to, kā tie tiek traktēti finanšu grāmatvedībā.
- (11) Tādēļ ir svarīgi pievērsties konkrētām darbības nozarēm, jo īpaši starptautiskajai kuģniecībai, kam nepieciešamas konkrētas nozarēm specifiskas korekcijas. Attiecībā uz šīs nozares grupas dalībniekiem finanšu pārskati būtu jākorrigē, lai izslēgtu summu (peļņu vai zaudējumus), uz ko attiecas tonnāžas nodokļa režīms. Īpaši nodokļu režīmi starptautiskajai kuģniecībai, ko bieži dēvē par tonnāžas nodokļa režīmiem, parasti ļauj uzlikt nodokļus, pamatojoties uz grupas dalībnieka ekspluatēto kuģu tilpību (t. i., kravnesību), nevis uz faktisko peļņu vai zaudējumiem, kas grupas dalībniekam radušies, veicot darbības, par kurām var piemērot tonnāžas nodokli. Tāpēc šādas summas izslēgšana balstītos uz dažādām atzītām pieejām nodokļu bāzes aprēķināšanai un nodrošinātu pienācīgu saskaņotību ar dažādiem iekšējā tirgus politikas mērķiem.
- (12) Lai sasniegtu galveno mērķi – izveidot vienkāršotu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu, provizoriskie nodokļu rezultāti par katru grupas dalībnieku būtu jāapkopo vienā kopējā nodokļu bāzē, lai pēc tam šo bāzi sadalītu atbilstīgiem grupas dalībniekiem. Nodokļu korekcijas finanšu pārskatos radītu provizoriskus nodokļu rezultātus par katru grupas dalībnieku. Pēc tam šie rezultāti tiktu apkopot, kas ļautu veikt pārrobežu zaudējumu segšanu starp *BEFIT* grupas dalībniekiem, un pēc tam apkopotā nodokļu bāze tiktu sadalīta starp grupas dalībniekiem, pamatojoties uz

pārejas sadales noteikumu; tas būtu pamats pastāvīga mehānisma ieviešanai. Šis pastāvīgais mehānisms varētu būt balstīts uz sadalījuma formulu un tā rezultātā prasība par *BEFIT* grupas iekšējo darījumu atbilstību nesaistītu pušu darījuma principam būtu lieka. Tam būtu tāda priekšrocība, ka varētu izmantot jaunākos iesniegtos pārskatus par katru valsti atsevišķi (*CbCR*) un pārejas periodā savāktu informāciju. Tas arī ļaus pamatīgāk novērtēt ietekmi, kāda divu pīlāru pieejas īstenošanai varētu būt uz valstu nodokļu bāzēm un *BEFIT* grupas nodokļu bāzēm. Tādējādi joprojām būtu iespējams īstenot galveno mērķi – nodokļu neitralitāti iekšējā tirgū, kas samazinātu dubultas un pārmērīgas nodokļu uzlikšanas gadījumus un uzlabotu noteiktību nodokļu jomā, lai samazinātu nodokļu strīdu skaitu.

- (13) Nodokļu rezultātu apkopošana starp grupas dalībniekiem nebūtu piemērots pasākums konkrētām nozarēm, piemēram, ieguves darbībām, kā arī starptautiskajai kuģniecībai, iekšzemes ūdensceļu transportam un gaisa transportam. Tāpēc būtu svarīgi izslēgt tās no apkopojuma, jo to iezīmes neatbilst šādam kontekstam. Jebkura peļņas vai zaudējumu summa tādiem uzņēmumiem, kas darbojas starptautiskās satiksmes jomā un uz ko neattiecas tonnāžas nodokļa režīms (un kas tādējādi ir izslēgti no provizoriskajiem nodokļu rezultātiem), būtu jāizslēdz no apkopojuma, un to aprēķinātu, piemērojot kopējos uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumus.
- (14) Lai radītu iespējas izaugsmei un investīcijām, dalībvalstīm būtu arī atļauts individuāli piemērot papildu pēcsadales korekcijas (piemēram, pensiju iemaksām piemērojamu nodokļu režīmu) jomās, uz kurām neattiecas vienotā sistēma. Dalībvalstis varētu arī vēl vairāk koriģēt tām iedalīto daļu bez jebkāda ierobežojuma, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis šajā jomā var izdarīt savas valsts politikas izvēles. Galvenais, ka ar Direktīvu (ES) 2022/2523 faktiski ir noteikts ierobežojums, kas faktiski nodrošinātu, ka efektīvā nodokļa likme ir vismaz 15 %.
- (15) Dažas dalībvalstis izmanto uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas, kuru pamatā ir principi, kas atšķiras no visizplatītākās pieejas, piemēram, sadales nodokļa sistēmas. Tādēļ ir ļoti svarīgi ieviest vajadzīgās korekcijas, lai nodrošinātu praktisku mijiedarbību ar šīm sistēmām. Risinājums varētu būt konkrētos gadījumos veikt pēcsadales korekcijas. Tas nozīmētu, ka daļa, kas tiktu iedalīta grupas dalībniekam saskaņā ar sadales sistēmu, ir jāmaina proporcionāli fiskālajā gadā veiktajai sadalei. Sadales nodokļa sistēmas būtība tiktu pilnībā saglabāta, ņemot vērā, ka sadale ir tas brīdis, kad tiek aplikta ar nodokli iedalītā daļa, un attiecīgi nosaka, cik liela daļa no tās būtu jāapliek ar nodokli. Šajā sakarā būtu jāparedz izmantot pārvešanas mehānismu, lai nodrošinātu, ka iedalītā daļa, kas netiek aplikta ar nodokli kārtējā gadā, tiktu aplikta ar nodokli nākamajos gados.
- (16) Tā kā attiecības grupas ietvaros veido tikai daļu no uzņēmumu grupas komercdarbības, darījumi starp grupas dalībniekiem un saistītiem uzņēmumiem ārpus grupas ir vēl viens būtisks aspekts, kas jāaplūko. Lai risinātu šo ārējo aspektu un ņemot vērā to, ka transfertcenu noteikšanas strīdu skaits pēdējā laikā ir ievērojami palielinājies, jo īpaši attiecībā uz cenu noteikšanas apsvērumiem regulārās darbībās, būtu ļoti lietderīgi nodrošināt vienkāršotu pieeju transfertcenu ievērošanai, kas samazinātu atbilstības nodrošināšanas izmaksas uzņēmumiem un uzlabotu nodokļu administrāciju efektivitāti cilvēkkapitāla izmantošanā. Šajā nolūkā būtu svarīgi ieviest kopēju riska novērtēšanas sistēmu transfertcenu noteikšanai, pamatojoties uz vispārpieņemtu salīdzinošu analīzi. Šajā novērtējumā tiktu apzināta tādu vienību, kas neatkarīgi darbojas iekšējā tirgū, peļņa pirms procentu maksājumiem un nodokļiem. Šādi iegūtie peļņas atsaucēs rādītāji pēc tam būtu jāpublicē, lai tos izmantotu kā pašnovērtējuma riska instrumentu un ļautu grupām, kas darbojas iekšējā tirgū, iepriekš zināt nesaistītu pušu darījuma principam

atbilstošu peļņu (pamatojoties uz tirgu), ko tās sagaida darījumos ar saistītiem uzņēmumiem. Katrs darījums sistēmas darbības jomā būtu jānovērtē kā darījums ar zemu, vidēju vai augstu risku atkarībā no tā, kāds tas ir salīdzinājumā ar peļņas atsaucē rādītājiem, kurus noteiks ar īstenošanas aktu un publicēs Komisijas tīmekļa vietnē.

- (17) Vienotajai uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmai noteikti būtu jābūt administrācijas sistēmai, kurai ideālā gadījumā būtu jānodrošina zināma noteiktība nodokļu jomā un vienkāršošana. Lai veicinātu vienveidību, administrācijas sistēma būtu jābalsta uz to, cik svarīgi ir izveidot centralizētu atsaucē punktu vairāku kopīgu jautājumu risināšanai, piemēram, informācijas deklarācija par visu grupu, un nodrošināt pienācīgu koordinācijas un sadarbības līmeni starp valstu nodokļu administrācijām. Tajā pašā laikā administrācijas sistēmā būtu pilnībā jāievēro valstu nodokļu suverenitāte, jo vietējām nodokļu deklarācijām, revīzijām un strīdu izšķiršanai būtu jāpaliek galvenokārt dalībvalstu līmenī.
- (18) Lai nodrošinātu vienotās sistēmas noteikumu pareizu īstenošanu un izpildi, dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par sodiem, kas piemērojami par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Šiem sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.
- (19) Lai optimizētu ieguvumus, ko sniedz vienots tiesiskais regulējums uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes aprēķināšanai iekšējā tirgū, noteikumu piemērošanai vajadzētu būt fakultatīvai attiecībā uz grupām, tostarp MVU grupām, kuras gūst gada apvienotos ieņēmumus mazāk nekā 750 000 000 EUR apmērā, ja tās sagatavo konsolidētos finanšu pārskatus un tām ir ar nodokli apliekama klātbūtne Savienībā. Paverot iespēju noteikumus piemērot mazākām grupām, vairāk grupu ar pārrobežu struktūrām un darbībām var gūt labumu no vienotās sistēmas piedāvātās vienkāršošanas.
- (20) Lai papildinātu vai attiecīgā gadījumā grozītu dažus nebūtiskus šīs direktīvas elementus, vajadzētu deleģēt Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar LESD 290. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību attiecībā uz i) grozījumiem attiecīgi I un II pielikumā; un ii) paredzēt papildu noteikumus attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrībām, jo īpaši attiecībā uz jauno 17. starptautisko finanšu pārskatu standartu (SFPS) "Apdrošināšanas līgumi". Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu²⁶. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaikus ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (21) Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus ar šo direktīvu izveidoto tā dēvēto *BEFIT* komandu izveidošanai un darbībai, lai apvienotu katras attiecīgās nodokļu administrācijas pārstāvjus no dalībvalstīm, kurās

²⁶ Iestāžu nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu (OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.).

grupa darbojas, kā arī noteiktu peļņas atsaucēs rādītājus konkrētiem regulāriem darījumiem starp *BEFIT* grupas dalībniekiem un to saistītajiem uzņēmumiem ārpus *BEFIT* grupas. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²⁷.

- (22) Visai persondatu apstrādei, kas veikta saistībā ar šo direktīvu, būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2016/679²⁸. Dalībvalstis var apstrādāt persondatus saskaņā ar šo direktīvu tikai IV nodaļas piemērošanas nolūkā, kā arī nolūkā izskatīt un panākt vienprātību par *BEFIT* informācijas deklarācijas saturu un apstrādāt un novērtēt atsevišķās nodokļu deklarācijas saskaņā ar V nodaļu.
- (23) 10 gadu glabāšanas periods ir pamatots, lai dalībvalstis varētu ievērot lielāko daļu no noilguma termiņiem.
- (24) Lai uzņēmumi varētu tiešā veidā izmantot iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības, neradot nevajadzīgu papildu administratīvo slogu, informācija par šajā direktīvā izklāstītajiem nodokļu noteikumiem būtu jādara pieejama, izmantojot vienoto digitālo vārteju saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1724²⁹. Vienotā digitālā vārteja nodrošina vienas pieturas aģentūru pārrobežu lietotājiem informācijas, procedūru un palīdzības pakalpojumu sniegšanai tiešsaistē saistībā ar iekšējā tirgus darbību.
- (25) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet pašreizējo problēmu dēļ, ko rada 27 dažādu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu mijiedarbība, šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (26) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas sniedza atzinumu 2023. gada 18. augustā,

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp.).

I NODAĻA VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu izveido vienotu sistēmu konkrētu grupu uzņēmumu ienākuma aplikšanai ar nodokli Savienībā.
2. Šā panta pirmās daļas vajadzībām direktīvā ir ietverti noteikumi:
 - a) par to, kā definēt grupu šīs direktīvas vajadzībām (“*BEFIT* grupa”);
 - b) par to, kā aprēķināt apkopoto nodokļu bāzi *BEFIT* grupas uzņēmumiem un pastāvīgajām pārstāvniecībām (“*BEFIT* grupas dalībnieks” un “*BEFIT* nodokļu bāze”);
 - c) par *BEFIT* nodokļu bāzes sadalīšanu atbilstīgajiem *BEFIT* grupas dalībniekiem;
 - d) par transfertcenu riska novērtējumu vienkāršošanu darījumos ar saistītajiem uzņēmumiem ārpus grupas;
 - e) par kopējās juridiskās sistēmas administrēšanu.
3. Ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi, uz uzņēmumu vai pastāvīgo pārstāvniecību, kam piemēro šo direktīvu, vairs neattiecas nacionālie tiesību akti uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā visās tajās dalībvalstīs, kur tie ir iedibināti, attiecībā uz visiem jautājumiem, ko reglamentē šī direktīva.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro uzņēmumiem, kuri ir rezidenti nodokļu vajadzībām konkrētā dalībvalstī, un arī to pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas citās dalībvalstīs, kā arī tādu vienību, kuras ir rezidentes nodokļu vajadzībām trešās valstīs (“trešo valstu vienības”), pastāvīgajām pārstāvniecībām dalībvalstīs, kas atbilst šādiem kritērijiem:
 - a) tās pieder pie vietējas grupas vai starptautiskas uzņēmumu grupas (SU grupas), kura sagatavo konsolidētos finanšu pārskatus un kuras apvienotie gada ieņēmumi vismaz divos no četriem pēdējiem fiskālajiem gadiem ir bijuši 750 000 000 EUR vai vairāk;
 - b) attiecībā uz uzņēmumiem turklāt:
 - i) tie atbilst kādai no I pielikumā minētajām formām;
 - ii) tie ir apliekami ar kādu no uzņēmumu ienākuma nodokļiem, kas minēti II pielikumā, vai ar līdzīgu nodokli, kas ieviests vēlāk;
 - iii) tie ir galīgais mātesuzņēmums (“UPE”) vai to aktīvus, saistības, ienākumus, izdevumus un naudas plūsmas pa pozīcijām konsolidē galīgais mātesuzņēmums;
 - c) attiecībā uz pastāvīgajām pārstāvniecībām turklāt:

- i) tās ir apliekamas ar kādu no uzņēmumu ienākuma nodokļiem, kas minēti II pielikumā, vai ar līdzīgu nodokli, kas ieviests vēlāk;
 - ii) tās ir galīgā mātesuzņēmuma vai tādas vienības pastāvīgā pārstāvniecība, kuras aktīvus, saistības, ienākumus, izdevumus un naudas plūsmas pa pozīcijām konsolidē galīgais mātesuzņēmums.
- 2. Atkāpjoties no 1. punkta, šo direktīvu nepiemēro uzņēmumiem vai pastāvīgajām pārstāvniecībām, kuru galīgais mātesuzņēmums ir ārpus Savienības, ja grupas apvienotie ieņēmumi Savienībā vismaz divos no pēdējiem četriem fiskālajiem gadiem nepārsniedz vai nu 5 % no grupas kopējiem ieņēmumiem, pamatojoties uz tās konsolidētajiem finanšu pārskatiem, vai 50 miljonus EUR. Tas neskar 7. punktā paredzētās izvēles tiesības.
- 3. Ja divas vai vairākas grupas apvienojas, veidojot vienu grupu, tad 1. punktā minēto robežvērtību 750 000 000 EUR apmērā attiecībā uz jebkuru fiskālo gadu pirms apvienošanās uzskata par izpildītu, ja grupu, kuras apvienojušās, apvienoto ieņēmumu, kas iekļauti katras grupas konsolidētajos finanšu pārskatos, summa par konkrēto fiskālo gadu, ir 750 000 000 EUR vai lielāka. Šī direktīva kļūst piemērojama šīs jaunizveidotās grupas uzņēmumiem un pastāvīgajām pārstāvniecībām, ja šī robežvērtība ir sasniegta vismaz divos no pēdējiem četriem fiskālajiem gadiem.
- 4. Ja uzņēmumu, kas nav grupas dalībnieks ("mērķis"), iegūst īpašumā cits uzņēmums vai grupa ("iegādātāja vienība") un ne mērķim, ne iegādātājai vienībai nav bijis konsolidēto finanšu pārskatu nevienā no pēdējiem četriem fiskālajiem gadiem tieši pirms iegādes fiskālā gada, tad uzskata, ka 1. punktā minētā apvienoto ieņēmumu robežvērtība 750 000 000 EUR attiecībā uz konkrēto gadu ir sasniegta, ja mērķa vai iegādātājas vienības finanšu pārskatos vai konsolidētajos finanšu pārskatos iekļauto ieņēmumu summa par konkrēto fiskālo gadu ir 750 000 000 EUR vai vairāk. Šī direktīva kļūst piemērojama iegādātājai vienībai, ja minētā robežvērtība ir sasniegta vismaz divos no četriem fiskālajiem gadiem tieši pirms tā fiskālā gada, kurā šo direktīvu sāka piemērot iegādātājai vienībai.
- 5. Ja grupa sadalās divās vai vairākās grupās ("atdales grupas"), uzskata, ka 1. punktā minēto robežvērtību 750 000 000 EUR apmērā katra no atdales grupām ir sasniegusi, ja:
 - a) pirmajā fiskālajā gadā, kas beidzas pēc atdalīšanās, katras atdales grupas apvienotie gada ieņēmumi konkrētajā fiskālajā gadā ir 750 000 000 EUR vai vairāk;
 - b) otrajā līdz ceturtajā pārbaudes fiskālajā gadā, kas beidzas pēc atdalīšanās, katras atdales grupas apvienotie gada ieņēmumi vismaz divos no minētajiem fiskālajiem gadiem ir 750 000 000 EUR vai vairāk.
- 6. Ja viens vai vairāki no šajā pantā minētajiem četriem fiskālajiem gadiem ir garāks(-i) vai īsāks(-i) par 12 mēnešiem, norādītās ieņēmumu robežvērtības par katru no minētajiem fiskālajiem gadiem proporcionāli koriģē.
- 7. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi, kas ir dalībvalsts rezidenti nodokļu vajadzībām un atbilst 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, tostarp to pastāvīgās pārstāvniecības, kas atrodas citās dalībvalstīs, kā arī tādu trešo valstu vienību pastāvīgās pārstāvniecības, kas atrodas dalībvalstīs un atbilst 1. punkta c) apakšpunkta nosacījumiem, var izvēlēties piemērot šo direktīvu, ja tās pieder SU grupai vai vietējai grupai, kas sagatavo konsolidētos finanšu pārskatus, bet neatbilst

1. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem attiecībā uz robežvērtību – 750 000 000 EUR.

8. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 74. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu I un II pielikumu, lai ņemtu vērā dalībvalstu tiesību aktos veiktās izmaiņas attiecībā uz uzņēmumu (sabiedrību) formām un uzņēmumu ienākuma nodokļiem.

3. pants **Definīcijas**

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “grupa” ir:
- a) tādu vienību kopums, kuras ir saistītas īpašumtiesību vai kontroles veidā, kā to definē pieņemamais finanšu grāmatvedības standarts konsolidētu finanšu pārskatu sagatavošanai, ko veic galīgais mātesuzņēmums, tostarp jebkura vienība, kas var būt izslēgta no galīgā mātesuzņēmuma konsolidētajiem finanšu pārskatiem, pamatojoties tikai uz tās mazo lielumu, uz būtiskuma apsvērumiem vai uz to, ka tā tiek turēta pārdošanai; vai
 - b) vienība (“galvenais birojs”), kas savos finanšu pārskatos iekļauj vienas vai vairāku pastāvīgo pārstāvniecību neto ienākumus vai zaudējumus, ar noteikumu, ka tā nav daļa no citas grupas, kas definēta a) apakšpunktā;
- (2) “vietēja grupa” ir jebkura grupa, kuras visas vienības atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī;
- (3) “SU grupa” ir jebkura starptautiska grupa, kas ietver vismaz vienu vienību vai pastāvīgu pārstāvniecību, kura neatrodas galīgā mātesuzņēmuma (“GMU”) jurisdikcijā;
- (4) “fiskālais gads” ir uzskaites periods, par kuru galīgais mātesuzņēmums sagatavo savus konsolidētos finanšu pārskatus.
- (5) “konsolidētie finanšu pārskati” ir finanšu pārskati, kuros vienības un tās meitasuzņēmumu, kurus tā kontrolē, aktīvi, saistības, ienākumi, izdevumi un naudas plūsmas tiek uzrādīti kā vienai ekonomiskajai vienībai;
- (6) “vienība” ir jebkurš juridisks veidojums, kas sagatavo atsevišķus finanšu pārskatus, vai jebkura juridiska persona;
- (7) “galīgais mātesuzņēmums” ir:
- a) vienība, kam tieši vai netieši ir kontrolējoša līdzdalība jebkurā citā vienībā un kas nepieder, ne tiešā, ne netiešā veidā, nevienai citai vienībai ar kontrolējošu līdzdalību tajā; vai
 - b) grupas galvenais birojs, kā definēts 1. punkta b) apakšpunktā;
- (8) “īpašumtiesības” ir jebkura līdzdalība kapitālā, kas ietver tiesības uz vienības vai pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, kapitālu vai rezervēm;
- (9) “kontrolējoša līdzdalība” ir tādas īpašumtiesības vienībā, kad līdzdalības turētājam ir prasība pa atsevišķām pozīcijām konsolidēt vienības aktīvus, saistības, ienākumus, izdevumus un naudas plūsmas;
- (10) “iesniedzējvienība” ir:
- a) galīgais mātesuzņēmums, ja tas atrodas dalībvalstī; vai

- b) ja galīgais mātesuzņēmums neatrodas dalībvalstī, tad – tā vienība, kura atrodas dalībvalstī un kurai *BEFIT* grupa ir deleģējusi 57. pantā noteiktos pienākumus par *BEFIT* grupas informācijas deklarāciju.
- (11) “Savienībā pieņemams grāmatvedības standarts” ir Starptautiskie finanšu pārskatu standarti, ko Savienība pieņēmusi atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1606/2002³⁰, un dalībvalstu vispārpieņemtie grāmatvedības principi;
- (12) “finanšu grāmatvedības neto ienākumi vai zaudējumi” ir neto peļņa vai zaudējumi, kas noteikti *BEFIT* grupas dalībniekam, pamatojoties uz vienotu kopīgu pieņemamu grāmatvedības standartu Savienībā, pirms jebkādam konsolidācijas korekcijām attiecībā uz *BEFIT* grupas iekšējo darījumu izslēgšanu saskaņā ar 7. pantu.
- (13) “apdrošināšanas sabiedrība” ir apdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 1. panta 13. punktā³¹;
- (14) “daļām piesaistīta / indeksam piesaistīta dzīvības apdrošināšana” ir tādas dzīvības apdrošināšanas polises, kurās guvumi un zaudējumi no investīcijām vai procenti / dividendes, kas uzkrājas no apdrošināšanas sabiedrības pamatā esošajām investīcijām, laika gaitā tiek pilnībā sadalīti apdrošinājuma ņēmējiem;
- (15) “ekonomiskais īpašnieks” ir persona, kas būtībā saņem visus labumus un uzņemas visus riskus kas saistīti ar pamatlīdzekli, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir juridiskais īpašnieks. Nodokļu maksātājs, kam ir tiesības valdīt, izmantot un atsavināt pamatlīdzekli un kas uzņemas tā zuduma vai iznīcināšanas risku, jebkurā gadījumā tiek uzskatīts par ekonomisko īpašnieku;
- (16) “pamatsadale” ir metode, ar kuras palīdzību *BEFIT* nodokļu bāze tiek sadalīta starp *BEFIT* grupas dalībniekiem katrā pārejas perioda fiskālajā gadā saskaņā ar 45. pantu.
- (17) “iesniegšanas iestāde” ir tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā iesniedzējvienība ir rezidente nodokļu vajadzībām vai, ja tas attiecas uz nerezidenta nodokļu maksātāja pastāvīgo pārstāvniecību, – tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā atrodas minētā pastāvīgā pārstāvniecība.

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksāspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

II NODAĻA

PROVIZORISKĀ NODOKĻU REZULTĀTA NOTEIKŠANA

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

4. pants

Vispārīgie principi

1. Katra *BEFIT* grupas dalībnieka provizorisko nodokļu rezultātu katram fiskālajam gadam nosaka, pamatojoties uz tā finanšu grāmatvedības neto ienākumiem vai zaudējumiem, kas koriģēti saskaņā ar šīs direktīvas 8. līdz 41. pantu.
2. Izdevumi, kas ir iekļauti *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumos vai zaudējumos, ir atskaitāmi no tā provizoriskā nodokļu rezultāta tikai tiktāl, ciktāl tie radušies tā tiešās uzņēmējdarbības interesēs.

5. pants

BEFIT grupas struktūra

1. *BEFIT* grupa veidojas tad, ja divi vai vairāki uzņēmumi vai pastāvīgās pārstāvniecības, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) uzņēmums ir vai nu grupas galīgais mātesuzņēmums, vai jebkurš cits grupas uzņēmums, kurā galīgajam mātesuzņēmumam tieši vai netieši pieder vismaz 75 % īpašumtiesību vai tiesību uz peļņu;
 - b) pastāvīgās pārstāvniecības galvenais birojs ir vai nu grupas galīgais mātesuzņēmums, vai jebkurš cits tās grupas dalībnieks (uzņēmums vai vienība), kurā galīgajam mātesuzņēmumam tieši vai netieši pieder vismaz 75 % īpašumtiesību vai tiesību uz peļņu.
2. Lai aprēķinātu 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto robežvērtību, īpašumtiesības un tiesības uz peļņu uzņēmumā, kurš pieder grupai, aprēķina, reizinot katrā līmenī tieši un netieši turēto līdzdalību.

6. pants

Turēšanas perioda prasības

1. *BEFIT* grupas dalībnieks atbilst 5. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām bez pārtraukuma visu fiskālo gadu.
2. Uzņēmums vai pastāvīgā pārstāvniecība kļūst par *BEFIT* grupas dalībnieku dienā, kad ir sasniegtas 5. panta 1. punktā minētās robežvērtības. Atbilstību robežvērtībām nodrošina vismaz deviņus mēnešus pēc kārtas. Ja uzņēmums vai attiecīgā gadījumā pastāvīgā pārstāvniecība nenodrošina atbilstību robežvērtībām noteiktajā periodā, uzskata, ka tas(tā) nekad nav bijis(-usi) *BEFIT* grupas dalībnieks(-ce).
3. Uzņēmums vai pastāvīgā pārstāvniecība pārstāj būt *BEFIT* grupas dalībnieks nākamajā dienā pēc tam, kad tas(tā) vairs neatbilst 5. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām.

7. pants

Finanšu pārskati kā pamats provizoriskā nodokļu rezultāta aprēķināšanai

1. *BEFIT* grupas dalībnieka provizorisko nodokļu rezultātu aprēķina, pirms jebkādam konsolidācijas korekcijām veicot 8.līdz 41. pantā noteiktās korekcijas tā finanšu grāmatvedības neto ienākumos vai zaudējumos par fiskālo gadu, kā noteikts saskaņā ar vienotu kopēju Savienībā pieņemamu grāmatvedības standartu, lai izslēgtu *BEFIT* grupas iekšējos darījumus.
2. Savienībā pieņemams grāmatvedības standarts, kas *BEFIT* grupas dalībniekiem jāizmanto 1. punkta vajadzībām, ir tāds Savienībā pieņemams grāmatvedības standarts, ko izmanto galīgā mātesuzņēmuma konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošanā, ja galīgais mātesuzņēmums ir rezidents nodokļu vajadzībām dalībvalstī.

Ja galīgais mātesuzņēmums nav rezidents nodokļu vajadzībām dalībvalstī, Savienībā pieņemams grāmatvedības standarts ir tāds standarts, kas ir spēkā tajā dalībvalstī, kurā iesniedzējvienība ir rezidente nodokļu vajadzībām.
3. Ja *BEFIT* grupas dalībnieks ir pastāvīga pārstāvniecība, tā finanšu grāmatvedības neto ienākumi vai zaudējumi ir vai nu:
 - a) neto ienākumi vai zaudējumi, kas atspoguļoti tās atsevišķajos finanšu pārskatos, kā noteikts saskaņā ar 1. un 2. punktu; vai
 - b) ja nav atsevišķu finanšu pārskatu, tad neto ienākumi vai zaudējumi, kas būtu atspoguļoti tās atsevišķajos finanšu pārskatos, ja tie būtu sagatavoti atsevišķi un saskaņā ar Savienībā pieņemamu standartu, kas noteikts saskaņā ar 1. un 2. punktu.
4. Atkāpjoties no 1. punkta, ja dalībvalsts piemēro valsts tiesību aktus, kas ļauj grupām sagatavot, revidēt un publicēt finanšu pārskatus pēc jurisdikcijas principa, provizorisko nodokļa rezultātu un *BEFIT* grupas dalībnieku, kas ir rezidenti nodokļu vajadzībām minētajā dalībvalstī, *BEFIT* nodokļu bāzes daļu arī var aprēķināt pēc jurisdikcijas principa, ar noteikumu, ka grupa attiecībā uz katru *BEFIT* grupas dalībnieku var atsevišķi identificēt datus, kas vajadzīgi, lai aprēķinātu šādu provizorisku nodokļa rezultātu un pēcsadales korekcijas saskaņā ar šo direktīvu.

2. IEDAĻA

FINANŠU GRĀMATVEDĪBAS NETO IENĀKUMU VAI ZAUDĒJUMU KOREKCIJAS

8. pants

Dividendes un cita sadalītā peļņa

Izņemot tirdzniecībai turētus finanšu aktīvus, kā minēts 11. panta 1. punktā, un investīcijas, kas veiktas par labu dzīvības apdrošināšanas apdrošinājuma ņēmējiem, kuri uzņemas investīciju risku saistībā ar daļām piesaistītu / indeksam piesaistītu dzīvības apdrošināšanas polisi, kā minēts 14. pantā, *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai izslēgtu 95 % no summas, ko veido dividendes vai cita sadalītā peļņa, kas saņemta vai uzkrāta fiskālajā gadā, ar noteikumu, ka sadales dienā *BEFIT* grupas dalībnieks tur īpašumtiesību daļu ilgāk nekā vienu gadu un šī līdzdalība dod tiesības uz vairāk nekā 10 % no peļņas, kapitāla, rezervēm vai balsstiesībām.

9. pants

Guvumi vai zaudējumi no akciju atsavināšanas

Izņemot tirdzniecībai turētus finanšu aktīvus, kā minēts 11. panta 1. punktā, un investīcijas, kas veiktas par labu dzīvības apdrošināšanas apdrošinājuma ņēmējiem, kuri uzņemas investīciju risku saistībā ar daļām piesaistītu / indeksam piesaistītu dzīvības apdrošināšanas polisi, kā minēts 14. pantā, *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai izslēgtu 95 % no guvumu vai zaudējumu summas, ko rada īpašumtiesību daļas atsavināšana, ar nosacījumu, ka atsavināšanas dienā *BEFIT* grupas dalībnieks tur īpašumtiesību daļu ilgāk nekā vienu gadu un šī līdzdalība dod tiesības uz vairāk nekā 10 % no peļņas, kapitāla, rezervēm vai balsstiesībām.

10. pants

Patiesās vērtības izmaiņas

Izņemot tirdzniecībai turētus finanšu aktīvus, kā minēts 11. panta 1. punktā, un investīcijas, kas veiktas par labu dzīvības apdrošināšanas apdrošinājuma ņēmējiem, kuri uzņemas investīciju risku saistībā ar daļām piesaistītu / indeksam piesaistītu dzīvības apdrošināšanas polisi, kā minēts 14. pantā, *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai izslēgtu guvumu vai zaudējumu summu, ko rada īpašumtiesību patiesās vērtības izmaiņas, ar nosacījumu, ka atsavināšanas dienā *BEFIT* grupas dalībnieks tur īpašumtiesību daļu ilgāk nekā vienu gadu un šī līdzdalība dod tiesības uz vairāk nekā 10 % no peļņas, kapitāla, rezervēm vai balsstiesībām.

11. pants

Tirdzniecībai turēti finanšu aktīvi

1. Finanšu aktīvu vai saistību uzskata par tādu, ko tur tirdzniecībai *BEFIT* grupas dalībnieks, ja tas atbilst kādam no šādiem nosacījumiem:
 - a) tas galvenokārt ticis iegādāts vai radīts ar mērķi to pārdot vai pārpirkt īstermiņā;
 - b) tas ir daļa no noteiktu finanšu instrumentu portfeļa, ietverot atvasinātos instrumentus, kas tiek pārvaldīti kopā, un attiecībā uz kuru ir pierādījumi par nesenu faktisku īstermiņa peļņas gūšanu.
2. Ja finanšu aktīvs vai saistības, ko tur *BEFIT* grupas dalībnieks, tiek pārkvalificēts par tirdzniecības nolūkā turētu aktīvu vai saistību vai otrādi, tad finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai iekļautu jebkādu starpību starp patieso vērtību, kas aprēķināta fiskālā gada sākumā vai iegādes datumā, ja tas ir vēlāk, un tā patieso vērtību, kas aprēķināta tā paša fiskālā gada beigās.

Finanšu aktīva vai saistību patiesā vērtība tā fiskālā gada beigās, kura laikā to pārkvalificēja par tirdzniecībai turētu aktīvu vai saistībām un otrādi, ir arī tā patiesā vērtība fiskālā gada sākumā pēc šādas pārkvalificēšanas.
3. 9. pantā minētais turēšanas periods sākas vai tiek pārtraukts brīdī, kad finanšu aktīvs vai saistības vairs netiek turēti tirdzniecībai vai tiek pārkvalificēti par tirdzniecībai turētu aktīvu vai saistībām.

12. pants

Pastāvīgās pārstāvniecības ienākumi vai zaudējumi

BEFIT grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai izslēgtu jebkādu ienākumu summu, kas ir attiecināma uz tā pastāvīgajām pārstāvniecībām.

13. pants

Procentu ierobežošanas noteikums

1. *BEFIT* grupas dalībnieks koriģē savus finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus, lai iekļautu pārsniedzozo aizņēmumu izmaksu summu, kas minētas 2. pantā Padomes Direktīvā (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību³², kas nav atskaitāmi nodokļu vajadzībām saskaņā ar procentu ierobežošanas noteikumiem, kuri paredzēti tās dalībvalsts tiesību aktos par uzņēmumu ienākuma nodokli, kur tas ir rezidents nodokļu vajadzībām.
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro pārsniedzošajām aizņēmumu izmaksām, kas rodas no darījuma starp *BEFIT* grupas dalībniekiem.

14. pants

Apdrošināšanas sabiedrības

1. Ja *BEFIT* grupas dalībnieks ir apdrošināšanas sabiedrība, kurai ir licence darboties dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, piemēro 2. līdz 4. punkta noteikumus.
2. Apdrošināšanas sabiedrību, kas izveidotas saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/674/EEK³³, tehnisko rezervju summu, kas atskaitīta no *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumiem vai zaudējumiem, pārskata un koriģē katra fiskālā gada beigās. Aprēķinot nākamo fiskālo gadu provizorisko nodokļu rezultātu, ņem vērā jau atskaitītās summas.
3. Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 74. pantu, lai papildinātu šo direktīvu, paredzot sīkāk izstrādātus noteikumus par apdrošināšanas sabiedrību provizoriskā nodokļu rezultāta pielāgošanu saistībā ar jaunā 17. starptautiskā finanšu pārskatu standarta (SFPS) "Apdrošināšanas līgumi" ietekmi.
4. Dzīvības apdrošinātāji attiecībā uz daļām piesaistītu / indeksam piesaistītām dzīvības apdrošināšanas polisēm izvērtē aktīvus pēc tirgus vērtības un izveido rezervi saskaņā ar pamatā esošo aktīvu izvērtējumu.

³² Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV L 193, 19.7.2016., 1. lpp.).

³³ Padomes Direktīva 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp.).

15. pants

Kuģniecības darbības, uz kurām attiecas tonnāžas nodokļa režīms

BEFIT grupas dalībnieka, kas veic kuģniecības darbības, finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai izslēgtu ieņēmumu, izdevumu un citu atskaitāmo posteņu summu, kas iegūta no šādām darbībām, uz kurām attiecas tonnāžas nodokļa režīms.

16. pants

Naudas sodi, sodi un nelikumīgi maksājumi

BEFIT grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai iekļautu izdevumu summu, kas uzkrāta par maksājumiem, kuri kompetentās iestādes veiktās revīzijas vai izmeklēšanas rezultātā atzīti par nelikumīgiem, kā arī naudas sodus un sodus, tostarp maksas par kavētiem maksājumiem, kas jāmaksā publiskai iestādei par kāda tiesību akta pārkāpumu.

17. pants

Uzņēmumu ienākuma nodoklis

BEFIT grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai iekļautu par fiskālo gadu uzkrāto uzņēmumu ienākuma nodokļa, līdzīgu peļņas nodokļu un atlikto nodokļu izdevumu summu, kā arī jebkuru summu, kas finanšu pārskatos reģistrēta kā kārtējie nodokļi saistībā ar virsnodokļa maksājumu, kurš maksājams saskaņā ar Direktīvu (ES) 2022/2523 vai, piemērojot kvalificētu vietējo virsnodokli, kā paredzēts minētās direktīvas 11. pantā.

18. pants

Refinansēšanas atvieglojums aizstājējaktīviem

1. Ja ieņēmumi, ieskaitot atlīdzību par kaitējumu, kas gūti, atsavinot nolietojamu pamataktīvu vai zemi, tiks atkārtoti ieguldīti līdzīgā aktīvā, kas tiek izmantots tādām pašām vai līdzīgam uzņēmējdarbības nolūkam, pirms otrā fiskālā gada beigām pēc tā fiskālā gada, kurā notika atsavināšana, summu, par kādu šie ieņēmumi pārsniedz aktīva vērtību nodokļu vajadzībām, var atskaitīt atsavināšanas gadā. Aktīvam, kas tiek brīvprātīgi atsavināts, ir jābūt bijušam īpašumā vismaz trīs gadus pirms atsavināšanas.
2. Šā panta 1. punktā minēto aizstājējaktīvu var pirkt fiskālajā gadā pirms atsavināšanas. Ja aizstājējaktīvs netiek nopirkts pirms otrā fiskālā gada beigām pēc gada, kurā notika aktīva atsavināšana, un izņemot *force majeure* gadījumus, atsavināšanas gadā atskaitīto summu, kas palielināta par 10 %, pieskaita provizoriskajam nodokļu rezultātam otrajā fiskālajā gadā pēc tam, kad notika atsavināšana.

19. pants

Ieņēmumi un izdevumi saistībā ar pamatlīdzekļiem, kuriem atskaita nolietojumu

1. *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu uzskaites neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai izslēgtu šādas summas:

- a) iegādes vai izveides izmaksas, kā arī izmaksas, kas saistītas ar tādu pamatlīdzekļu uzlabošanu, kuri ir nolietojami saskaņā ar 3. iedaļā paredzētajiem noteikumiem; un
 - b) subsīdijas, kas tieši saistītas ar šādu aktīvu iegādi, izveidi vai uzlabošanu.
2. *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai iekļautu tikai atskaitījumu summu attiecībā uz pamatlīdzekļu nolietojumu, kā noteikts 22. līdz 28. pantā.

20. pants

Valūtas maiņas guvumi vai zaudējumi

BEFIT grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai izslēgtu:

- a) jebkādu nerealizētu ārvalstu valūtas maiņas guvumu vai zaudējumu summu saistībā ar pamatlīdzekļiem un saistībām;
- b) jebkādu uzkrājumu summu, kas iegrāmatota kā nerealizētie ārvalstu valūtas maiņas zaudējumi.

21. pants

Korekcijas attiecībā uz konkrētiem posteņiem (posteņi, kas pēc sadales atstāti dalībvalstu ziņā)

BEFIT grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai no provizorisksā nodokļu rezultāta izslēgtu jebkādu summu, kas saistīta ar 48. panta 1. punkta a) līdz j) apakšpunktā uzskaitītajiem posteņiem.

3. IEDAĻA NOLIETOJUMS

22. pants

Nolietojuma metode un ilgums

- 1. *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai iegādes fiskālajā gadā izslēgtu jebkādos materiālos pamatlīdzekļus, kuru uzskaites vērtība pirms nolietojuma ir mazāka par 5000 EUR.
- 2. Ja šā panta 1. punktu nepiemēro, pamatlīdzekļiem atskaita nolietojumu atsevišķi to lietderīgās lietošanas laikā pēc lineāras metodes. Pamatlīdzekļa lietderīgās lietošanas laiku nosaka šādi:
 - a) visas būves, kā arī jebkāda cita veida nekustamais īpašums un struktūras, ko izmanto uzņēmējdarbībā: 28 gadi;
 - b) visi pārējie materiālie pamatlīdzekļi: to lietderīgās lietošanas laiku nosaka saskaņā ar 7. pantā minēto Savienībā pieņemamu grāmatvedības standartu;
 - c) nemateriālie pamatlīdzekļi, tostarp iegūtā nemateriālā vērtība: periods, kurā aktīvs ir juridiski aizsargāts vai uz kuru ir piešķirtas tiesības, vai, ja šādu periodu nevar noteikt, 5 gadi.

3. Lietotiem pamatlīdzekļiem nolietojumu atskaita saskaņā ar 2. punktu, ja vien *BEFIT* grupas dalībnieks nepierāda, ka aktīva aplēstais atlikušais lietderīgās lietošanas laiks ir īsāks, un tādā gadījumā tam nolietojumu atskaita par šo īsāko periodu.
Atkāpjoties no pirmās daļas, lietotiem pamatlīdzekļiem atskaita nolietojumu par 5 gadiem, izņemot, ja var noteikt atlikušo periodu, kurā aktīvam ir juridiska aizsardzība vai uz kuru ir piešķirtas tiesības; šādā gadījumā aktīvu amortizē šādā citā periodā.
4. Nolietojumu atskaita katru mēnesi, sākot no mēneša, kad ir sāкта pamatlīdzekļa lietošana. Aktīva atsavināšanas mēnesī nolietojumu neatskaita.
5. Pamatlīdzekļa vērtību nodokļu vajadzībām, kas ir atsavināts vai bojāts tādā apmērā, ka to vairs nevar izmantot uzņēmējdarbības vajadzībām, un ar šo aktīvu saistītu uzlabošanas izmaksu vērtību nodokļu vajadzībām atskaita no provizoriskā nodokļu rezultāta atsavināšanas vai bojājuma mēnesī.

23. pants

Tiesības atskaitīt nolietojumu

1. Ievērojot 3. punktu, nolietojumu atskaita ekonomiskais īpašnieks.
2. Tādu līgumu gadījumā, kuros ekonomiskās un juridiskās īpašumtiesības nesakrīt, ekonomiskajam īpašniekam ir tiesības no provizoriskā nodokļu rezultāta atskaitīt maksājumu procentu elementu, ja vien šis elements nav iekļauts attiecīgi juridiskā īpašnieka provizoriskajā nodokļu aprēķinā vai nodokļu bāzē atkarībā no tā, vai juridiskais īpašnieks ir vai nav cits *BEFIT* grupas dalībnieks.
3. Ja nevar noteikt aktīva ekonomisko īpašnieku, juridiskais īpašnieks ir tiesīgs atskaitīt nolietojumu. Līzinga līgumu gadījumā līzinga maksājumu procentus un kapitāla elementu iekļauj juridiskā īpašnieka provizoriskajā nodokļu summā, un, ja līzinga ņēmējs ir *BEFIT* grupas dalībnieks, šos maksājumus izslēdz no tā provizoriskā nodokļu rezultāta.
4. Pamatlīdzeklim vienā fiskālajā gadā nevar atskaitīt nolietojumu vairāk nekā viens nodokļu maksātājs, izņemot gadījumus, kad juridiskās vai ekonomiskās īpašumtiesības tiek dalītas starp vairākiem nodokļu maksātājiem vai aktīva ekonomiskais vai juridiskais īpašnieks ir mainījies.
5. *BEFIT* grupas dalībnieks nevar atteikties no nolietojuma atskaitīšanas.

24. pants

Nolietojuma bāze

1. Nolietojuma bāzē ietver izmaksas, kas ir tieši saistītas ar pamatlīdzekļa iegādi, izveidi vai uzlabošanu. Šajās izmaksās neietilpst atskaitāmais pievienotās vērtības nodoklis, procenti vai jebkuras vērtības palielināšanās vai vērtības samazināšanās rezultāts.
2. Dāvinājuma veidā saņemta aktīva nolietojuma bāze ir tā tirgus vērtība, kas ietverta *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu pārskatos.
3. Pamatlīdzekļa, kam atskaita nolietojumu, nolietojuma bāzi samazina, atskaitot summu, ko veido jebkādas valsts subsīdijas, kas tieši saistītas ar aktīva iegādi, būvniecību vai uzlabošanu, kā minēts 19. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

4. Tādu pamatlīdzekļu nolietojums, kuri nav pieejami lietošanai vai nav lietoti ilgāk par 12 mēnešiem tādu iemeslu dēļ, kurus *BEFIT* grupas dalībnieks nevar kontrolēt, neņem vērā.

Nolietojuma atskaitīšanu aptur no tā mēneša, kas seko mēnesim, kurā beidzās pirmajā daļā minētais periods, un to atsāk no tā mēneša, kas seko mēnesim, kurā aktīvu atkal sāka lietot.

5. Ja nolietojams pamatlīdzeklis ir atsavināts un aizstāts saskaņā ar 18. panta noteikumiem, aizstājējaktīva nolietojuma bāzi samazina par tādu pašu summu kā tā summa, kas atskaitīta atsavināšanas gadā.

25. pants

Pamatlīdzekļu reģistrs

1. Iegādes izmaksas, izveides izmaksas vai uzlabošanas izmaksas kopā ar attiecīgo datumu, kad sāka lietošana pēc iegādes, izveides vai uzlabošanas, iegrāmato pamatlīdzekļu reģistrā par katru pamatlīdzekli atsevišķi.
2. Ja pamatlīdzeklis tiek atsavināts, informāciju par atsavināšanu, tostarp atsavināšanas datumu, un jebkādus ienākumus vai kompensāciju, ko saņem atsavināšanas rezultātā, reģistrē pamatlīdzekļu reģistrā.
3. Pamatlīdzekļu reģistrā ierakstus veic tādā veidā, kas nodrošina pietiekamu informāciju, tostarp datus par nolietojumu, kas ļauj aprēķināt provizorisko nodokļu rezultātu:
 - a) aktīva identifikācija;
 - b) lietošanas sākuma mēnesis;
 - c) nolietojuma bāze;
 - d) lietderīgās lietošanas laiks saskaņā ar 22. pantu;
 - e) uzkrātais nolietojums kārtējā taksācijas periodā;
 - f) kopējais uzkrātais nolietojums;
 - g) nolietojuma bāze, atskaitot kopējo uzkrāto nolietojumu un atskaitot vērtības ārkārtas samazinājumus;
 - h) mēnesis, kurā tika pārtraukta vai atsākta nolietojuma nodokļu vajadzībām atskaitīšana;
 - i) atsavināšanas mēnesis.

26. pants

Nolietojuma atskaitīšana uzlabošanas izmaksām

1. Uzlabošanas izmaksām atskaita nolietojumu saskaņā ar noteikumiem, kas piemērojami uzlabotajam pamatlīdzeklim, tā, it kā tās attiektos uz jauniegādātu pamatlīdzekli, tostarp attiecībā uz tā lietderīgās lietošanas laiku saskaņā ar 22. panta 2. punktu.

Neatkarīgi no pirmās daļas uzlabošanas izmaksām, kas saistītas ar nomātajiem pamatlīdzekļiem, nolietojumu atskaita saskaņā ar 22. panta 3. punktu un 23. pantu.
2. Ja nodokļa maksātājs pierāda, ka nolietojama pamatlīdzekļa aplēstais atlikušais lietderīgās lietošanas laiks ir īsāks nekā 22. panta 2. punktā minētā aktīva lietderīgās

lietošanas laiks, minētajam aktīvam uzlabošanas izmaksas noraksta par šādu īsāko periodu.

27. pants

Aktīvi, kuriem nolietojumu neaprēķina

Nolietojumu neaprēķina šādiem aktīviem:

- a) materiāli pamatlīdzekļi, kas nav pakļauti nodilumam un nolietojumam, un novecošanai, piemēram, zeme, mākslas priekšmeti, senlietas vai juvelierizstrādājumi;
- b) finanšu aktīvi.

28. pants

Vērtības ārkārtas samazinājums

1. Ja *BEFIT* grupas dalībnieks pierāda, ka saskaņā ar 27. panta a) apakšpunktu materiāla pamatlīdzekļa, kam neatskaita nolietojumu, vērtība fiskālā gada beigās ir samazinājusies nepārvaramas varas vai trešo personu noziedzīgu darbību rezultātā, tas no provizoriskā nodokļu rezultāta var atskaitīt summu, kas ir vienāda ar attiecīgo vērtības samazinājumu.
2. Ja aktīva, kam 1. punktā minētais nolietojums atskaitīts iepriekšējā fiskālajā gadā, vērtība vēlāk palielinās, summu, kas vienāda ar šo palielinājumu, pieskaita provizoriskajam nodokļu rezultātam tajā gadā, kurā notiek palielinājums.

Taču šādi palielinājumi, kopā ņemot, nepārsniedz sākotnēji piešķirtā atskaitījuma summu.

4. IEDAĻA

TERMIŅI UN KVANTITATĪVĀS NOTEIKŠANAS NORMAS

29. pants

Krājumi un nepabeigti ražojumi

1. *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē par starpību starp krājumu un nepabeigto ražojumu vērtību fiskālā gada sākumā un beigās, izņemot krājumus un nepabeigtos ražojumus, kas saistīti ar ilgtermiņa līgumiem, kā noteikts 32. pantā.
2. Krājumu un nepabeigto ražojumu izmaksas vērtē konsekventi, izmantojot metodi “pirmais iekšā – pirmais ārā” vai svērto vidējo izmaksu metodi.
3. Tādu krājumu un nepabeigto ražojumu izmaksas, kas ietver posteņus, kuri parasti nav aizstājami, un izmaksas par precēm vai pakalpojumiem, kas attiecīgi sagatavoti vai piegādāti un nodalīti konkrētiem projektiem, vērtē atsevišķi.
4. *BEFIT* grupas dalībnieks konsekventi piemēro vienu un to pašu metodi, lai novērtētu visus krājumus un nepabeigtos ražojumus, kas ir līdzīgi pēc būtības un izmantošanas.
5. Krājumu un nepabeigto ražojumu izmaksas ietver visas iegādes izmaksas, pārveidošanas tiešās izmaksas un citas tiešās izmaksas, kas radušās, krājumus un ražojumus nogādājot uz atrašanās vietu un tādā stāvoklī, kādā tie bija attiecīgajā fiskālajā gadā. Izmaksas norāda bez atskaitāmā pievienotās vērtības nodokļa.

6. Krājumus un nepabeigtos ražojumus novērtē fiskālā gada pēdējā dienā par zemāko no izmaksu vērtības un neto pārdošanas vērtības. Neto pārdošanas vērtība ir aplēstā pārdošanas cena parastas uzņēmējdarbības gaitā, no kuras atņemtas aplēstās izmaksas par pabeigšanu un aplēstās izmaksas, kas nepieciešamas, lai veiktu pārdošanu.

30. pants
Uzkrājumi

1. *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai izslēgtu jebkādu uzkrājumu summu.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, uzkrājumu summa ir atļauta, ja fiskālā gada beigās ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) *BEFIT* grupas dalībniekam ir juridisks vai pamatoti paredzams juridisks pienākums;
 - b) šāds pienākums izriet no darbībām vai darījumiem, kas veikti attiecīgajā fiskālajā gadā vai iepriekšējos fiskālajos gados;
 - c) uzkrājumu summu, kas rodas no šāda pienākuma, var ticami aplēst;
 - d) no pienākuma izrietošās summas noregulēšanas rezultātā radīsies izdevumi, kas ir atskaitāmi saskaņā ar šo direktīvu.

Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus vienmēr koriģē, lai izslēgtu jebkādu uzkrājumu summu, kas reģistrēta attiecībā uz iespējamiem zaudējumiem vai izmaksu pieaugumu nākotnē.

3. Ja šis pienākums, kas minēts 2. punkta a) apakšpunktā, ir saistīts ar darbību vai darījumu, kas turpināsies nākamajos fiskālajos gados, uzkrājumu proporcionāli sadala pa darbības vai darījuma paredzamo ilgumu.

Šajā pantā paredzētos uzkrājumus pārskata un koriģē katra fiskālā gada beigās. Aprēķinot provizorisko nākamo fiskālo gadu nodokļu rezultātu, ņem vērā saskaņā ar šo pantu jau atskaitītās summas.

31. pants
Sliktie parādi

1. *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai izslēgtu jebkādu atskaitījumu summu, kas reģistrēta attiecībā uz slikto parādu, izņemot gadījumu, kad gada beigās *BEFIT* grupas dalībnieks nav pieprasījis atskaitījumu saskaņā ar 28. pantu un ir izpildīta viena no šādām prasībām:
 - a) grupas dalībnieks ir veicis visus pamatotos pasākumus, kā minēts 2. punktā, lai panāktu samaksu, un ir domājams, ka parāds netiks pilnībā vai daļēji nomaksāts; vai
 - b) grupas dalībniekam ir liels skaits viendabīgu debitoru parādu, kuri visi ir vienā uzņēmējdarbības nozarē, un tas spēj ticami aplēst slikto debitoru parādu summu procentos ar nosacījumu, ka katra viendabīgā debitoru parāda vērtība ir mazāka par 0,1 % no visu viendabīgo debitoru parādu vērtības. Lai iegūtu ticamu aplēsi, *BEFIT* grupas dalībnieks ņem vērā visus attiecīgos faktorus, tostarp iepriekšējo pieredzi.

2. Nosakot, vai ir veikti visi pamatotie pasākumi, lai panāktu maksājuma veikšanu, *BEFIT* grupas dalībnieks ņem vērā jebkuru no turpmāk minētajiem elementiem ar nosacījumu, ka to pamatā ir objektīvi pierādījumi:
 - a) vai piedziņas izmaksas ir neproporcionālas parādam;
 - b) vai ir kādas izredzes veiksmīgi piedzīt parādu, tostarp gadījumos, kad parādnieks ir atzīts par maksātnespējīgu vai ir uzsākta tiesvedība, vai ir iesaistīts parādu piedzinējs;
 - c) vai šajos apstākļos ir pamatoti sagaidīt, ka nodokļu maksātājs turpinās piedziņu.
3. Ja sliktais parāds ir saistīts ar pircēju un pasūtītāju parādu, papildus nosacījumiem, kas izklāstīti 1. punktā, parādam atbilstoša summa ir jāietver kā ieņēmumi provizorisks nodokļu rezultātā.
4. Neatkarīgi no 1. punkta *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai izslēgtu jebkādu likto parādu summu, ja parādnieks ir cits *BEFIT* grupas dalībnieks, jebkurš cits saistīts uzņēmums vai ja parādnieks ir fiziska persona, ja parādnieks, viņa laulātais vai lineārais augšupējais vai lejupējais radnieks piedalās *BEFIT* grupas dalībnieka vadībā vai kontrolē vai tam tieši vai netieši pieder *BEFIT* grupas dalībnieka kapitāls.
5. Ja *BEFIT* grupas dalībnieks iepriekš ir atskaitījis likto parādu, kurš tiek noregulēts nākamajā fiskālajā gadā, tā finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus noregulēšanas fiskālajā gadā palielina par atgūto summu.

32. pants

Ilgtermiņa līgumi

1. Šajā pantā ilgtermiņa līgums ir tāds līgums, kas atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) tas ir noslēgts ražošanas, uzstādīšanas vai celtniecības, vai pakalpojumu sniegšanas nolūkā;
 - b) tā termiņš pārsniedz 12 mēnešus, vai ir sagaidāms, ka tas pārsniegs šādu laika posmu.
2. *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai iekļautu tikai tos ieņēmumus, kas saistīti ar ilgtermiņa līgumu un kas uzkrāti par summu, kura atbilst tai ilgtermiņa līguma daļai, kas ir pabeigta attiecīgajā fiskālajā gadā.

Šim nolūkam ilgtermiņa līguma procentuālo izpildi nosaka, atsaucoties uz tā fiskālā gada izmaksu attiecību pret kopējām aplēstajām izmaksām, kurā noslēgts ilgtermiņa līgums.
3. *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai ņemtu vērā visas izmaksas, kas saistītas ar ilgtermiņa līgumiem, kuras radušās fiskālajā gadā.

33. pants

Riska ierobežošana

1. Ieguvumus un zaudējumus saistībā ar riska ierobežošanas instrumentu, kas izriet no atsavināšanas izvērtēšanas vai atsavināšanas darījumiem, *BEFIT* grupas dalībnieks

uzskaita tāpat kā atbilstošos guvumus un zaudējumus saistībā ar pret risku nodrošināto posteni.

Riska ierobežošanas attiecības pastāv, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) riska ierobežošanas attiecības ir iepriekš oficiāli izveidotas un dokumentētas;
 - b) ir sagaidāms, ka riska ierobežošana ir ļoti efektīva, un šo efektivitāti var ticami izmērīt.
2. Ja tiek pārtrauktas riska ierobežošanas attiecības vai jau turētu esošo finanšu instrumentu pēc tam uzskaita kā riska ierobežošanas instrumentu, kā rezultātā notiek tā pāreja uz atšķirīgu nodokļu režīmu, jebkuras atšķirības starp riska ierobežošanas instrumenta jauno tirgus vērtību fiskālā gada beigās un tirgus vērtību tā pašā fiskālā perioda sākumā iekļauj *BEFIT* grupas dalībnieka provizorisksajā nodokļa rezultātā.

Riska ierobežošanas instrumenta tirgus vērtība fiskālā gada beigās, kad minētais instruments tika pārvests uz atšķirīgu nodokļu režīmu, sakrīt ar tā tirgus vērtību nākamā gada sākumā pēc pārejas.

5. IEDAĻA

PIEVIEŅOŠANĀS *BEFIT* GRUPAI UN IZSTĀŠANĀS NO TĀS, UN UZŅĒMUMU PĀRSTRUKTURĒŠANA

34. pants

Aktīvu un saistību atzīšana, novērtēšana un to nolietojuma uzskaites grafiks, pievienojoties BEFIT grupai vai izstājoties no tās

1. Visus aktīvus un saistības atzīst pēc to vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar 7. pantā minēto Savienībā pieņemamo grāmatvedības standartu tieši pirms tās dienas, kad šī direktīva kļūst piemērojama *BEFIT* grupas dalībniekam.
2. Uzņēmuma vai pastāvīgās pārstāvniecības, kam šo direktīvu vairs nepiemēro, aktīvus un saistības atzīst pēc to vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar šo direktīvu.
3. Uzņēmuma vai pastāvīgās pārstāvniecības, kas pievienojas *BEFIT* grupai vai izstājas no tās konkrētā fiskālajā gadā, aktīvu nolietojumu aprēķina proporcionāli to kalendāro mēnešu skaitam, kuru laikā uzņēmums vai pastāvīgā pārstāvniecība ietilpa *BEFIT* grupā minētajā fiskālajā gadā.

35. pants

Pamatlīdzekļu kvalificēšana, pievienojoties BEFIT grupai

Neatkarīgi no II nodaļas 3. iedaļas noteikumiem, ja uzņēmums vai pastāvīgā pārstāvniecība pāriet no dalībvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas, lai pievienotos *BEFIT* grupai, piemēro šādus noteikumus:

- a) ja dienā, kad notiek pievienošanās *BEFIT* grupai, pamatlīdzeklim, kura uzskaites vērtība ir mazāka par 5000 EUR, nav daļēji vai pilnībā atskaitīts nolietojums, *BEFIT* grupas dalībnieks koriģē savus finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus, lai izslēgtu summu, kas atbilst atlikušajai pamatlīdzekļa neto vērtībai, kura ir norādīta atsevišķajos finanšu pārskatos pievienošanās dienā;
- b) ja dienā, kad notiek pievienošanās *BEFIT* grupai, viena vai vairāku pamatlīdzekļu neto vērtība atsevišķajos finanšu pārskatos atšķiras no neto vērtības nodokļu vajadzībām, par katru *BEFIT* grupas dalībnieku fiskālajā gadā, kurā tas pievienojas

BEFIT grupai, apkopo kopējo summu, kas atbilst šādai starpībai attiecībā uz visiem attiecīgajiem pamatlīdzekļiem, un sadala pa pieciem gadiem provizoriskajā nodokļu aprēķinā. *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus attiecīgi koriģē.

36. pants

Ilgtermiņa līgumi, pievienojoties BEFIT grupai

1. Uzņēmums vai pastāvīgā pārstāvniecība, kas pievienojas *BEFIT* grupai, veic korekciju, lai saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajiem laika noteikumiem iekļautu savā *BEFIT* nodokļu bāzes daļā, kura noteikta saskaņā ar III nodaļas noteikumiem, to ieņēmumu un izmaksu summu, kas saskaņā ar 32. pantu tiek uzskatīti par tādiem, kas ir uzkrāti vai radušies pirms šīs direktīvas piemērošanas sākuma, bet vēl nebija iekļauti tā nodokļu bāzē saskaņā ar iepriekš piemērojamiem valsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā.
2. Uzņēmums vai pastāvīgā pārstāvniecība, kas pievienojas *BEFIT* grupai, pirmajā fiskālajā gadā no savas *BEFIT* nodokļu bāzes daļas, kura noteikta saskaņā ar III nodaļas noteikumiem, atskaita ieņēmumus, kas radušies no ilgtermiņa līgumiem, kuri iepriekš bija apliekami ar nodokli saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, par tādu summu, kura pārsniedz to summu, kura būtu bijusi iekļauta tā provizoriskajā nodokļu rezultātā saskaņā ar 32. pantu.
3. Ja *BEFIT* grupas dalībnieka daļa *BEFIT* nodokļu bāzē konkrētā fiskālajā gadā ir mazāka par atskaitāmajām summām, kas noteiktas saskaņā ar 1. un 2. punktu, tad *BEFIT* grupas dalībnieks jebkuru neatskaitīto summu turpmākajos fiskālajos gados pārnes uz nākamo periodu un atskaita no savas daļas *BEFIT* nodokļu bāzē.

37. pants

Uzkrājumi, ieņēmumi un atskaitījumi, pievienojoties BEFIT grupai

1. 30. pantā un 31. pantā minētie uzkrājumi un atskaitījumi par sliktiem parādiem ir atskaitāmi tikai tad, ja tie izriet no darbībām vai darījumiem, kas tika veikti pēc tam, kad šī direktīva kļuva piemērojama *BEFIT* grupas dalībniekam.
2. Ieņēmumus, kas saskaņā ar Savienībā piemērojamo pieņemamo grāmatvedības standartu, ko izmanto saskaņā ar 7. pantu, ir uzskatāmi par uzkrātiem, pirms šī direktīva kļuva piemērojama *BEFIT* grupas dalībniekam, bet nebija iekļauti tā nodokļu bāzē saskaņā ar iepriekš piemērojamiem valsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, pieskaita tam iedalītajai daļai saskaņā ar laika noteikumiem, kas paredzēti attiecīgajos valsts tiesību aktos uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā.
3. Izdevumus, kas radušies pēc tam, kad šī direktīva kļuva piemērojama *BEFIT* grupas dalībniekam, bet saistībā ar tādām darbībām vai darījumiem, kas veikti agrāk un par kuriem nav veikts atskaitījums saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, atskaita no tam iedalītās daļas.

Ja pirmajā daļā minētie izdevumi ir radušies vairāk nekā piecus gadus pēc tam, kad uzņēmums vai pastāvīgā pārstāvniecība pievienojas *BEFIT* grupai, šos izdevumus atskaita no provizoriskā nodokļu rezultāta pirms apkopošanas un peļņas sadales.

Izdevumi, kas radušies saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā un kas vēl nebija atskaitīti pirms šīs direktīvas piemērošanas *BEFIT* grupas dalībniekam, atskaita proporcionāli iedalītajai daļai no *BEFIT* nodokļu bāzes, ko

aprēķina saskaņā ar III nodaļu, vienādās summās un piecu fiskālo gadu periodā. Izdevumi, kas ietver uzņēmumu izmaksas, ir atskaitāmi saskaņā ar 13. pantu.

Ja *BEFIT* nodokļu bāzes daļa, kas fiskālajā gadā iedalīta *BEFIT* grupas dalībniekam, nav pietiekama, lai pilnībā atskaitītu pirmajā un trešajā daļā minētās summas, *BEFIT* grupas dalībnieks jebkuru neatskaitīto summu turpmākajos fiskālajos gados pārnes uz nākamo periodu un atskaita no savas daļas *BEFIT* nodokļu bāzē.

4. Nevienu summu, kas ir atskaitīta, pirms šī direktīva kļuva piemērojama *BEFIT* grupas dalībniekam, neatskaita atkārtoti.

38. pants

Zaudējumi pirms pievienošanās grupai

Ja uzņēmums vai pastāvīgā pārstāvniecība pievienojas *BEFIT* grupai, no tās *BEFIT* nodokļu bāzes daļas, kura noteikta saskaņā ar III nodaļu, atskaita visus nekompensētos zaudējumus, kas radušies pirms pievienošanās dienas, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, kurā uzņēmums ir rezidents nodokļu vajadzībām vai kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība.

39. pants

Grupas pastāvēšanas izbeigšana

1. Ja *BEFIT* grupa beidz pastāvēt, fiskālo gadu beidz un minētā fiskālā gada *BEFIT* nodokļu bāzi sadala visiem *BEFIT* grupas dalībniekiem saskaņā ar III nodaļā paredzētajiem noteikumiem.
2. *BEFIT* grupas dalībnieku aktīvu nolietojumu *BEFIT* grupas izbeigšanas fiskālajā gadā aprēķina proporcionāli kalendāro mēnešu skaitam, kuros *BEFIT* grupa darbojās šajā fiskālajā gadā.

40. pants

Uzņēmējdarbības reorganizācija

1. Neskarot 9. pantu, *BEFIT* grupas dalībnieks, kas atsavina aktīvus un saistības fiskālā gada laikā, guvumus vai zaudējumus, kas izriet no šādas atsavināšanas, iekļauj provizoriskā nodokļu rezultāta aprēķinā.
BEFIT grupas dalībnieks, kas iegūst aktīvus un saistības, nosaka savus ienākumus vai zaudējumus atsavināšanas brīdī, pamatojoties uz iegūto aktīvu un saistību tirgus vērtību iegūšanas brīdī.
2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja aktīvu un saistību pārvešana notiek saistībā ar reorganizāciju, kā noteikts Padomes Direktīvas 2009/133/EK 2. pantā³⁴:

³⁴ Padomes Direktīva 2009/133/EK (2009. gada 19. oktobris) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī *SE* vai *SCE* juridiskās adreses pārcelšanai no vienas dalībvalsts uz citu (OV L 310, 25.11.2009., 34. lpp.).

- a) *BEFIT* grupas dalībnieks, kas atsavina aktīvus un saistības, no sava provizoriskā nodokļu rezultāta aprēķina izslēdz visus esošos guvumus vai zaudējumus;
- b) *BEFIT* grupas dalībnieks, kas iegūst aktīvus un saistības, nosaka savu provizorisko nodokļu rezultātu attiecīgajā fiskālajā gadā un nākamajos fiskālajos gados, izmantojot to vērtību nodokļu vajadzībām, kāda tā ir pārvešanas brīdī un kā tā definēta Direktīvas 2009/133/EK 4. pantā.

41. pants

Liegums attiecībā uz neapliekamu akciju atsavināšanu

1. Neatkarīgi no 9. panta, ja akciju pārdošanas rezultātā *BEFIT* grupas dalībnieks izstājas no *BEFIT* grupas un šajā vai iepriekšējā fiskālajā gadā šis *BEFIT* grupas dalībnieks *BEFIT* grupas iekšējā darījumā ir ieguvis vienu vai vairākus pamatlīdzekļus, tad summu, kas atbilst guvumam vai zaudējumam, ko rada šo pamatlīdzekļu atsavināšana *BEFIT* grupas ietvaros, iekļauj tā *BEFIT* grupas dalībnieka finanšu grāmatvedības neto ienākumos vai zaudējumos, kuram piederēja aktīvi pirms atsavināšanas *BEFIT* grupas ietvaros.

Pirmo daļu nepiemēro, ja *BEFIT* grupas dalībnieks pierāda, ka *BEFIT* grupas iekšējais darījums ir veikts pamatotu komerciālu iemeslu dēļ.
2. Summa, kas atbilst 1. punktā minētajam guvumam vai zaudējumam, ko rada atsavināšana *BEFIT* grupas ietvaros, ir pamatlīdzekļu tirgus vērtība brīdī, kad *BEFIT* grupas dalībnieks izstājas no grupas, no kuras atņemta pamatlīdzekļu vērtība nodokļu vajadzībām vai izmaksas, kas minētas 29. pantā.
3. Uzskata, ka guvumu vai zaudējumu, kas rodas no atsavināšana *BEFIT* grupas ietvaros, ir saņēmis tas *BEFIT* grupas dalībnieks, kura turējumā aktīvs(-i) bija pirms 1. punktā minētā *BEFIT* grupas iekšējā darījuma.

III NODAĻA

PROVIZORISKO NODOKĻU REZULTĀTU APKOPOŠANA un *BEFIT* NODOKĻU BĀZES SADALE

1. IEDAĻA

***BEFIT* NODOKĻU BĀZE**

42. pants

***BEFIT* nodokļu bāzes aprēķināšana**

1. Visu *BEFIT* grupas dalībnieku provizoriskos nodokļu rezultātus, kas noteikti saskaņā ar II nodaļā paredzētajiem noteikumiem, apkopo, tādējādi iegūstot *BEFIT* nodokļu bāzi.
2. Ja *BEFIT* nodokļu bāze konkrētā gadā ir:
 - a) pozitīva summa, tad peļņu iedala saskaņā ar 45. pantu;
 - b) negatīva summa, tad zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem un tos kompensē no nākamās pozitīvās konsolidētās *BEFIT* nodokļu bāzes.
3. Šā panta 1. punkta vajadzībām katra *BEFIT* grupas dalībnieka provizorisko nodokļu rezultātu konvertē euro (EUR) pēc Eiropas Centrālās bankas noteiktā maiņas kursa,

kāds tas bija kalendārā gada pēdējā dienā, vai, ja fiskālais gads nesakrīt ar kalendāro gadu, fiskālā gada pēdējā dienā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ja iesniedzējvienība ir rezidente nodokļu vajadzībām dalībvalstī, kas nav pieņēmusi EUR, katra *BEFIT* grupas dalībnieka provizorisko nodokļu rezultātu konvertē valūtā, kas ir likumīgs maksāšanas līdzeklis šajā dalībvalstī.

43. pants

Nodokļa ieturējums un citi nodokļi ienākumu izcelsmes vietā

1. Dalībvalstis nepiemēro *BEFIT* grupas iekšējiem darījumiem nodokļu ieturējumus vai citus nodokļus ienākumu izcelsmes vietā, izņemot gadījumus, kad maksājuma faktiskais labuma guvējs nav *BEFIT* grupas dalībnieks.
2. Ja dalībvalsts piemēro nodokļa ieturējumu saistībā ar autoratlīdzību vai procentu maksājumiem, ko *BEFIT* grupas dalībnieks maksā saņēmējam, kas nav tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieks, vai maksā, piemērojot 1. punktu, tad saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktu noteikumiem un konvencijām par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu nodokļa ieturējumu par fiskālo gadu, kurā to iekasē, sadala starp dalībvalstīm, izmantojot 45. pantā minēto sadales metodi.

44. pants

Nodokļa ieskaits par ienākumu, kas aplikts ar nodokli ienākumu izcelsmes vietā

1. Ja *BEFIT* grupas dalībnieks gūst ienākumus, kas aplikti ar nodokli citā dalībvalstī vai trešā valstī, tiek piešķirts nodokļa ieskaits saskaņā ar piemērojamo konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu vai konkrētās valsts tiesību aktiem un sadalīts starp *BEFIT* grupas dalībniekiem, izmantojot 45. pantā minēto pamatsadales metodi.
2. Atkāpjoties no pirmās daļas, nodokļa ieskaitu nepiešķir, ja *BEFIT* grupas dalībnieka gūtie ienākumi nav iekļauti tā finanšu grāmatvedības neto ienākumos vai zaudējumos saskaņā ar 8., 9. vai 12. pantu.
3. Šā panta 1. punktā minēto nodokļa ieskaitu aprēķina atsevišķi katrai dalībvalstij vai trešai valstij, kā arī katram ienākumu veidam. Tas nepārsniedz summu, kas rodas, ienākumam, kurš attiecināts uz *BEFIT* grupas dalībnieku, piemērojot tās dalībvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kurā šis *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.

Aprēķinot 1. punktā minēto nodokļa ieskaitu, ienākumu summu samazina par summu, ko veido saistītie atskaitāmie izdevumi.

2. IEDAĻA

***BEFIT* NODOKĻU BĀZES SADALE**

45. pants

Pārejas sadales noteikums

1. Par katru fiskālo gadu no 2028. gada 1. jūlija līdz vēlākais 2035. gada 30. jūnijam ("pārejas periods") *BEFIT* nodokļu bāzi sadala *BEFIT* grupas dalībniekiem saskaņā ar pamatsadales procentālo daļu.

Grupām, kurām šī direktīva kļūst piemērojama pēc pirmā fiskālā gada beigām, kad šo direktīvu sāk piemērot, pirmajā daļā minētais pārejas periods beidzas vēlākais 2035. gada 30. jūnijā.

2. Pamatsadales procentuālā daļa katram *BEFIT* grupas dalībniekam ir šāda aprēķina rezultāts:

$$\text{Pamatsadale} = \frac{\text{BEFIT grupas dalībnieka apliekamais rezultāts}}{\text{BEFIT grupas kopējais apliekamais rezultāts}} * 100$$

kur:

- a) *BEFIT* grupas dalībnieka apliekamais rezultāts ir apliekamo rezultātu vidējais rādītājs trīs iepriekšējos fiskālajos gados.

Pirmajā fiskālajā gadā, kurā šī direktīva ir piemērojama *BEFIT* grupai, minētos apliekamos rezultātus nosaka saskaņā ar tās dalībvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumiem, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.

Otrajā fiskālajā gadā, kurā šī direktīva ir piemērojama *BEFIT* grupai, minētos apliekamos rezultātus pirmajam fiskālajam gadam, kurā šī direktīva ir piemērojama *BEFIT* grupai, nosaka saskaņā ar šīs direktīvas II nodaļu un diviem iepriekšējiem fiskālajiem gadiem saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts noteikumiem.

Trešajā fiskālajā gadā, kurā šī direktīva ir piemērojama *BEFIT* grupai, minētos apliekamos rezultātus pirmajiem diviem fiskālajiem gadiem, kuros šī direktīva ir piemērojama *BEFIT* grupai, nosaka saskaņā ar šīs direktīvas II nodaļu un fiskālajam gadam, kas ir tieši pirms tam, saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts noteikumiem.

Sākot ar ceturto fiskālo gadu, kurā šī direktīva ir piemērojama *BEFIT* grupai, minētos apliekamos rezultātus nosaka saskaņā ar šīs direktīvas II nodaļu.

- b) *BEFIT* grupas kopējais apliekamais rezultāts ir visu *BEFIT* grupas dalībnieku vidējo apliekamo rezultātu, kā minēts a) apakšpunktā, summa trijos iepriekšējos fiskālajos gados.

Šā punkta vajadzībām *BEFIT* grupas dalībniekam, kura apliekamais rezultāts ir negatīvs, pamatsadales procenti ir nulle.

3. Šā panta 2. punkta vajadzībām dalībvalstis savu riska novērtēšanas sistēmu *BEFIT* grupas iekšējo darījumu cenu noteikšanai strukturē šādi:

- a) zema riska zona: ja *BEFIT* grupas dalībnieka radušies izdevumi vai gūtie ienākumi no *BEFIT* grupas iekšējiem darījumiem fiskālajā gadā palielinās par mazāk nekā 10 % no *BEFIT* grupas iekšējiem darījumiem salīdzinājumā ar vidējiem izdevumiem vai ienākumiem iepriekšējos trijos fiskālajos gados;
- b) augsta riska zona: ja *BEFIT* grupas dalībnieka radušies izdevumi vai gūtie ienākumi no *BEFIT* grupas iekšējiem darījumiem fiskālajā gadā palielinās par 10 % vai vairāk no *BEFIT* grupas iekšējiem darījumiem salīdzinājumā ar vidējiem izdevumiem vai ienākumiem iepriekšējos trijos fiskālajos gados.

4. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai strukturētu savu pieeju attiecībā uz atbilstības risku saskaņā ar šādiem principiem:

- a) zema riska zona: attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem, ka konkrēta *BEFIT* grupas dalībnieka *BEFIT* grupas iekšējo darījumu cenas atbilst nesaistītu pušu darījuma principam;
- b) augsta riska zona: attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem, ka konkrēta *BEFIT* grupas dalībnieka *BEFIT* grupas iekšējo darījumu cenu noteikšana neatbilst nesaistītu pušu darījuma principam un to palielinājuma daļu, kas pārsniedz 10 %, neatzīst konkrētā *BEFIT* grupas dalībnieka pamatsadales procentu aprēķina vajadzībām.

Neatkarīgi no b) apakšpunkta pirmajā daļā izklāstītā noteikuma *BEFIT* grupas dalībniekam ir tiesības sniegt pierādījumus tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tas ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgās pārstāvniecības formā, ka attiecīgo *BEFIT* grupas iekšējo darījumu cenu noteikšana ir veikta saskaņā ar nesaistītu pušu darījuma principu. Šādā gadījumā visu izdevumu summu par attiecīgajiem *BEFIT* grupas iekšējiem darījumiem, kas ir pierādīti, atzīst minētā *BEFIT* grupas dalībnieka pamatsadales procentuālo daļu aprēķina vajadzībām.

5. Neatkarīgi no 13. panta 2. punkta Padomes Direktīvas (ES) 2016/1164 2. pantā minētās pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas, kas rodas no darījuma starp *BEFIT* grupas dalībniekiem, neatzīst *BEFIT* grupas dalībnieka, kuram rodas šādas izmaksas, pamatsadales procentuālās daļas aprēķina vajadzībām.
6. Ja *BEFIT* grupas struktūra 1. punktā minētajā pārejas periodā mainās sakarā ar to, ka grupai vai grupas dalībniekiem pievienojas jauni dalībnieki, tad pamatsadales procentuālās daļas pārrēķina saskaņā ar 2. punktu. Katram *BEFIT* grupas dalībniekam *BEFIT* nodokļu bāzi iedala atbilstoši jaunajai pamatsadales procentuālajai daļai uz laiku, kas atlicis līdz šā perioda beigām, ja vien turpmākas izmaiņas *BEFIT* grupas struktūrā neprasa jaunu pamatsadales procentuālās daļas pārrēķinu.
7. Ja *BEFIT* grupas struktūra 1. punktā minētajā pārejas periodā mainās, jo ir izveidots viens vai vairāki jauni uzņēmumi, kas kvalificējami kā *BEFIT* grupas dalībnieki, tad *BEFIT* nodokļu bāzes sadales noteikumus, kas paredzēti 2. punktā, pirmajā fiskālajā gadā jaunajiem *BEFIT* grupas dalībniekiem nepiemēro. Turpmākajiem fiskālajiem gadiem līdz minētā pārejas perioda beigām jauno *BEFIT* grupas dalībnieku pamatsadales procentuālās daļas aprēķina saskaņā ar 2. punktu.
8. Ja grupai šīs direktīvas noteikumi kļūst piemērojami vēlāk nekā 2028. gada 1. jūlijā, tad pamatsadales procentus aprēķina saskaņā ar 2. punktu. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, *BEFIT* nodokļu bāzi sadala *BEFIT* grupas dalībniekiem par 1. punktā minētā pārejas perioda atlikušo daļu.
9. Komisija veic pārejas noteikuma visaptverošu pārskatīšanu, kuras ietvaros tā sagatavo pētījumu par izvēlētās formulas faktoru iespējamo sastāvu un svērumu un iesniedz Padomei ziņojumu līdz trešā fiskālā gada beigām 1. punktā minētajā pārejas periodā. Ja Komisija, ņemot vērā šā ziņojuma secinājumus, uzskata to par lietderīgu, tā var pārejas periodā pieņemt tiesību akta priekšlikumu, lai grozītu šo direktīvu, ieviešot *BEFIT* nodokļu bāzes sadales metodi, kurā izmanto sadalījuma formulu un pamatojas uz faktoriem.
10. Šā panta 1. līdz 8. punktā paredzētos noteikumus turpina piemērot līdz brīdim, kad stājas spēkā jebkādi to grozījumi.

46. pants
Augšupējās darbības

1. Atkāpjoties no 42. līdz 45. panta, ja *BEFIT* grupas dalībnieks veic savu pamatdarbību ieguves darbību jomā, tā ieņēmumus, izdevumus un citus atskaitāmos posteņus, kas izriet no šādām darbībām, attiecina uz to *BEFIT* grupas dalībnieku, kurš atrodas dalībvalstī, kurā notiek ieguve.

Ja vairāk nekā viens *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām tajā dalībvalstī, kurā notiek ieguve, tad ieņēmumus, izdevumus un citus atskaitāmos posteņus, kas izriet no šādām darbībām, attiecina uz katru šādu *BEFIT* grupas dalībnieku proporcionāli to pamatsadales procentuālajām daļām.

2. Atkāpjoties no 42. līdz 45. panta, ja ieguves dalībvalstī nav neviena *BEFIT* grupas dalībnieka vai ja ieguve notiek trešās valsts jurisdikcijā, tad ieņēmumus, izdevumus un citus atskaitāmos posteņus, kas izriet no šādām darbībām, attiecina uz to *BEFIT* grupas dalībnieku, kuram tie ir uzkrājušies.

47. pants
Izņēmums attiecībā uz kuģniecību, uz kuru neattiecas tonnāžas nodokļa režīms, pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem un gaisa pārvadājumiem

1. Atkāpjoties no 42. līdz 45. panta un neskarot 15. pantu, ieņēmumus, izdevumus un citus atskaitāmos posteņus, kas izriet no šādām darbībām, izslēdz no *BEFIT* nodokļu bāzes jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) kuģu ekspluatācija starptautiskajā satiksmē, ja uz apliekamo rezultātu neattiecas tonnāžas nodokļa režīms;
- b) gaisa kuģu ekspluatācija starptautiskajā satiksmē;
- c) tādu laivu ekspluatācija, kas veic pārvadājumus pa iekšējiem ūdensceļiem.

Ieņēmumus, izdevumus un citus atskaitāmos posteņus, kas minēti pirmajā daļā, attiecina uz šo *BEFIT* grupas dalībnieku par katru darījumu atsevišķi un piemēro korekcijas attiecībā uz cenu noteikšanu saskaņā ar nesaistītu pušu darījuma principu.

2. Jebkādu līdzdalību *BEFIT* grupas dalībniekā un tā līdzdalību, kā minēts 1. punktā, ņem vērā 5. panta vajadzībām.

48. pants
Posteņi, kas atskaitāmi no iedalītās daļas

1. *BEFIT* grupas dalībnieks palielina vai samazina savu iedalīto daļu ar šādiem posteņiem:

- a) nekompensētie zaudējumi, kas radušies pirms šīs direktīvas noteikumu piemērošanas, saskaņā ar 38. pantu;
- b) ieņēmumi un izmaksas, kas uzkrāti vai radušies pirms šīs direktīvas piemērošanas *BEFIT* grupas dalībniekam, bet kas vēl nebija iekļauti tā nodokļu bāzē saskaņā ar iepriekš piemērojamiem valsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, saskaņā ar 36. panta 1. punktu;
- c) tādi ieņēmumi, kas radušies no ilgtermiņa līgumiem, kuri iepriekš bija apliekami ar nodokli saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, par tādu summu, kura pārsniedz to summu, kura būtu bijusi

iekļauta tā provizoriskajā nodokļu rezultātā atbilstīgi 32. pantam, saskaņā ar 36. panta 2. punktu;

- d) ieņēmumi, kas uzkrāti pirms šīs direktīvas piemērošanas *BEFIT* grupas dalībniekam, bet kas nebija iekļauti tā nodokļu bāzē saskaņā ar iepriekš piemērojamiem valsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, saskaņā ar 37. panta 2. punktu;
 - e) izdevumi, kas radušies pēc tam, kad šīs direktīvas noteikumi kļuva piemērojami *BEFIT* grupas dalībniekam, bet saistībā ar tādām darbībām vai darījumiem, kas veikti agrāk un par kuriem nav veikts atskaitījums saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, – saskaņā ar 37. panta 3. punkta pirmo daļu;
 - f) izdevumi, kas radušies saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā un kas vēl nebija atskaitīti pirms šīs direktīvas piemērošanas *BEFIT* grupas dalībniekam, saskaņā ar 37. panta 3. punkta trešo daļu;
 - g) jebkura nekompensēta summa, kas pārnesta uz nākamajiem periodiem saskaņā ar 36. panta 3. punktu un 37. panta 3. punkta ceturto daļu;
 - h) dāvinājumi un ziedojumi labdarības organizācijām, ciktāl tie ir atskaitāmi saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgās pārstāvniecības formā;
 - i) pensiju uzkrājumi, ciktāl tie ir atskaitāmi saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgās pārstāvniecības formā;
 - j) vietējie nodokļi, ciktāl tie ir atskaitāmi saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgās pārstāvniecības formā.
2. Papildus 1. punktā uzskaitītajām korekcijām dalībvalsts var, izmantojot papildu posteņus, atļaut palielināt vai samazināt *BEFIT* grupas dalībniekiem, kas minētajā dalībvalstī ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, iedalīto daļu.

49. pants

Sadales nodokļa sistēmas

1. Ja *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgās pārstāvniecības formā tādā dalībvalstī, kura piemērotā uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma paredz peļņas aplikšanu ar ienākuma nodokli tikai peļņas sadales vai domājamās sadales akcionāriem laikā vai tajā laikā, kad uzņēmumam rodas konkrēti izdevumi, kas ir aplikami ar nodokli saskaņā ar valsts tiesību aktiem (“sadales nodokļa sistēma”), tad daļu, kas šim *BEFIT* grupas dalībniekam iedalīta saskaņā ar 45. pantu, koriģē, ņemot vērā fiskālā gada laikā veikto peļņas sadali.
2. Iedalītās daļas korekciju aprēķina šādi:

$$\text{Koriģētā iedalītā daļa} = \text{iedalītā daļa} \times \left(\frac{\text{sadale}}{\text{finanšu ienākums}} \right)$$

kur:

- a) finanšu ienākums ir tas ienākums, kas ir pieejams peļņas sadalei saskaņā ar sadales nodokļu sistēmu par konkrēto fiskālo gadu, ieskaitot rezerves;
 - b) iedalītā daļa ir tā daļa, kas iedalīta *BEFIT* grupas dalībniekam par konkrēto fiskālo gadu saskaņā ar 45. pantu, ieskaitot jebkuru atlikušo daļu no iepriekšējiem fiskālajiem gadiem, kura aprēķināta *BEFIT* grupas dalībniekam saskaņā ar 4. punktu;
 - c) sadale ir tās peļņas un to citu izdevumu sadale, ko guvis *BEFIT* grupas dalībnieks konkrētajā fiskālajā gadā un kas ir apliekami ar nodokli saskaņā ar sadales nodokļa sistēmu.
3. Ja *BEFIT* grupas dalībnieka korigētā iedalītā daļa, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu, ir mazāka par tam iedalīto daļu, tad starpību starp abām summām pārnes uz nākamo fiskālo gadu un pieskaita tai daļai, kas iedalīta *BEFIT* grupas dalībniekam attiecīgajā nākamajā fiskālajā gadā saskaņā ar šo pantu.
4. Korigēto iedalīto daļu, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu, palielina par neatskaitāmiem izdevumiem, kas nekavējoties apliekami ar nodokli konkrētajā fiskālajā gadā saskaņā ar sadales nodokļa sistēmu tajā dalībvalstī, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.

IV NODAĻA

Vienkāršota pieeja atbilstības nodrošināšanai attiecībā uz transfertcenu noteikšanu

50. pants

Tvēruma noteikšanas kritēriji

1. Dalībvalstis piemēro vienkāršotu pieeju atbilstības nodrošināšanai attiecībā uz transfertcenu noteikšanu šādām darbībām, ja tās veic, izmantojot darījumus starp *BEFIT* grupas dalībnieku un saistītu uzņēmumu ārpus *BEFIT* grupas:
- a) izplatīšanas darbība, ja to veic ar tāda izplatītāja ar zemu risku starpniecību, kā aprakstīts 2. punktā, kurš dalībvalstī ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā;
 - b) ražošanas darbība, ja to veic ar tāda līgumražotāja starpniecību, kā aprakstīts 3. punktā, kurš dalībvalstī ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.
2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām izplatītājs ar zemu risku ir vienība, kas izplata preces, kuras iegādātas no saistītiem uzņēmumiem. Izplatīšanas darbībai ir šādas iezīmes:
- a) tā ir precīzi nošķirta konkrēta darījuma rezultāts un to raksturo tādi ekonomiski raksturlielumi, kuriem var ticami noteikt cenu, izmantojot vienpusēju transfertcenu noteikšanas metodi, kurā izplatītājs ir pārbaudāmā puse;
 - b) izplatītājam nav juridiskā vai ekonomiskā līdzīpašuma attiecībā uz izplatīto ražojumu un/vai pakalpojumu sastāvā esošo intelektuālo īpašumu;
 - c) izplatīšanas darbība ir izplatītāja dominējošā darbība;
 - d) izplatītājs neuzņemas nekādu risku vai uzņemas ierobežotu risku attiecībā uz tirgu, krājumiem un sliktajiem kredītiem.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta vajadzībām līgumražotājs ir saistīts uzņēmums, kas veic ražošanas darbību galvenā uzņēmuma kontrolē un kam ir šādas iezīmes:
 - a) ražošanas darbību, ko veido precīzi nošķirami darījumi, raksturo ekonomiski raksturlielumi, kuriem var ticami noteikt cenu, izmantojot vienpusēju transfertcenu noteikšanas metodi, kurā ražošanas vienība ir pārbaudāmā puse;
 - b) ražotājam nav juridiskā vai ekonomiskā līdzīpašuma attiecībā uz izgatavoto ražojumu sastāvā esošo intelektuālo īpašumu;
 - c) ražošanas darbība ir ražotāja dominējošā darbība;
 - d) ražotājs neuzņemas nekādus riskus vai uzņemas ierobežotus riskus attiecībā uz cenu, tirgu, krājumiem, jaudas izmantojumu un sliktajiem kredītiem.
4. Ja saistīts uzņēmums veic vairāk nekā viena veida saimniecisko darbību, uz to attiecas vienkāršotās pieejas tvērums, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:
 - a) saimnieciskās darbības, kas nav izplatīšana vai ražošana, ir iespējams pienācīgi nošķirt un tām noteikt atsevišķu cenu;
 - b) saimnieciskās darbības, kas nav izplatīšana vai ražošana, var uzskatīt par palīgdarbībām, un tās ir nebūtiskas vai nerada būtisku pievienoto vērtību izplatīšanai vai ražošanai.

51. pants

Atbilstības nodrošināšanas sistēma

1. Dalībvalstis savu riska novērtēšanas sistēmu attiecībā uz 50. pantā minētajām darbībām strukturē tā, lai tā sastāvētu no trim transfertcenu noteikšanas riska zonām.
2. Riska zonas nosaka, izmantojot peļņas snieguma starpkvartīļu diapazonu, vadoties pēc 53. pantā minētajiem Savienības publiskajiem atsaucē rādītājiem.
3. Darbības, kas minētas 50. pantā, novērtē kā zema, vidēja vai augsta riska darbības atkarībā no tā, kāds ir to peļņas sniegums attiecīgajā gadā saskaņā ar 52. pantu salīdzinājumā ar pēdējā publisko atsaucē rādītāju kopuma, kas sagatavots pirms minētā gada beigām, starpkvartīļu diapazonu.
4. Dalībvalstis piemēro šādu riska sistēmu:

Riska zona	Pārbaudāmās puses peļņas sniegums salīdzinājumā ar ES peļņas atsaucē rādītājiem
maza peļņa	virs publiskā atsaucē rādītāja 60. tās percentīles
vidēja peļņa	starp publiskā atsaucē rādītāja 60. un 40. percentīli
augsta peļņa	zem publiskā atsaucē rādītāja 40. tās percentīles

5. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai strukturētu savu pieeju attiecībā uz atbilstības risku saskaņā ar šādiem principiem:

- a) zema riska zona: dalībvalstu kompetentās iestādes nedrīkst piešķirt papildu atbilstības nodrošināšanas resursus, lai turpinātu pārbaudīt transfertcenu noteikšanas rezultātus. Neatkarīgi no iepriekšminētā dalībvalstu kompetentās iestādes patur tiesības veikt transfertcenu noteikšanas korekcijas attiecībā uz tāda nodokļu maksātāja peļņas normu, kas ietilpst zema riska zonā;
- b) vidēja riska zona: dalībvalstu kompetentās iestādes pirms lēmuma pieņemšanas par to, vai piešķirt atbilstības nodrošināšanas resursus riska novērtējumu un revīziju veikšanai, var novērot rezultātus, izmantojot pieejamos datus, un sazināties ar nodokļu maksātāju, lai labāk izprastu tā apstākļus;
- c) augsta riska zona: dalībvalstu kompetentās iestādes var ieteikt nodokļu maksātājam pārskatīt savu transfertcenu noteikšanas politiku un var nolemt sākt pārbaudi vai revīziju.

52. pants

Rezultātu mērīšana

1. Dalībvalstis nosaka atbilstošu tiesisko regulējumu, lai to kompetentās iestādes varētu izmērīt 50. panta 2. punktā minētās izplatīšanas darbības rentabilitāti, kā peļņas līmeņa rādītāju izmantojot peļņu pirms procentu maksājumiem un nodokļiem attiecībā pret pārdošanas apjomu.
2. Dalībvalstis nosaka atbilstošu tiesisko regulējumu, lai to kompetentās iestādes varētu izmērīt 50. panta 3. punktā minētās ražošanas darbības rentabilitāti, kā peļņas līmeņa rādītāju izmantojot peļņu pirms procentu maksājumiem un nodokļiem attiecībā pret kopējām izmaksām.

53. pants

Publiski atsaucē rādītāji

1. Riska zonu 50. pantā minētajām darbībām nosaka, attiecīgi izmantojot publiskus atsaucē rādītājus attiecībā uz izplatīšanas un ražošanas darbībām.
2. Izplatīšanas darbību publiskie atsaucē rādītāji ir reprezentatīvi tādu neatkarīgu vienību peļņas rādītāji, kuras darbojas iekšējā tirgū un veic galvenokārt tādas izplatīšanas darbības, kurām ir līdzīgas iezīmes kā 50. panta 2. punktā aprakstītajai darbībai.
3. Publiskais atsaucē rādītājs ražošanas darbībai ir reprezentatīvs tādu neatkarīgu vienību peļņas rādītājs, kuras darbojas iekšējā tirgū un veic galvenokārt tādas ražošanas darbības, kurām ir līdzīgas iezīmes kā 50. panta 3. punktā aprakstītajai darbībai.
4. Riska zonu nosaka, izmantojot neatkarīgu vienību piecu gadu vidējo peļņas rādītāju starpkvartiļu diapazonu, vadoties pēc publiskajiem atsaucē rādītājiem.
5. Komisija ar īstenošanas aktu, ar ko nosaka vajadzīgos praktiskos pasākumus, nosaka meklēšanas kritērijus, lai noteiktu salīdzināmus kritērijus atbilstošu atsaucē rādītāju noteikšanai attiecībā uz zema riska izplatīšanas darbībām un ražošanas līgumdarbībām. Atsaucē rādītāju rezultātus publicē Komisijas tīmekļa vietnē, lai nodokļu maksātāji varētu noteikt savu darbību riska zonu. Atsaucē rādītājus atjaunina ik pēc trim gadiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 73. pantā.

V NODAĻA

ADMINISTRĒŠANA UN PROCEDŪRAS

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

54. pants

BEFIT grupas izveide un izbeigšana

1. Šī direktīva ir piemērojama *BEFIT* grupai piecus gadus, un piemērojamība tiek automātiski atjaunota piektā gada beigās, ja vien nav paziņojuma par grupas izbeigšanu, pamatojoties uz to, ka grupa vairs neatbilst 2. panta 1. punkta nosacījumiem.
2. Grupas, kuras ir izvēlējušās piemērot šo direktīvu saskaņā ar 2. panta 7. punktu, uzņemas saistības uz pieciem gadiem. Piecu gadu perioda beigās noteikumus beidz piemērot, ja vien iesniedzējvienība nepaziņo pieteikuma iesniegšanas iestādei par izvēli atjaunot iespēju piemērot šo direktīvu. Šajā nolūkā iesniedzējvienība iesniedz pierādījumus iesniegšanas iestādei, ka ir izpildītas 2. panta 7. punktā noteiktās atbilstības prasības un ka nav iemesla to izslēgt no atjaunošanas.

55. pants

Fiskālais gads

1. Visiem *BEFIT* grupas dalībniekiem ir viens un tas pats fiskālais gads, kas ir 12 mēnešu periods. Gadā, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks pievienojas *BEFIT* grupai, tas pielīdzina savu fiskālo gadu *BEFIT* grupas fiskālajam gadam.
2. *BEFIT* grupas dalībniekam iedalīto daļu par gadu, kurā tas pievienojas *BEFIT* grupai, aprēķina proporcionāli, ņemot vērā to kalendāro mēnešu skaitu, kuros *BEFIT* grupas dalībnieks ietilpa *BEFIT* grupā.
3. *BEFIT* grupas dalībniekam iedalīto daļu par gadu, kurā tas izstājas no *BEFIT* grupas, aprēķina proporcionāli, ņemot vērā to kalendāro mēnešu skaitu, kuros *BEFIT* grupas dalībnieks ietilpa *BEFIT* grupā.

56. pants

Iesniedzējvienības maiņa

Iesniedzējvienību nevar mainīt, izņemot gadījumu, kad tā vairs neatbilst 3. panta 10. punktā minētajiem nosacījumiem. Pēc tam grupa izraugās jaunu iesniedzējvienību saskaņā ar 3. panta 10. punkta nosacījumiem. Ja grupa neizraugās iesniedzējvienību divu mēnešu laikā pēc tam, kad iepriekšējā iesniedzējvienība vairs neatbilst nosacījumiem, tad iesniedzējvienību *BEFIT* grupai izraugās *BEFIT* komanda, kas minēta 60. pantā.

2. IEDAĻA

BEFIT INFORMĀCIJAS DEKLARĀCIJA

57. pants

BEFIT informācijas deklarācijas iesniegšana

1. Iesniedzējvienība iesniedz *BEFIT* grupas *BEFIT* informācijas deklarāciju iesniegšanas iestādei, izņemot gadījumus, kad *BEFIT* grupa ir vietēja grupa.
2. *BEFIT* informācijas deklarāciju iesniedz iesniegšanas iestādei ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc fiskālā gada beigām.
3. *BEFIT* informācijas deklarācijā ietver šādu informāciju:
 - a) identificē iesniedzējvienību un citus *BEFIT* grupas dalībniekus, tostarp attiecīgā gadījumā norādot to nodokļu identifikācijas numurus un dalībvalstis, kurās *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā;
 - b) informāciju par *BEFIT* grupas vispārējo korporatīvo struktūru, tostarp par citiem *BEFIT* grupas dalībniekiem piederošām īpašumtiesību daļām *BEFIT* grupas dalībniekos;
 - c) fiskālo gadu, uz kuru attiecas *BEFIT* informācijas deklarācija;
 - d) informāciju un aprēķinus par:
 - i) katra *BEFIT* grupas dalībnieka provizoriskā nodokļu rezultāta iznākumu;
 - ii) *BEFIT* nodokļu bāzi;
 - iii) katram *BEFIT* grupas dalībniekam iedalīto daļu;
 - iv) informāciju par “pamatsadales procentuālajām daļām”, kas aprēķinātas saskaņā ar 45. pantu.
4. Iesniegšanas iestāde nekavējoties pārsūta *BEFIT* informācijas deklarāciju visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.

58. pants

Paziņojums par kļūdām BEFIT informācijas deklarācijā

1. Iesniedzējvienība divu mēnešu laikā pēc šādas deklarācijas savlaicīgas iesniegšanas paziņo iesniegšanas iestādei par kļūdām *BEFIT* informācijas deklarācijā.
2. Iesniegšanas iestāde nekavējoties pārsūta laboto *BEFIT* informācijas deklarāciju visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.

59. pants

BEFIT informācijas deklarācijas neiesniegšana

Ja iesniedzējvienība neiesniedz *BEFIT* informācijas deklarāciju, iesniegšanas iestāde, apspriežoties ar visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, izdod *BEFIT* informācijas deklarāciju, pamatojoties uz aplēsēm un ņemot vērā pieejamo informāciju.

Turklāt iesniegšanas iestāde piemēro tiesisko regulējumu attiecībā uz sodiem saskaņā ar 72. pantu. Iesniedzējvienība var pārsūdzēt šo *BEFIT* informācijas deklarāciju.

3. IEDAĻA

***BEFIT* KOMANDA**

60. pants

BEFIT komandas izveide

1. *BEFIT* komandu sasauc viena mēneša laikā pēc *BEFIT* informācijas deklarācijas iesniegšanas, kā minēts 57. pantā, lai veiktu 61. pantā noteiktos uzdevumus. Turklāt *BEFIT* komanda ir platforma saziņai un apspriedēm starp to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā. Ja *BEFIT* komandas dalībnieks apspriežas ar citiem dalībniekiem, tas saņem atbildi saprātīgā termiņā.
2. *BEFIT* komandā ir viens vai vairāki pārstāvji no katras attiecīgās nodokļu administrācijas, kuri darbosies kā delegāti, no katras dalībvalsts, kurā ir *BEFIT* grupas dalībnieki. *BEFIT* komandu vada iesniegšanas iestādes delegāts.
3. Informāciju, ko paziņo *BEFIT* komandas dalībnieku starpā, pēc iespējas sniedz elektroniski, izmantojot *BEFIT* sadarbības rīku.
4. Lai atvieglotu *BEFIT* komandas darbību un saziņu, Komisija ar īstenošanas aktiem standartizē informācijas paziņošanu *BEFIT* komandas dalībnieku starpā, izmantojot *BEFIT* sadarbības rīku. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 73. pantā.

61. pants

BEFIT komandas uzdevumi BEFIT informācijas deklarācijas sagatavošanā

1. *BEFIT* komanda pārbauda *BEFIT* informācijas deklarācijā norādītās informācijas pilnīgumu un precizitāti, kā prasīts 57. pantā, izņemot katra *BEFIT* grupas dalībnieka provizoriskā nodokļa rezultāta aprēķināšanas iznākumu saskaņā ar 57. panta 3. punkta d) apakšpunkta i) punktu.
2. *BEFIT* komanda cenšas panākt vienprātību par *BEFIT* informācijas deklarācijas saturu četru mēnešu laikā no dienas, kad tika paziņota visa 57. pantā prasītā informācija. Neskarot 65. pantu, saistībā ar 57. panta 3. punkta a), b), c) apakšpunktu un d) apakšpunkta iv) punktu *BEFIT* komandas vienprātība nozīmē, ka šos punktus nākotnē nevar apstrīdēt. Galīgais lēmums par 57. panta 3. punkta d) apakšpunkta i), ii) un iii) punktā minēto informāciju paliek tās dalībvalsts ekskluzīvā kompetencē, kurā grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.
3. Ja *BEFIT* komanda panāk vienprātību par *BEFIT* informācijas deklarāciju, tad iesniegšanas iestāde, kurai tika iesniegta sākotnējā *BEFIT* informācijas deklarācija, paziņo *BEFIT* informācijas deklarāciju iesniedzējvienībai.
4. Ja *BEFIT* komanda nespēj panākt vienprātību atbilstīgi 2. punktam četru mēnešu laikā no dienas, kad tika paziņota visa 57. pantā prasītā informācija, šādu vienprātību uzskata par panāktu, ja *BEFIT* komandas dalībnieki piektā mēneša beigās pēc dienas, kad informācija tika paziņota, dod savu piekrišanu *BEFIT* informācijas deklarācijai.

ar klātesošo dalībnieku vienkāršu balsu vairākumu saskaņā ar 5. punktu. Iesniegšanas iestāde, kurai tika iesniegta *BEFIT* informācijas deklarācija, paziņo *BEFIT* informācijas deklarāciju iesniedzējvienībai.

5. Lai panāktu vienkāršu balsu vairākumu saskaņā ar 4. punktu, balsstiesības piešķir katrai kompetentajai iestādei *BEFIT* komandā proporcionāli ieņēmumiem, ko attiecīgajā fiskālajā gadā guvuši *BEFIT* grupas dalībnieki, kuri to teritorijā ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā. Ja balsis ir sadalītas vienādi, izšķirošā balss ir iesniegšanas iestādei. Kворumam ir nepieciešama vismaz divu trešdaļu *BEFIT* komandas dalībnieku klātbūtne. Ja kворums nav sasniegts, sākotnēji iesniegtā *BEFIT* informācijas deklarācija ir pamats atsevišķām nodokļu deklarācijām, kā minēts 62. pantā, un atsevišķiem nodokļu aprēķiniem, kā minēts 64. pantā. Iesniegšanas iestāde, kurai ir iesniegta *BEFIT* informācijas deklarācija, paziņo iesniedzējvienībai, ja kворums nav sasniegts.

4. IEDAĻA

ATSEVIŠKĀS NODOKĻU DEKLARĀCIJAS UN APRĒĶINI

62. pants

Atsevišķo nodokļu deklarāciju iesniegšana

1. Katrs *BEFIT* grupas dalībnieks iesniedz savu atsevišķo nodokļu deklarāciju tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā minētais *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc paziņojuma saņemšanas no iesniegšanas iestādes saskaņā ar 61. panta 3., 4. vai 5. punktu vai – vietējas grupas gadījumā – ne vēlāk kā astoņus mēnešus pēc fiskālā gada beigām.
2. Atsevišķajā nodokļu deklarācijā ietver informāciju par šādiem elementiem:
 - a) *BEFIT* grupas dalībnieka provizoriskā nodokļu rezultāta aprēķins;
 - b) daļa, kas iedalīta *BEFIT* grupas dalībniekam saskaņā ar 45. pantu;
 - c) posteņi, ar kuriem koriģē iedalīto daļu saskaņā ar 48. pantu dalībvalstī, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā;
 - d) ieskaiti par ārvalstīs samaksātu nodokli, ko piemēro tajā dalībvalstī, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgās pārstāvniecības formā.
3. Neatkarīgi no 1. punkta noteikumiem vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki, kas ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā vienā un tajā pašā dalībvalstī, var izvēlēties šajā dalībvalstī iesniegt vienu apvienotu atsevišķo nodokļu deklarāciju.

63. pants

Paziņojums par kļūdām atsevišķajā nodokļu deklarācijā

1. *BEFIT* grupas dalībnieks divu mēnešu laikā pēc šādas deklarācijas savlaicīgas iesniegšanas paziņo tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tas ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, par kļūdām atsevišķajā nodokļu deklarācijā.

2. Ja kļūdu dēļ ir vajadzīgas korekcijas, kas ietekmē *BEFIT* grupas *BEFIT* nodokļu bāzi, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir iesniedzis savu atsevišķo nodokļu deklarāciju, ar *BEFIT* komandas starpniecību nekavējoties informē iesniegšanas iestādi un kompetentās iestādes citās dalībvalstīs, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.
3. Iesniegšanas iestāde mēneša laikā izdod labotu *BEFIT* informācijas deklarāciju un ar *BEFIT* komandas starpniecību nekavējoties to nosūta visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā. Iesniegšanas iestāde un visu to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, attiecīgā gadījumā izdod grozītus nodokļu aprēķinus saskaņā ar 64. pantu.
4. Neatkarīgi no 3. punkta grozītu nodokļu aprēķinu neizdod, lai koriģētu *BEFIT* nodokļu bāzi, ja atšķirība starp sākotnēji deklarēto *BEFIT* nodokļu bāzi un koriģēto *BEFIT* nodokļu bāzi nepārsniedz zemāko no šādiem lielumiem: 10 000 EUR vai 1 % no *BEFIT* nodokļu bāzes.

64. pants

Atsevišķi nodokļu aprēķini

1. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir iesniedzis savu atsevišķo nodokļu deklarāciju, izdod atsevišķu nodokļu aprēķinu saskaņā ar atsevišķo nodokļu deklarāciju. Nodokļu saistību izpildi reglamentē šīs dalībvalsts tiesību akti.
2. Vajadzības gadījumā tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir iesniedzis savu atsevišķo nodokļu deklarāciju, izdod grozītu nodokļu aprēķinu. Ja korekcijas ietekmē *BEFIT* nodokļu bāzi, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir iesniedzis savu atsevišķo nodokļu deklarāciju, ar *BEFIT* komandas starpniecību nekavējoties informē iesniegšanas iestādi un kompetentās iestādes pārējās dalībvalstīs, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas pārējie dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.
3. Pēc tam, kad iesniegšanas iestāde ir saņēmusi grozīto nodokļu aprēķinu atbilstoši 2. punktam, tā mēneša laikā izdod labotu *BEFIT* informācijas deklarāciju un ar *BEFIT* komandas starpniecību nekavējoties to nosūta visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā. Iesniegšanas iestāde un visu pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, attiecīgā gadījumā izdod grozītus nodokļu aprēķinus saskaņā ar 2. punktu.
4. Neatkarīgi no 3. punkta grozītu nodokļu aprēķinu neizdod, lai koriģētu *BEFIT* nodokļu bāzi, ja atšķirība starp sākotnēji deklarēto *BEFIT* nodokļu bāzi un koriģēto *BEFIT* nodokļu bāzi nepārsniedz zemāko no šādiem lielumiem: 10 000 EUR vai 1 % no *BEFIT* nodokļu bāzes.

5. IEDAĻA REVĪZIJAS

65. pants

Revīzijas

1. Dalībvalsts kompetentā iestāde var ierosināt un koordinēt *BEFIT* grupas dalībnieku, kas minētajā dalībvalstī ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, revīzijas.
2. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, var saņemt pieprasījumu no citas dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā ir vismaz viens tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieks, veikt kopīgu revīziju ar pēdējo minēto iestādi. Kopīgas revīzijas veic saskaņā ar 12. pantu Padomes Direktīvā 2011/16/ES³⁵ par administratīvu sadarbību nodokļu jomā. Neatkarīgi no šī noteikuma pieprasījuma saņēmēja kompetentā iestāde pieņem šādu pieprasījumu un informē *BEFIT* komandu.
3. Revīziju (tostarp kopīgu revīziju) veic saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā revīzija tiek veikta, ņemot vērā tādas korekcijas, kādas ir nepieciešamas, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi īstenota šī direktīva. Šīs revīzijas var ietvert jebkura veida izmeklēšanas, inspekcijas vai pārbaudes, ko veic, lai pārliecinātos par to, ka nodokļu maksātājs ievēro šo direktīvu.
4. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā veic revīziju vai kopīgo revīziju, informē *BEFIT* komandu par revīzijas vai kopīgās revīzijas rezultātiem, kas ietekmē *BEFIT* nodokļu bāzes sadales iznākumu par fiskālo gadu, uz kuru tā attiecas. Pārējie *BEFIT* komandas dalībnieki pauž savu viedokli trīs mēnešu laikā.
5. Pēc revīzijas vai kopīgas revīzijas, kura ietekmē *BEFIT* nodokļu bāzes sadales iznākumu saskaņā ar 4. punktu, iesniegšanas iestāde mēneša laikā izdod labotu *BEFIT* informācijas deklarāciju un ar *BEFIT* komandas starpniecību nekavējoties to nosūta visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā. Iesniegšanas iestāde un visu pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, attiecīgā gadījumā izdod grozītus nodokļu aprēķinus saskaņā ar 64. pantu.
6. Neatkarīgi no 5. punkta grozītu nodokļu aprēķinu neizdod, lai koriģētu *BEFIT* nodokļu bāzi, ja atšķirība starp sākotnēji deklarēto *BEFIT* nodokļu bāzi un koriģēto *BEFIT* nodokļu bāzi nepārsniedz zemāko no šādiem lielumiem: 10 000 EUR vai 1 % no *BEFIT* nodokļu bāzes.

³⁵ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

6. IEDAĻA PĀRSŪDZĪBAS

66. pants

Administratīvās pārsūdzības attiecībā uz BEFIT informācijas deklarāciju

1. Iesniedzējvienība divu mēnešu laikā pēc deklarācijas izdošanas vai paziņošanas var pārsūdzēt *BEFIT* informācijas deklarācijas saturu saskaņā ar 59. pantu. Pārsūdzības izskatītājai iestādei vajadzētu būt kompetentai izskatīt pārsūdzības pirmajā instancē saskaņā ar iesniegšanas iestādes dalībvalsts tiesību aktiem. Administratīvo pārsūdzību reglamentē iesniegšanas iestādes dalībvalsts tiesību akti. Ja iesniegšanas iestādes dalībvalstī nav šādas administratīvas iestādes, *BEFIT* grupas dalībnieks var iesniegt pārsūdzību tieši tiesai.
2. Par administratīvajai struktūrai sniedzamo informāciju iesniegšanas iestāde attiecīgā gadījumā ar *BEFIT* komandas starpniecību apspriežas ar pārējām kompetentajām iestādēm dalībvalstīs, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.
3. 1. punktā minētā administratīvā iestāde divu mēnešu laikā pieņem lēmumu par pārsūdzību. Ja lēmums atšķiras no sākotnējās *BEFIT* informācijas deklarācijas, atšķirīgais lēmums aizstāj sākotnējo *BEFIT* informācijas deklarāciju. Ja šajā periodā iesniedzējvienība nav saņēmusi lēmumu, uzskatāms, ka *BEFIT* informācijas deklarācija ir apstiprināta.
4. Neatkarīgi no 62. panta 1. punkta atsevišķas nodokļu deklarācijas iesniegšanas periods sākas, kad ir pieņemts lēmums par pārsūdzību vai *BEFIT* informācijas deklarācija tiek uzskatīta par apstiprinātu saskaņā ar 3. punktu.

67. pants

Administratīvā pārsūdzība attiecībā uz atsevišķiem nodokļu aprēķiniem

1. *BEFIT* grupas dalībnieks var pārsūdzēt saskaņā ar 64. pantu veiktā atsevišķā nodokļu aprēķina saturu tās dalībvalsts kompetentajā iestādē, kurā minētais *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, divu mēnešu laikā pēc tam, kad tam aprēķins paziņots. Administratīvās pārsūdzības izskatītājai iestādei vajadzētu būt kompetentai izskatīt pārsūdzības pirmajā instancē saskaņā ar *BEFIT* grupas dalībnieka dalībvalsts tiesību aktiem. Administratīvo pārsūdzību reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgās pārstāvniecības formā. Ja dalībvalstī, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, šādas administratīvas struktūras nav, tad *BEFIT* grupas dalībnieks var iesniegt pārsūdzību tieši tiesā.
2. Par administratīvajai struktūrai sniedzamo informāciju attiecīgā gadījumā *BEFIT* grupas dalībnieka kompetentā iestāde ar *BEFIT* komandas starpniecību apspriežas ar citām kompetentajām iestādēm dalībvalstīs, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.
3. Ja lēmums, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu, ietekmē *BEFIT* nodokļu bāzi, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir iesniedzis savu pārsūdzību, ar *BEFIT* komandas starpniecību informē iesniegšanas iestādi un kompetentās iestādes pārējās dalībvalstīs, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas

dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā. Iesniegšanas iestāde un pārējās kompetentās iestādes dalībvalstīs, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, attiecīgā gadījumā izdod grozītus nodokļu aprēķinus saskaņā ar 64. pantu.

4. Neatkarīgi no 3. punkta grozītu nodokļu aprēķinu neizdod, lai koriģētu *BEFIT* nodokļu bāzi, ja atšķirība starp sākotnēji deklarēto *BEFIT* nodokļu bāzi un koriģēto *BEFIT* nodokļu bāzi nepārsniedz zemāko no šādiem lielumiem: 10 000 EUR vai 1 % no *BEFIT* nodokļu bāzes.

68. pants

Pārsūdzība tiesā attiecībā uz BEFIT informācijas deklarāciju

1. Ja lēmums saskaņā ar 66. pantu ir apstiprināts vai ir atšķirīgs, iesniedzējvienībai ir tiesības iesniegt pārsūdzību tieši tās dalībvalsts tiesās, kurā tā ir rezidente nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, divu mēnešu laikā pēc administratīvās pārsūdzības struktūras lēmuma saņemšanas. Pārsūdzību tiesā reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kurā iesniedzējvienība ir rezidente nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.
2. Par tiesai sniedzamo informāciju iesniegšanas iestāde attiecīgā gadījumā ar *BEFIT* komandas starpniecību apspriežas ar pārējām kompetentajām iestādēm dalībvalstīs, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.
3. Ja lēmums ir pieņemts saskaņā ar 1. punktu, iesniegšanas iestāde ar *BEFIT* komandas starpniecību nekavējoties pārsūta grozīto *BEFIT* informācijas deklarāciju visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā. Iesniegšanas iestāde un pārējās kompetentās iestādes dalībvalstīs, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, attiecīgā gadījumā izdod grozītus nodokļu aprēķinus saskaņā ar 64. pantu.
4. Neatkarīgi no 3. punkta grozītu nodokļu aprēķinu neizdod, lai koriģētu *BEFIT* nodokļu bāzi, ja atšķirība starp sākotnēji deklarēto *BEFIT* nodokļu bāzi un koriģēto *BEFIT* nodokļu bāzi nepārsniedz zemāko no šādiem lielumiem: EUR 10 000 vai 1 % no *BEFIT* nodokļu bāzes.

69. pants

Pārsūdzība tiesā attiecībā uz atsevišķiem nodokļu aprēķiniem

1. Ja lēmums saskaņā ar 67. pantu ir apstiprināts vai atšķirīgs, *BEFIT* grupas dalībniekam ir tiesības iesniegt pārsūdzību tās dalībvalsts tiesās, kurā tas ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, divu mēnešu laikā pēc tam, kad tam paziņots 67. pantā minētās administratīvās pārsūdzības struktūras lēmums. Pārsūdzību tiesā reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.
2. Par tiesai sniedzamo informāciju attiecīgā gadījumā *BEFIT* grupas dalībnieka kompetentā iestāde ar *BEFIT* komandas starpniecību apspriežas ar pārējām kompetentajām iestādēm dalībvalstīs, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas

dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā.

3. Ja lēmums, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu, ietekmē *BEFIT* nodokļu bāzi, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā *BEFIT* grupas dalībnieks ir iesniedzis savu pārsūdzību, ar *BEFIT* komandas starpniecību informē iesniegšanas iestādi un kompetentās iestādes pārējās dalībvalstīs, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā. Iesniegšanas iestāde un pārējās kompetentās iestādes dalībvalstīs, kurās vienas un tās pašas *BEFIT* grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, attiecīgā gadījumā izdod grozītus nodokļu aprēķinus saskaņā ar 64. pantu.
4. Neatkarīgi no 3. punkta grozītu nodokļu aprēķinu neizdod, lai koriģētu *BEFIT* nodokļu bāzi, ja atšķirība starp sākotnēji deklarēto *BEFIT* nodokļu bāzi un koriģēto *BEFIT* nodokļu bāzi nepārsniedz zemāko no šādiem lielumiem: EUR 10 000 vai 1 % no *BEFIT* nodokļu bāzes.

70. pants

Noilgums

Ja administratīvās pārsūdzības vai pārsūdzības tiesā rezultātā ir vajadzīgi grozījumi viena vai vairāku *BEFIT* grupas dalībnieku atsevišķajā nodokļu aprēķinā, tad dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka šādi grozījumi joprojām ir iespējami neatkarīgi no jebkādiem termiņiem dalībvalstu tiesību aktos.

7. IEDAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

71. pants

Informācijas un dokumentu izpaušana

1. Uz informāciju, kas jebkādā veidā paziņota dalībvalstu starpā saskaņā ar šo direktīvu, attiecas dienesta noslēpuma neizpaušanas pienākums, kā noteikts tās(-o) dalībvalsts(-u) tiesību aktos, kura(-s) ir saņēmusi(-ušas) šādu informāciju. Šo informāciju var izmantot, lai administrētu un izpildītu dalībvalstu tiesību aktus par nodokļiem saskaņā ar šo direktīvu.
2. Šādu informāciju var izmantot arī saistībā ar tiesvedību un administratīvām procedūrām, kurās nodokļu tiesību aktu pārkāpumu rezultātā var tikt noteikti sodi, neskarot vispārējas tiesību normas un noteikumus, kas reglamentē atbildētāju un liecinieku tiesības šādā tiesvedībā.

72. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu un izpildi. Paredzētie sodi un atbilstības pasākumi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

VI NODAĻA NOBEIGUMA NOTEIKUMI

73. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011³⁶.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

74. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Komisija ir pilnvarota pieņemt 2. panta 8. punktā un 14. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus uz nenoteiktu laiku pēc [šīs direktīvas spēkā stāšanās diena].
3. Padome jebkurā laikā var atsaukt pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo Padomei.
6. Pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Padomei, Padome nav izteikusi iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām Padome ir informējusi Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Padomes iniciatīvas šo periodu pagarina par diviem mēnešiem.

75. pants

Eiropas Parlamenta informēšana

Eiropas Parlamentu informē par Komisijas pieņemtiem deleģētajiem aktiem, par jebkādiem iebildumiem, kas izteikti pret tiem, un par to, ka Padome ir atsaukusi pilnvaru deleģējumu.

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

76. pants
Datu aizsardzība

1. Dalībvalstis var apstrādāt persondatus saskaņā ar šo direktīvu tikai IV nodaļas piemērošanas nolūkā, kā arī nolūkā pārbaudīt *BEFIT* informācijas deklarāciju un panākt vienprātību par tās saturu, un apstrādāt un izvērtēt atsevišķās nodokļu deklarācijas saskaņā ar V nodaļu. Dalībvalstu kompetentās iestādes, kad tās apstrādā persondatus, uzskata par pārziņiem Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7. punkta nozīmē to attiecīgo darbību robežās, ko tās veic saskaņā ar šo direktīvu.
2. Informāciju – arī persondatus –, kas apstrādāta saskaņā ar šo direktīvu, glabā tikai tik ilgi, cik nepieciešams, lai sasniegtu šīs direktīvas nolūkus, saskaņā ar katra datu pārziņa valsts tiesību aktiem par noilguma termiņu, bet katrā ziņā ne ilgāk kā 10 gadus.

77. pants
Komisijas veikta BEFIT darbības pārskatīšana

1. Piecus gadus pēc šīs direktīvas piemērošanas sākuma Komisija pārbauda un izvērtē tās darbību un par to ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumam, ja nepieciešams, pievieno priekšlikumu par šīs direktīvas grozīšanu.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai attiecīgo informāciju direktīvas izvērtēšanai saskaņā ar 3. punktu, tostarp apkopotus datus par *BEFIT* grupas dalībniekiem, kuri ir rezidenti nodokļu vajadzībām to jurisdikcijā, un tās pastāvīgajām pārstāvniecībām, kuras darbojas to jurisdikcijā, lai pienācīgi novērtētu pārejas sadales noteikuma un Direktīvas (ES) 2022/2523 ietekmi, kā arī novērtētu situāciju saistībā ar pirmo pīlāru Paziņojumā par divu pīlāru risinājumu attiecībā uz tādu nodokļu problēmu novēršanu, kas rodas no ekonomikas digitalizācijas, par ko 2021. gada 8. oktobrī vienotās ESAO/G20 iekļaujošais satvars *BEPS* jomā.
3. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka, kāda informācija dalībvalstīm jāsniedz šīs direktīvas darbības izvērtēšanas nolūkā, kā minēts 2. punktā, kā arī šādas informācijas paziņošanas formātu un nosacījumus.
4. Komisija saglabā tai saskaņā ar 2. punktu paziņotās informācijas konfidencialitāti saskaņā ar Savienības iestādēm piemērojamajiem noteikumiem un šīs direktīvas 76. pantu.
5. Informāciju, ko dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 2. punktu, kā arī visus ziņojumus un dokumentus, kurus Komisija ir sagatavojusi, izmantojot šo informāciju, drīkst pārsūtīt citām dalībvalstīm. Uz pārsūtīto informāciju attiecas dienesta noslēpuma pienākums, kā tas noteikts šo informāciju saņēmušās(-o) dalībvalsts(-u) tiesību aktos attiecībā uz līdzīgu informāciju.

78. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2028. gada 1. janvārim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.
2. Tās piemēro minētos noteikumus no 2028. gada 1. jūlija.

3. Ja dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
4. Tiklīdz šī direktīva stājas spēkā, dalībvalstis nodrošina, ka Komisija pietiekami savlaicīgi, lai tā varētu iesniegt savus apsvērumus, tiek informēta par visiem normatīvo vai administratīvo aktu projektiem, ko dalībvalstis paredz pieņemt jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

79. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

80. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāj*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Padomes Direktīva (ES) 2023/XXX (2023. gada XX. septembris) par uzņēmējdarbību Eiropā: ienākuma nodokļu sistēma (*BEFIT*)

1.2. Attiecīgā politikas joma

Nodokļu politika 1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

☒ jaunu darbību

☐ jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu / sagatavošanas darbību³⁷

☐ esošas darbības pagarināšanu

☐ vienas vai vairāku darbību apvienošanu vai pārorientēšanu uz citu/jaunu darbību

1.4. Mērķi

1.4.1. Vispārīgie mērķi

Priekšlikuma mērķis ir izstrādāt vienotu regulējumu uzņēmumu ienākuma nodokļu jomā iekšējā tirgus atbalstam. Šobrīd nav vienotas uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas ar nodokli apliekamā ienākuma aprēķināšanai ES uzņēmumiem, bet ir 27 dažādas valstu sistēmas, tāpēc uzņēmumiem ir grūti un izmaksu ziņā dārgi veikt uzņēmējdarbību visā iekšējā tirgū. Priekšlikumā ir aplūkota vajadzība nodrošināt nodokļu noteiktību un atvieglot nodokļu saistību izpildi lielākiem uzņēmumiem, kuriem ir ar nodokli apliekamas darbības vairākās dalībvalstīs, un ir nodrošināta šī nodokļu noteiktība un atvieglota nodokļu saistību izpilde. Tālab šis priekšlikums ir izstrādāts, pamatojoties uz starptautiski atzītiem ESAO/G20 Iekļaujošā satvara divu pīlāru risinājuma sasniegumiem.

1.4.2. Konkrētie mērķi

Konkrētais mērķis Nr.

1) *BEFIT* priekšlikuma pirmais konkrētais mērķis ir **mazināt saistību izpildes izmaksas** ES uzņēmumiem. Tā kā priekšlikums paredz ES uzņēmumiem vienkāršāku nodokļu noteikumu kopu salīdzinājumā ar pašreizējo vidi, uzņēmumiem būtu jātērē mazāk resursu saistību izpildei.

2) Otrkārt, *BEFIT* priekšlikuma mērķis ir **veicināt pārrobežu paplašināšanos**, jo īpaši MVU.

3) Turklāt *BEFIT* priekšlikums palīdzēs mazināt izkropļojumus, kas ietekmē uzņēmējdarbības lēmumus, un mazinās iekšējā tirgus sadrumstalotību. Vairāki *BEFIT* priekšlikuma aspekti varētu palīdzēt sasniegt šo mērķi. 1. elements

³⁷

Kā paredzēts Finanšu regulas 58. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

nodrošinās godīgu konkurenci uzņēmumu grupām, kas ietilpst tā piemērošanas jomā, jo tiks izveidots viendabīgs uzņēmumu ienākuma nodokļu noteikumu kopums uzņēmumiem, kuri darbojas iekšējā tirgū.

4) Visbeidzot, *BEFIT* priekšlikuma mērķis ir arī **mazināt nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu pārmaksas riskus un nodokļu strīdus**. Priekšlikumā tiks iekļauti vairāki aspekti, kas izpilda šo mērķi.

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz labuma guvējiem / mērķgrupām.

Priekšlikums ievieš vienotu uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumu satvaru, kas aizstās spēkā esošās valstu uzņēmumu peļņas nodokļa sistēmas uzņēmumiem, kuriem tas ir piemērojams. Tā galvenais mērķis būs vienkāršot procedūras nodokļu maksātājiem un veicināt izaugsmi un ieguldījumus iekšējā tirgū, vienlaikus veicināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus vidē, kurā darbojas uzņēmumi.

1.4.4. Snieguma rādītāji

Norādīt, pēc kādiem rādītājiem seko līdzī progresam un sasniegumiem.

Konkrētie mērķi	Rādītāji	Novērtēšanas instrumenti
Mazināt saistību izpildes izmaksas ES uzņēmumiem	<i>BEFIT</i> īstenošanas un sākotnējās ekspluatācijas izmaksas 1. elementā iekļautajām grupām attiecībā pret apgrozījumu. Uzņēmumu un nodokļu administrāciju darbinieku apmācības izmaksas Cik daudz grupu ir izvēlējušās 1. elementu Cik daudz ir “jaunu” (pēc <i>BEFIT</i> piemērošanas sākšanas) nodokļu dubultās uzlikšanas strīdu starp dalībvalstīm <i>MAP</i> procedūrās un kas nonākuši šķīrējtiesā, un kādas ir to izmaksas Saistību izpildes izmaksas 2. elementā iekļautajiem maziem un vidējiem uzņēmumiem attiecībā pret to apgrozījumu un pret salīdzināmiem MVU, kuri nepiemēro galvenā biroja nodokļu sistēmas noteikumus	Lielo grupu apsekojums/aptauja, ko veicis <i>TAXUD</i> ĢD, iespējams, piesaistot palīdzību no ārienes, sadarbībā ar dalībvalstu nodokļu iestādēm Dati, ko <i>TAXUD</i> ĢD ir saņēmis no dalībvalstu nodokļu iestādēm, kurām šī informācija ir kļuvusi pieejama kā “deklarācijas iesniegšanas iestādēm” <i>TAXUD</i> ĢD apkopotie dati par jaunām <i>MAP</i> un cik daudz lietu ir ierosināts saskaņā ar Šķīrējtiesas konvenciju un Direktīvu par strīdu izšķiršanas mehānismiem MVU apsekojums/aptauja, ko veikusi Eiropas Komisija, iespējams, piesaistot palīdzību no ārienes, sadarbībā ar dalībvalstu nodokļu iestādēm

Veicināt pārrobežu paplašināšanos, jo īpaši attiecībā uz MVU	Cik daudz MVU ir tiesīgi izvēlēties 2. elementu Cik daudz MVU ir izvēlējušies 2. elementu Cik daudz MVU ir paplašinājuši pārrobežu darbību, nodibinot pastāvīgu pārstāvniecību Cik daudz MVU vairs neietilpst 2. elementa piemērošanas jomā, jo ir nodibinājuši meitasuzņēmumu Cik daudz ir lielo grupu, kurām ir obligāti piemērojams 1. elements	<i>TAXUD</i> ĢD apsekojums par sakopotiem datiem dalībvalstu nodokļu iestādēm, kurām šī informācija varētu būt pieejama MVU apsekojums/aptauja, ko veikusi Eiropas Komisija, iespējams, piesaistot palīdzību no ārienes, sadarbībā ar dalībvalstu nodokļu iestādēm Dati, ko <i>TAXUD</i> ĢD ir saņēmis no dalībvalstu nodokļu iestādēm, kurām šī informācija ir kļuvusi pieejama kā “deklarācijas iesniegšanas iestādēm”
Mazināt izkropļojumus, kas ietekmē uzņēmumu lēmumus iekšējā tirgū, un tādējādi vienādot konkurences apstākļus ES uzņēmumiem	Cik daudzos gadījumos dalībvalstīm bija jāizbeidz mākslīgas nodokļu shēmas ES IKP attīstība	Kādu informāciju sniegs nodokļu administrācijas apsekojuma veidā, ko izplatīs <i>TAXUD</i> ĢD Nacionālie konti un IKP statistika, ko sniedz <i>Eurostat</i>
Mazināt nodokļu dubultas uzlikšanas vai nodokļu pārmaksas riskus un strīdus	Cik daudz ir “jaunu” (pēc <i>BEFIT</i> piemērošanas sākšanas) nodokļu dubultās uzlikšanas strīdu starp dalībvalstīm <i>MAP</i> procedūrās un kas nonākuši šķīrējtiesā	<i>TAXUD</i> ĢD apkopotie dati par jaunām <i>MAP</i> un cik daudz lietu ir ierosināts saskaņā ar Šķīrējtiesas konvenciju un Direktīvu par strīdu izšķiršanas mehānismiem

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās vajadzības, tostarp sīki izstrādāts iniciatīvas izvērtēšanas grafiks

Kad ir iesniegta *BEFIT* informācijas deklarācija un ir zināms, kuras struktūrvienības ir iekļautas *BEFIT* grupā, deklarācijas iesniegšanas iestādes pārstāvji kopā ar citu attiecīgo vietējo nodokļu iestāžu pārstāvjiem varētu izveidot *BEFIT* darba grupu attiecībā uz konkrēto *BEFIT* grupu. Tas nozīmē, ka katrai *BEFIT* grupai būtu izveidota šāda *BEFIT* darba grupa.

Lai atvieglotu katrā *BEFIT* darba grupā ietverto amatpersonu darbību un saziņu, Komisijai būs jāpieņem nepieciešamās praktiskās procedūras, tostarp pasākumi, lai

standartizētu informācijas apmaiņu starp *BEFIT* darba grupu locekļiem, piedāvājot izmantot *BEFIT* sadarbības rīku. Attiecībā uz termiņiem, kādos ir jāizstrādā *BEFIT* sadarbības rīks, dalībvalstīm un Komisijai pēc priekšlikuma pieņemšanas būs nepieciešams zināms laiks, lai varētu izveidot sistēmas *BEFIT* darba grupu darbības un saziņas nodrošināšanai.

- 1.5.2. *Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šā punkta izpratnē "Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība" ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un kas papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.*

Dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi, netiktu sniegts efektīvs un iedarbīgs risinājums, kas nodrošinātu realizējamu vienotu satvaru uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā. Tā kā katrai dalībvalstij atsevišķi nevajadzēs atvēlēt cilvēkresursus, lai tām pašām grupām, kas veic pārrobežu darbību, novērtētu nodokļu saistības, šie pieejamie resursi tagad tiks izmantoti kolektīvi efektīvākā un mērķtiecīgākā veidā ar *BEFIT* darba grupu starpniecību. Priekšroka, šķiet, dodama ES pieejai, jo tā var veicināt šo *BEFIT* darba grupu darbību un saziņu, tā ir saskanīgāka un mazina administratīvo slogu nodokļu maksātājiem un nodokļu iestādēm.

- 1.5.3. *Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas*

Šī iniciatīva ir jauns mehānisms. Ietekmes novērtējumā vēlamais risinājums ir hibrīda vienas pieturas aģentūra. Šis risinājums nozīmē, ka centralizēti tiktu apstrādātas *BEFIT* informācijas deklarācijas, izmantojot deklarācijas iesniegšanas iestādi, savukārt atsevišķas nodokļu deklarācijas, revīzijas un strīdu risināšana primāri paliktu vietējā līmenī saskaņā ar valstu suverenitāti nodokļu jomā. Saskaņā ar šādu risinājumu prioritāte ir vienkāršība un tiek saglabāts samērā zems administratīvais slogs nodokļu administrācijām, kā arī vislabāk tiek līdzsvarota vienas pieturas aģentūras vienkāršība un dalībvalstu valsts iestādēm iedalītā loma.

Šāda līdzsvara nodrošināšanā liela nozīme būs *BEFIT* darba grupām. To mērķis būs savlaicīgi vienoties par *BEFIT* informācijas deklarācijas galvenajiem posteņiem un nodrošināt zināmu noteiktību nodokļu jomā, kam būtu vismaz pakāpeniski jāmazina saistību izpildes izmaksas un jāveicina iekšējais tirgus kā izaugsmi un ieguldījumus veicinoša vide.

- 1.5.4. *Saderība ar daudzgadu finanšu shēmu un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem*

Komisijas Paziņojumā par uzņēmējdarbības nodokļiem 21. gadsimtā Komisija apņēmas iesniegt tiesību akta priekšlikumu, kurā ir izstrādāti Savienības noteikumi par uzņēmējdarbību Eiropā: ienākuma nodokļu sistēma" jeb "BEFIT". Iespēju robežās priekšlikumā tiks izmantotas procedūras, shēmas un IT rīki, kas jau ir izveidoti vai tiek izstrādāti saskaņā ar DAS.

- 1.5.5. *Dažādo pieejamo finansēšanas iespēju, tostarp pārdales iespējas, novērtējums*

Iniciatīvas īstenošanas izmaksas tiks finansētas no ES budžeta tikai attiecībā uz *BEFIT* sadarbības rīka centrālajiem komponentiem. Tās tiks finansētas, pārdalot *Fiscalis* programmas līdzekļus. Visādi citādi paredzēto pasākumu īstenošana būs dalībvalstu ziņā.

1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme

☐ Ierobežots ilgums

– ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.

1. ☐ Finansiālā ietekme uz saistību apropriācijām — no GGGG. līdz GGGG. gadam, uz maksājumu apropriācijām — no GGGG. līdz GGGG. gadam.

☒ Beztermiņa

– Īstenošana ar uzsākšanas periodu no GGGG. līdz GGGG. gadam,

1. pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Plānotās budžeta izpildes metodes³⁸

☒ Komisijas īstenota tieša pārvaldība:

– ☒ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;

2. ☐ ko veic izpildaģentūras.

☐ Dalīta pārvaldība kopā ar dalībvalstīm

☐ Netieša pārvaldība, kurā budžeta izpildes uzdevumi uzticēti:

– ☐ trešām valstīm vai to izraudzītām struktūrām;

3. ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);

– ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;

4. ☐ Finanšu regulas 64. un 65. pantā minētajām struktūrām;

– ☐ publisko tiesību subjektiem;

5. ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, tādā mērā, kādā tiem ir pienācīgas finanšu garantijas;

– ☐ dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un ir pienācīgas finanšu garantijas;

6. ☐ struktūrām vai personām, kurām, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.

– Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".

Piezīmes

Attiecībā uz *BEFIT* sadarbības rīku, kas veicinās *BEFIT* darba grupu darbību un saziņu, Komisija ir atbildīga par šāda rīka izstrādi un ekspluatāciju. Dalībvalstis uzņemsies izstrādāt attiecīgu vietējo infrastruktūru, kas nodrošinās iespēju *BEFIT* darba grupas locekļiem apmainīties ar informāciju, izmantojot *BEFIT* sadarbības rīku.

³⁸

Sīkāku informāciju par pārvaldības veidiem un atsauces uz Finanšu regulu skatīt *BUDGpedia* tīmekļa vietnē: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Pārraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt biežumu un nosacījumus.

Komisija pastāvīgi uzraudzīs priekšlikuma efektivitāti un iedarbīgumu, izmantojot šādus definētus rādītājus: *BEFIT* īstenošanas un sākotnējās ekspluatācijas izmaksas; cik daudz uzņēmumu grupu ir priekšlikuma obligātajā tvērumā, kā arī cik daudz uzņēmumu var brīvprātīgi to izvēlēties; saistību izpildes izmaksu attīstība lielajām grupām un MVU Eiropas Savienībā; ar nodokļu dubulto uzlikšanu saistīto strīdu skaits.

Turklāt Komisija pārskatīs situāciju dalībvalstīs pēc 5 gadiem un publicēs ziņojumu. Šī uzraudzības sistēma tiks turpmāk koriģēta saskaņā ar nobeiguma juridiskajām un īstenošanas prasībām un laika grafiku.

Piecus gadus pēc priekšlikuma īstenošanas tiks veikts izvērtējums, kas ļaus Komisijai pārskatīt politikas rezultātus attiecībā uz tās mērķiem, kā arī vispārējo ietekmi uz nodokļu ieņēmumiem, uzņēmumiem un iekšējo tirgu.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. *Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums*

Priekšlikuma īstenošana būs atkarīga no dalībvalstu kompetentajām iestādēm (nodokļu administrācijām). To pienākums būs finansēt savas valsts sistēmas un pielāgojumus, kas nepieciešami, lai *BEFIT* darba grupas locekļi varētu apmainīties ar informāciju, izmantojot *BEFIT* sadarbības rīku.

Komisija izveidos infrastruktūru, *BEFIT* sadarbības rīku, kas veicinās *BEFIT* darba grupas locekļu darbību un saziņu. *BEFIT* sadarbības rīks tādējādi tiks ieviests tiešās pārvaldības režīmā, ņemot vērā to, kāda veida infrastruktūra ir nepieciešama *BEFIT* darba grupai, kā paskaidrots iepriekš. Vislabāk to var nodrošināt Komisija. Nav nepieciešama netieša pārvaldība. Dalītas pārvaldības gadījumā katrai dalībvalstij būtu jāizstrādā savs rīks, kas nebūtu praktisks risinājums, jo īpaši tāpēc, ka būtu daudz *BEFIT* darba grupu, kas savienotu dalībvalstis daudzās dažādās kombinācijās. Komisijas līmenī ir izveidotas IT sistēmas, kas tiks izmantotas šā priekšlikuma vajadzībām. Komisija finansēs šā *BEFIT* sadarbības rīka izstrādi, kā arī tā mitināšanu, satura pārvaldību, šifrēšanu un ikgadējo šā rīka uzturēšanu.

2.2.2. *Informācija par apzinātajiem riskiem un risku mazināšanai izveidoto iekšējās kontroles sistēmu*

Riski nav identificēti, jo *BEFIT* sadarbības rīks ir jauna infrastruktūra, un tāpēc tam nav precedenta. Iekšējā kontroles sistēma tiks nodrošināta, balstoties uz sistēmām, kas ir izveidotas *TAXUD* ĢD tiešajā pārvaldībā esošajām finansēšanas programmām (piemēram, *Fiscalis*). Tādējādi papildu riskiem nevajadzētu rasties.

Kopējā iekšējā kontroles sistēma, kas ieviesta *TAXUD* ĢD attiecībā uz iepirkumiem (pamatojoties uz rūpīgu *ex ante* pārbaudi 100 % saistīto darījumu), ļāva kļūdu īpatsvaru iepriekšējās programmās (piemēram, *Fiscalis*) saglabāt krietni zem būtiskuma sliekšņa (t. i., aptuveni 0,5 % līmenī). Šī sistēma tiks izmantota un piemērota arī attiecībā uz *BEFIT* sadarbības rīku, tādējādi nodrošinot, ka kļūdu īpatsvars ir krietni zem būtiskuma sliekšņa.

Kontroles stratēģijas galvenie elementi ir šādi.

Iepirkuma līgumi

Finanšu regulā noteiktās iepirkuma kontroles procedūras: ikviens iepirkuma līgums tiek noslēgts, ievērojot noteikto pārbaudes procedūru, ko Komisijas dienesti veic attiecībā uz maksājumiem, ņemot vērā līgumsaistības un pareizu finanšu un vispārīgo pārvaldību. Visos starp Komisiju un saņēmējiem noslēgtajos līgumos ir paredzēti pasākumi krāpšanas apkarošanai (pārbaudes, ziņojumi utt.). Tiek sīki izstrādāts darba uzdevums, un tas veido katra konkrētā līguma pamatu. Pieņemšanas process notiek, stingri ievērojot Nodokļu politikas un muitas savienības ĢD (*TAXUD* ĢD) *TEMPO* metodiku: nodevumi tiek izskatīti, nepieciešamības gadījumā koriģēti un visbeidzot skaidri pieņemti (vai noraidīti). Nevienu rēķinu nevar samaksāt, ja nav izsniegta “pieņemšanas vēstule”.

Iepirkuma tehniskā pārbaude

TAXUD ĢD veic nodevumu kontroli un uzrauga darbuzņēmēju darbības un sniegtos pakalpojumus. Tas regulāri veic arī savu darbuzņēmēju kvalitātes un drošības revīzijas. Kvalitātes revīzijā tiek pārbaudīta darbuzņēmēja reālo procesu atbilstība to kvalitātes plānos noteiktajiem noteikumiem un procedūrām. Drošības revīzijās uzmanība tiek vērsta uz konkrētiem procesiem, procedūrām un struktūru.

Papildus iepriekš minētajām kontrolēm *TAXUD* ĢD veic turpmāk aprakstītās tradicionālās finanšu kontroles.

Ex ante saistību pārbaude

Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektorātā visas saistības pārbauda Finanšu nodaļas un Organizācijas cilvēkresursu korespondenta daļas vadītājs. Līdz ar to *ex ante* pārbaude tiek veikta pilnīgi visām saistību summām. Šī procedūra nodrošina augsta līmeņa pārliecību par darījumu likumību un pareizību.

Ex ante maksājumu pārbaude

Ex ante tiek pārbaudīti pilnīgi visi maksājumi. Turklāt vismaz vienu maksājumu (no visām izdevumu kategorijām) nedēļā pēc nejaušības principa atlasa papildu *ex ante* pārbaudei, ko veic Finanšu nodaļas un Organizācijas cilvēkresursu korespondenta daļas vadītājs. Attiecībā uz segumu nav noteikts mērķrādītājs, jo šādas pārbaudes mērķis ir pārbaudīt maksājumus “pēc nejaušības principa”, lai pārliecinātos, vai visi maksājumi ir sagatavoti atbilstīgi prasībām. Atlikušie maksājumi tiek apstrādāti katru dienu saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

Deklarācijas, ko sagatavo kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām (*AOSD*)

Visi *AOSD* paraksta deklarācijas, kas apstiprina gada darbības pārskatu par konkrēto gadu. Šīs deklarācijas attiecas uz programmas darbībām. *AOSD* deklarē, ka darbības, kas saistītas ar budžeta izpildi, ir veiktas saskaņā ar labas finanšu pārvaldības principiem, ka esošās vadības un kontroles sistēmas sniedz pietiekamu pārliecību par darījumu likumību un pareizību, ka ar šīm darbībām saistītie riski ir pienācīgi apzināti un ziņoti un ka ir īstenoti riska mazināšanas pasākumi.

2.2.3. *Kontroles izmaksefektivitātes (kontroles izmaksu attiecība pret attiecīgo pārvaldīto līdzekļu vērtību) aplēse un pamatojums un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas brīdī un slēgšanas brīdī)*

Izveidotie kontroles mehānismi ļauj TAXUD ĢD būt pietiekami pārliecinātam par izdevumu kvalitāti un pareizību un samazināt neatbilstības risku. Iepriekš minētie kontroles stratēģijas pasākumi nodrošina, ka potenciālie riski ir mazāki par noteikto 2 % mērķrādītāju, un attiecas uz visiem saņēmējiem. Jebkuri papildu pasākumi turpmākai riska samazināšanai radītu nesamērīgi augstas izmaksas, tāpēc tie nav paredzēti. Kopējās izmaksas, kas saistītas ar iepriekš minētās kontroles stratēģijas īstenošanu (aptverot visus izdevumus programmā *Fiscalis*), ir ierobežotas līdz 1,6 % no kopējiem veiktajiem maksājumiem. Paredzams, ka saistībā ar šo iniciatīvu tās paliks minētajā līmenī. Programmas kontroles stratēģija ierobežo neatbilstības risku praktiski līdz nullei un ir proporcionāla iespējamajiem riskiem.

2.3. **Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi**

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus, piemēram, krāpšanas apkarošanas stratēģijā iekļautos pasākumus.

Saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/964, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju nolīgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, kas finansēts saskaņā ar šo regulu, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

(1) Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
		Dif./nedif. ³⁹	no EBTA valstīm ⁴⁰	no kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm ⁴¹	no citām trešām valstīm	citi piešķirtie ieņēmumi
1 - Vienotais tirgus, inovācija un digitalizācija	03 04 01 — Sadarbība nodokļu uzlikšanas jomā (<i>Fiscalis</i>)	Dif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

³⁹ Dif. — diferencētās apropriācijas, nedif. — nediferencētās apropriācijas.

⁴⁰ EBTA — Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁴¹ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Priekšlikuma aplēstā finansiālā ietekme uz apropriācijām

3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas darbības apropriācijas
- 2. ☒ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas darbības apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Numurs 1	Vienotais tirgus, inovācija un digitalizācija
--	----------	---

TAXUD ĢD			2025 ⁴²	2026	2027								KOPĀ
○ Darbības apropriācijas													
03 04 01 — Sadarbība nodokļu uzlikšanas jomā (Fiscalis)	Saistības	(1a)		0,6	0,6					.	.	.	
	Maksājumi	(2a)	0,3										
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ⁴³													

⁴² Gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāks īstenot, nav zināms. Tāpēc 2025. gads ir norādīts kā pieņēmums.

⁴³ Tehniskā un/vai administratīvā palīdzība un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

KOPĀ apropriācijas TAXUD ĢD	Saistības	= 1a + 1b + 3		0,6	0,6							
	Maksājumi	= 2a + 2b +3	0,3									
○ KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)		0,6	0,6	0,6						
	Maksājumi	(5)	0,3									
○ KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)										
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas IZDEVUMU KATEGORIJAS <...> apropriācijas	Saistības	= 4 + 6		0,6	0,6							
	Maksājumi	= 5 + 6	0,3									

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	7	“Administratīvie izdevumi”
---	----------	----------------------------

Šī iedaļa būtu jāaizpilda, izmantojot administratīva rakstura budžeta datu izklājlapu, kas vispirms jānoformē tiesību akta finanšu pārskata pielikumā (Komisijas lēmuma par iekšējiem noteikumiem attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā budžeta Komisijas iedaļas izpildi 5. pielikums), kurš starpdienestu konsultāciju vajadzībām tiek augšupielādēts sistēmā DECIDE.

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	Gads N	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	KOPĀ
ĢD <.....>						
○ Cilvēkresursi						
○ Citi administratīvie izdevumi						

KOPĀ <.....> ĢD	Apropriācijas								
------------------------------	---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA	(Saistību summa = maksājumu summa)								
---	---------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		Gads N ⁴⁴	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 1.–7. IZDEVUMU KATEGORIJA	Saistības								
	Maksājumi								

3.2.2. Aplēstais iznākums, ko dos finansējums no darbības apropriācijām

Saistību apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un iznākumus			2025	2026	2027		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	KOPĀ
	IZNĀKUMI							

⁴⁴ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot. Aizstājiet “N” ar paredzēto pirmo īstenošanas gadu (piemēram, 2021.). Tas pats attiecas uz turpmākajiem gadiem.

↓	Veids ⁴⁵	Vidējās izmaksas	Daudz.	Izmak- sas	Daudz.	Izmak- sas	Daudz.	Izmak- sas	Daudz.	Izmak- sas	Daudz.	Izma- ksas	Daudz.	Izmak- sas	Daudz.	Izmak- sas	Kopējais daudzums	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ⁴⁶ ...																		
— Mitināšana un atbalsts						0,6		0,6										0,6
— Iznākums																		
— Iznākums																		
Starpsumma — konkrētais mērķis Nr. 1						0,6		0,6										0,6
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2...																		
— Iznākums																		
Starpsumma — konkrētais mērķis Nr. 2																		
KOPSUMMAS						0,6		0,6										0,6

⁴⁵ Iznākumi ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

⁴⁶ Konkrētie mērķi, kas norādīti 1.4.2. punktā “Konkrētie mērķi”.

3.2.3. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz administratīvajām apropriācijām

- ☒ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas administratīvās apropriācijas
- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas administratīvās apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	Gads N ⁴⁷	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	KOPĀ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	------

Daudz gadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA								
Cilvēkresursi								
Citi administratīvie izdevumi								
Starpsumma — daudz gadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA								

Ārpus daudz gadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS⁴⁸								
Cilvēkresursi								
Citi administratīvie izdevumi								
Starpsumma — ārpus daudz gadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS								

KOPĀ								
-------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

⁴⁷ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot. Aizstājiet “N” ar paredzēto pirmo īstenošanas gadu (piemēram, 2021.). Tas pats attiecas uz turpmākajiem gadiem.

⁴⁸ Tehniskā un/vai administratīvā palīdzība un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.3.1. Aplēstās cilvēkresursu vajadzības

– ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi

3. ☒ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	2025	2026	2027				
O Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)							
20 01 02 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	0,2	0,1	0,1				
20 01 02 03 (Delegācijas)							
01 01 01 01 (Netiešā pētniecība)							
01 01 01 11 (Tiešā pētniecība)							
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)							
O Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu <i>FTE</i>)⁴⁹							
20 02 01 (<i>AC, END, INT</i> , ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)							
20 02 03 (<i>AC, AL, END, INT</i> un <i>JPD</i> delegācijās)							
XX 01 xx yy zz⁵⁰	— galvenajā mītnē						
	— delegācijās						
01 01 01 02 (<i>AC, END, INT</i> — netiešā pētniecība)							
01 01 01 12 (<i>AC, END, INT</i> — tiešā pētniecība)							
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)							
KOPĀ	0,2	0,1	0,1				

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta pozīcija.

Nepieciešamie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts:

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	Uzņēmuma vadītājs <i>BEFIT</i> sadarbības rīkam
Ārštata darbinieki	

⁴⁹ *AC* — līgumdarbinieki, *AL* — vietējie darbinieki, *END* — valstu norīkotie eksperti, *INT* — aģentūru darbinieki, *JPD* — jaunākie eksperti delegācijās.

⁵⁰ Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām BA pozīcijām).

3.2.4. Saderība ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu

Priekšlikums/iniciatīva:

- ☒ pilnībā pietiek ar līdzekļu pārvietošanu daudzgadu finanšu shēmas (DFS) attiecīgajā izdevumu kategorijā

Darbības izdevumi tiks finansēti no *Fiscalis* programmā paredzētajiem līdzekļiem DFS 1. izdevumu kategorijā.

- ☐ jāizmanto no DFS attiecīgās izdevumu kategorijas nepiešķirtās rezerves un/vai īpašie instrumenti, kas noteikti DFS regulā
- ☐ jāpārskata DFS

3.2.5. Trešo personu iemaksas

Priekšlikums/iniciatīva:

- ☒ neparedz trešo personu līdzfinansējumu

4. ☐ paredz šādu trešo personu sniegtu līdzfinansējumu atbilstoši šādai aplēsei:

Apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	Gads N ⁵¹	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansētāju struktūru								
KOPĀ līdzfinansētās apropriācijas								

⁵¹ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot. Aizstājiet "N" ar paredzēto pirmo īstenošanas gadu (piemēram, 2021.). Tas pats attiecas uz turpmākajiem gadiem.

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

– ☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.

5. ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:

(a) ☐ pašu resursus

a. ☐ citus ieņēmumus

(b) Atzīmējiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām ☐

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija:	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ⁵²						
			Gads N	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
..... pants									

Attiecībā uz piešķirtajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgās budžeta izdevumu pozīcijas.

[..]

Citas piezīmes (piemēram, metode/formula, ko izmanto, lai aprēķinātu ietekmi uz ieņēmumiem, vai jebkura cita informācija).

[..]

⁵² Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.